

การใช้บทบาทการกินของแมลงน้ำเป็นดัชนีประเมินสภาพ
ระบบนิเวศและคุณภาพน้ำจากลำธารในอุทยานแห่งชาติ
คลองสฤทธ-ปู่ และอุทยานแห่งชาติคลองอินทนนท์

อาทิตย์ นันทขว้าง

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตุลาคม 2544

การใช้บทบาทการกินของแมลงไ้เป็นดัชนีประเมินสภาพ
ระบบนิเวศและคุณภาพน้ำจากอาคารในอุทยานแห่งชาติ
ดอยสุเทพ-ปุย และอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์

โครงการ BRT ชั้น 15 อาคารแพทยกรอิมซัม

539/2 ถนนศรีสุระนครราชบุรี กรุงเทพฯ 10400

อาทิตย์ นันทวงษ์

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตุลาคม 2544

การใช้บทบาทการกินของแมลงน้ำเป็นดัชนีประเมินสภาพ
ระบบนิเวศและคุณภาพน้ำจากลำธารในอุทยานแห่งชาติ
ดอยสุเทพ-ปุย และอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์

อาทิตย์ นันทขว้าง

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา

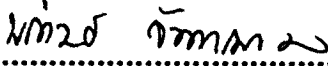
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตุลาคม 2544

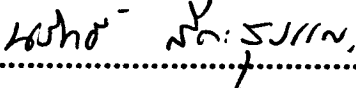
การใช้บทบาทการกินของแมลงน้ำเป็นดัชนีประเมินสภาพระบบนิเวศและคุณภาพน้ำจากลำธารใน
อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย และอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์

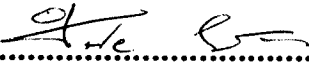
อาทิตย์ นันทขว้าง

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. พรทิพย์ จันทรมงคล

.....กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นริทธิ สีตะสุวรรณ

.....กรรมการ
อาจารย์ ดร. ชิตชล ผลารักษ์

12 ตุลาคม 2544

© ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. พรทิพย์ จันทรมงคล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูง ที่กรุณาช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ทั้งให้คำแนะนำ เสนอแนวทางการทำงาน ตลอดจนช่วยตรวจและแก้ไขวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นริทธิ์ สีตะสุวรรณ และ อาจารย์ ดร. ชิตชล ผลารักษ์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนช่วยให้คำแนะนำ ข้อชี้แนะในการแก้ไขวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณห้องปฏิบัติการประดิษฐา ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ช่วยเหลือเพื่ออุปกรณ์ในการถ่ายภาพได้กล้องจุลทรรศน์

ขอขอบคุณ คุณเคชา ทาปัญญา และ คุณรัฐพล พรประสิทธิ์ ที่เอื้อเฟื้อช่วยเหลือ และร่วมเห็นคเห็น้อยในงานภาคสนามตั้งแต่เริ่มแรกจนเสร็จสิ้นการทำงาน

ขอขอบคุณ คุณพงษ์ศักดิ์ เหล่าดี คุณเพ็ญแข ธรรมเสนานุภาพ ที่ช่วยแนะนำการวิเคราะห์และแปลผลทางสถิติ ตลอดจนสมาชิกห้องปฏิบัติการแมลงน้ำและสมาชิกห้องปฏิบัติการสาหร่ายประยุกต์ที่ช่วยเหลือเพื่อเครื่องมือภาคสนามและเครื่องมือในห้องปฏิบัติการ

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มรกต สุโขศิริรัตน์ และ อาจารย์ J.F. Maxwell ที่ช่วยตรวจและแก้ไขบทคัดย่อภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

ขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ นักศึกษาภาควิชาชีววิทยา ที่ช่วยเป็นกำลังใจในการทำงาน และเป็นเพื่อนคุยเวลามีปัญหาทุกข์ใจ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย (BRT 544004)

ท้ายที่สุดขอกราบแทบเท้า คุณพ่อ สนั่น คุณแม่ วันเพ็ญ นันทขว้าง ตลอดจนญาติมิตรหลายๆ ท่าน ที่เป็นกำลังใจ และคอยสนับสนุนข้าพเจ้ามาโดยตลอด ระลึกถึง ปู่ ย่า ตา ยาย ที่ล่วงลับ และไม่ทันเห็นหลานประสบผลสำเร็จ อันประโยชน์ใดที่ได้จากวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ขอมอบเป็นกุศลผลบุญแก่บรรดาญาติผู้ล่วงลับให้สวस्तุสุขอยู่บนสวรรค์ตลอดไป

อาทิตย์ นันทขว้าง

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การใช้บทบาทการกินของแมลงน้ำเป็นดัชนีประเมินสภาพระบบนิเวศและคุณภาพน้ำจากลำธารในอุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย และอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์

ชื่อผู้เขียน นาย อาทิตย์ นันทขว้าง

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร. พรทิพย์ จันทรมงคล	ประธานกรรมการ
	ผศ. ดร. นริทธิ์ สีตะสุวรรณ	กรรมการ
	อาจารย์ ดร. ชิตชล ผลารักษ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

แมลงน้ำเป็นกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่ช่วยให้เกิดกระบวนการบำบัดตนเองของลำธารตามธรรมชาติ เมื่อมีการปนเปื้อนของสารอาหาร โดยทำหน้าที่เป็นผู้บริโภคและเปลี่ยนรูปสารอาหารในลำธารไปเป็นพลังงานในสายใยอาหาร เมื่อแบ่งแมลงน้ำตามลักษณะการกินอาหารและนำมาเทียบสัดส่วนของปริมาณที่พบจะสามารถบ่งบอกสภาพบางประการของระบบนิเวศลำธาร จากการศึกษาในลำธาร 3 สาย ได้แก่ แม่กลาง ห้วยแก้ว และ ผาลาด พบแมลงน้ำทั้งหมด 79 วงศ์ใน 9 อันดับ ลำธารทุกสายมีความเป็น heterotrophic รูปสารอาหารส่วนใหญ่เป็น fine particulate organic matter (FPOM) รูปแบบของ FPOM พบทั้งที่เป็นตะกอนที่แขวนลอยกับตะกอนบริเวณพื้นลำธาร ความคงทนของพื้นผิวลำธารค่อนข้างสูง – ปานกลาง ปริมาณผู้ล่าในลำธารของอุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย สูงกว่าในลำธารของอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ ลำธารที่อยู่ใกล้หรือไหลผ่านชุมชน แหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่การเกษตรจะมีปริมาณและและความหลากหลายของกลุ่มแมลงต่ำกว่าลำธารที่ยังไม่ถูกรบกวน การเปลี่ยนแปลงของฤดูมีผลต่อปริมาณของประเภทการกินของแมลง จากการทดสอบทางสถิติโดยคำนวณจากตัวแปรทางชีวภาพ กายภาพ และเคมี สามารถแบ่งจุดเก็บตัวอย่างได้ 3 กลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับระดับความสูง และรูปแบบการใช้กิจกรรม ของพื้นที่ ค่าอุณหภูมิ น้ำ ค่าความขุ่น และความเร็วของกระแส น้ำ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแมลงในวงศ์ Hydropsychidae,

Heptageniidae และ Nymphomyiidae ($P < 0.05$) ค่า DO มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแมลงในวงศ์ Baetidae, Corduliidae และ Tanyderidae ค่า total dissolved solid (TDS) และ conductivity มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.01$) ammonia, nitrate และ phosphate ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) ภายในกลุ่ม แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง

Thesis Title	Aquatic Insect Functional Feeding Groups as Indicators of Stream Ecosystem Attributes and Water Qualities in Doi Suthep-Pui and Doi Inthanon National Parks
---------------------	---

Author Mr. Artit Nuntakwang

M.S. Biology

Examining Committee	Dr. Porntip Chantaramongkol	Chairperson
	Asst. Prof. Dr. Narit Sitasuwan	Member
	Dr. Chitchol Phalaraksh	Member

Abstract

When streams are polluted, part of self-purification is accomplished by aquatic insects. As consumers, aquatic insects change and transfer organic matter into energy in stream food web. The ratio of aquatic insects feeding groups can be used to indicate some properties of stream ecosystem quality. This work was conducted from July 2000 to June 2001. In this study, 79 families in 9 orders of aquatic insects were found in 3 streams: Mae Klang (Doi Inthanon), Huay Kaew and Palad (both Doi Suthep-Pui). All of the streams were heterotrophic where the food type was fine particulate organic matter (FPOM), in the form of suspended particulates and benthic. Substrate stability was high to medium. The number of predators in Mae Klang stream were higher than those in the other two streams. It was found that feeding groups of aquatic insects were different at each study sites. Streams running near or through inhabited areas, tourist spots, and agricultural areas had low quantity and less diversity of feeding groups than undisturbed streams. Seasonal change affected the quantity of feeding groups. From statistical tests of physical, chemical and biological parameters, the study sites could be divided into 3 groups

which correlated with elevation and pattern of human activities in the area. Water temperature, turbidity, and water velocity positively correlated with the insects families Hydropsychidae, Heptageniidae and Nymphomyiidae ($P < 0.05$). Dissolved oxygen positively correlated with families Baetidae, Corduliidae and Tanyderidae ($P < 0.05$). Total dissolved solid significantly correlated with conductivity ($P < 0.01$). Ammonia, nitrate and phosphate did not significantly correlate within group ($P > 0.05$) but were significantly different ($P < 0.05$) at each study site.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพประกอบ	ญ
บทที่ 1 บทนำและวัตถุประสงค์	1
บทที่ 2 ทบทวนเอกสาร	3
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการวิจัย	7
บทที่ 4 ผลการวิจัย	20
บทที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย	68
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย	73
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	78
ประวัติผู้วิจัย	108

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. การจัดจำแนกบทบาทการกินของกลุ่มแมลงน้ำตามความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่แมลงกิน	26
2. การใช้บทบาทการกินเป็นดัชนีบ่งบอกสภาพระบบนิเวศบางประการของลำธาร	27
3. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 1 ลำธารแม่กลาง อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์	28
4. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 2	29
5. ลำธารแม่กลาง อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์	
6. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 3 ลำธารแม่กลาง อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์	30
7. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 1 ลำธารห้วยแก้ว อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย	31
8. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 2 ลำธารห้วยแก้ว อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย	32
9. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 3 ลำธารห้วยแก้ว อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย	33
10. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 1 ลำธารผาลาด อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย	34
11. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 2 ลำธารผาลาด อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย	35
12. การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 3 ลำธารผาลาด อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย	36
13. การแบ่งประเภทแมลงน้ำที่สำรวจพบตามบทบาทการกิน	37
14. ค่าตัวแปรต่างๆ ที่ตรวจวัดในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วง เดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	40

ญ

สารบัญภาพ

รูป	หน้า
1 แผนที่แสดงลำธารและจุดศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์	12
2 จุดศึกษาที่ 1 บริเวณน้ำตกสิริภูมิที่ระดับความสูง 1,300 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	13
3 จุดศึกษาที่ 2 บริเวณด้านล่างน้ำตกสิริภูมิที่ระดับความสูง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	13
4 จุดศึกษาที่ 3 บริเวณห้วยสบแอบที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	14
5 แผนที่แสดงลำธารและจุดศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย	15
6 จุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณน้ำตกมณฑาธาร) ที่ระดับความสูง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	16
7 จุดศึกษาที่ 2 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณด้านล่างน้ำตกมณฑาธาร)ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	16
8 จุดศึกษาที่ 3 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณข้างสวนสัตว์เชียงใหม่)ที่ระดับความสูง 360 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	17
9 จุดศึกษาที่ 1 ลำธารผาลาด ที่ระดับความสูง 360 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	17
10 จุดศึกษาที่ 2 ลำธารผาลาด(บริเวณน้ำตกผาลาด)ที่ระดับความสูง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	18
11 แสดงจุดศึกษาที่ 3 ลำธารผาลาด (บริเวณด้านล่างวัดผาลาด)ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล	18
12 แสดงประเภทอาหารที่แมลงกิน	19
13 กราฟ total dissolved solid (TDS) ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	44
14 กราฟ conductivity ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	44
15 กราฟ air temperature ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	45

สารบัญภาพ

รูป		หน้า
16	กราฟ water temperature ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	45
17	กราฟ phosphate ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	46
18	กราฟ nitrate ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	46
19	กราฟ ammonia ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	47
20	กราฟ sulfate ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	47
21	กราฟ turbidity ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	48
22	กราฟ dissolved oxygen ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	48
23	กราฟ biochemical oxygen demand ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	49
24	กราฟ alkalinity ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	49
25	กราฟ pH ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	50
26	กราฟ velocity ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	50
27	กราฟ discharge ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	51
28	กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ลำธารแม่กลาง ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	52

สารบัญภาพ

รูป	หน้า
29 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 2 ลำธารแม่กลาง ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	52
30 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 3 ลำธารแม่กลาง ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	53
31 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ลำธารห้วยแก้ว ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	53
32 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 2 ลำธารห้วยแก้ว ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	54
33 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 3 ลำธารห้วยแก้ว ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	54
34 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ลำธารผาลาด ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	55
35 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 2 ลำธารผาลาด ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	55
36 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 3 ลำธารผาลาด ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544	56
37 กราฟการจัดกลุ่มความเหมือนของจุดเก็บตัวอย่าง โดยใช้แมลงน้ำ	56
38 กราฟความสัมพันธ์ของแมลงน้ำวงศ์ต่างๆ กับจุดเก็บตัวอย่าง	56
39 กราฟความสัมพันธ์ของแมลงน้ำวงศ์ต่างๆ กับคุณภาพน้ำ	57
40 กราฟสัดส่วนแมลงกลุ่มต่างๆ ที่จุดศึกษาต่างๆ	58
41 กราฟสัดส่วนของแมลงกลุ่มชีปะขาว	64
42 กราฟสัดส่วนของแมลงกลุ่มแมลงเกาะหิน	64
43 กราฟสัดส่วนของแมลงกลุ่มหนอนปลอกน้ำ	65
44 กราฟสัดส่วนของแมลงกลุ่มมวนน้ำ	65
45 กราฟสัดส่วนของแมลงกลุ่มด้วงน้ำ	66

สารบัญภาพ

รูป		หน้า
46	กราฟสัดส่วนของแมลงกลุ่มแมลงปอและแมลงปอเข็ม	66
47	กราฟสัดส่วนของแมลงกลุ่มหนอนรี้น ยุง และแมลงวัน	67
48	กราฟสัดส่วนของแมลงกลุ่มหนอนผีเสื้อและแมลงคอปตัน	67

บทที่ 1

บทนำและวัตถุประสงค์

ถ้าธรรมชาติมีกลไกในการสร้างแหล่งอาหารเพื่อใช้เป็นแหล่งพลังงาน 2 แบบ ได้แก่ autotrophic และ heterotrophic ระบบดังกล่าวอาศัยสิ่งมีชีวิตในลำธารเป็นผู้เปลี่ยนและถ่ายทอดพลังงานไปตามลำดับห่วงโซ่อาหาร ถ้าพิจารณาจากบทบาทการกินของแมลงน้ำซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ถ่ายทอดพลังงานสามารถแบ่งกลุ่มตามอาหารและวิธีการกินได้ 5 กลุ่ม ได้แก่ scraper, shredder, filterer, gatherer และ predator โดยสัดส่วนของแมลงกลุ่มต่างๆ สามารถบ่งบอกสภาพบางประการของระบบนิเวศลำธาร เช่น ความเป็น autotrophic และ heterotrophic ของลำธาร, ปริมาณ fine particulate organic matter (FPOM): อนุภาคที่มีขนาดเล็กกว่า 1 มิลลิเมตรและใหญ่กว่า 0.5 ไมโครเมตร และ coarse particulate organic matter (CPOM): อนุภาคที่มีขนาดใหญ่กว่า 1 มิลลิเมตร เช่น ใบไม้ กิ่งไม้ที่ร่วงลงในลำธาร พืชน้ำ รากไม้ สาหร่ายขนาดใหญ่ ฯลฯ ในลำธาร รูปแบบของ FPOM ในน้ำ ความคงทนของพื้นผิวลำธารและความสมดุลของผู้ล่ากับเหยื่อในลำธาร การจับกลุ่มแมลงน้ำจะอาศัยวิธี gut analysis ประกอบกับข้อมูลในหนังสือที่ใช้จำแนกแมลง เช่น McCafferty(1981), Wiggins(1996), Merrit and Cummins(1978) และ Dudgeon(1999) เพื่อตรวจดูชนิดอาหารที่แมลงกิน การใช้บทบาทการกินเป็นทางเลือกหนึ่งในการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากแมลงน้ำนอกเหนือจากการศึกษาทางด้านอื่นๆ เช่น ความหลากหลาย, การใช้เป็นดัชนีชีวภาพเพื่อติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำซึ่งมีข้อจำกัดในการศึกษาเนื่องจากสามารถจำแนกได้ถึงระดับวงศ์ (ยกเว้นในกลุ่มตัวเต็มวัยของแมลงหนอนปลอกน้ำที่สามารถจำแนกได้ถึงระดับชนิด) ดังนั้นการศึกษามหาบทบาทการกินของแมลงน้ำควบคู่ไปกับการตรวจสอบคุณภาพน้ำจึงเหมาะที่จะใช้เป็นเครื่องมือวัดสภาพลำธาร เพราะปัจจุบันมีการใช้ที่ดินในพื้นที่ราบสูงเพิ่มมากขึ้น อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย และดอยอินทนนท์เป็นตัวอย่างหนึ่งที่พื้นที่ป่ามีการถูกรบกวนทั้งจากภัยธรรมชาติและมนุษย์ เช่น การเข้าไปใช้พื้นที่ในด้านต่างๆ โดยขาดการจัดการและการตรวจสอบที่เหมาะสม ทำให้มีปัญหาการปนเปื้อนของลำธารส่งผลต่อประชากรสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำและผู้ที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ ดังนั้นจุดประสงค์งานวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะศึกษากลไกการหมุนเวียนสารอาหารในลำธารของแต่ละฤดูในรอบปีโดยดูจากบทบาทการกินของแมลงน้ำ โดยคาดว่าผลที่ได้จะสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการสภาพระบบนิเวศลำธารและศึกษาผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ต่อลำธารในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย และดอยอินทนนท์

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ใช้การกินอาหารของแมลงน้ำในการประเมินสภาพระบบนิเวศลำธาร
2. เพื่อศึกษากลไกการเปลี่ยนแปลงทางเคมี กายภาพ และชีวภาพของลำธารในรอบปี
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลำธารที่ถูกรบกวนตามธรรมชาติ (natural disturbance) และลำธารที่ถูกรบกวนจากมนุษย์ (anthropogenic disturbance)

บทที่ 2

ทบทวนเอกสาร

สถานที่ศึกษา

อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ประมาณ 262.50 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 164,062.50 ไร่ จากเชิงคอยถึงยอดคอยมีความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 350-1,680 เมตร โดยยอดคอยสุเทพสูง 1,601 เมตร และยอดคอยปุยสูง 1,685 เมตร สภาพพื้นที่ปกคลุมไปด้วยป่าดิบ ในเขตภูเขาที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,000 เมตรขึ้นไปจะเป็นป่าดิบเขาและป่าสน ส่วนที่ระดับความสูงต่ำลงมาจะแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ป่าเบญจพรรณ(ป่าผสมผลัดใบ)และป่าเต็งรัง(ป่าไม่ผลัดใบ) (อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย: การจัดการและการอนุรักษ์, 2537) คอยสุเทพ-ปุยเป็นต้นกำเนิดของห้วยหรือลำธารหลายสาย เนื่องจากมีภูมิฐานคล้ายโคม จึงมีรูปแบบทางน้ำเป็นแบบรังนก โดยมีย่อยต่างๆไหลรอบคอย ได้แก่ ห้วยแม่ตานน้อย ห้วยแม่ตานใหญ่ ห้วยแม่เย็น ห้วยตึงเฒ่า ห้วยชะเอือง ห้วยแม่หยวก ห้วยช่างเจียน ห้วยแก้ว ห้วยกู่ขาว ห้วยผาลาด ห้วยอุโมงค์ ห้วยแม่นาป่าน ห้วยปงน้อย ห้วยทราย ห้วยคาเหิน ห้วยเหิยะหลวง ห้วยแม่เหิยะหลวงและห้วยแม่ตีด ในแนวลำห้วยหลายสายเกิดเป็นน้ำตก เช่น น้ำตกแม่ตาน น้ำตกห้วยแก้ว น้ำตกภูมิพล น้ำตกปางเหินน้อย น้ำตกผาเจิบ น้ำตกมณฑาธาร น้ำตกคอยสุเทพและน้ำตกศรีสังวาลย์ (นิวัติ, 2531)

อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ มีแนวเขาสลับซับซ้อนและเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาถนนธงชัยที่ทอดตัวตามแนวทิศเหนือใต้ ทอดตัวลงมาจากเทือกเขาหิมาลัย ในประเทศเนปาล ยอดคอยมีระดับความสูง 2,565 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ประเภทป่าแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ประเภทแรกคือป่าผลัดใบ ซึ่งแบ่งย่อยได้อีก 2 ประเภท คือ ป่าเบญจพรรณ หรือป่าผสมผลัดใบ ลักษณะเป็นป่าโปร่งมีทั้งป่าเบญจพรรณล้วนๆ และที่ขึ้นในแนวต่อป่าเต็งรังอยู่กระจัดกระจายเช่นที่ กม. 8-17 ถนนจอมทอง-คอยอินทนนท์ และที่บริเวณน้ำตกแม่ยะ พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ ไม้สัก ส้าน ประดู่ ฯลฯ ป่าเต็ง ป่าพะยอม ป่าโคก ป่าเปลี่ยนสี สามารถพบได้ในระดับพื้นที่สูงไม่เกิน 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ไม้ที่สำคัญได้แก่ ไม้เต็ง ไม้รัง พลอง เหียง ป่าประเภทที่ 2 คือป่าไม่ผลัดใบ ซึ่งประกอบไปด้วย ป่าดงดิบ ป่าดิบชื้น พบเห็นได้ในส่วนที่อยู่ในหุบเขาหรือลำห้วยใหญ่ที่มีน้ำไหลตลอดปี เช่น ห้วยแม่กลาง ห้วยแม่หอย ลักษณะเป็นป่ารกทึบ พันธุ์ไม้มีขึ้นมากมาย เช่น ไม้ตระกูลตะเคียน กะบาก มะไฟ ตะเคียนชันตาแมว และพันธุ์ไม้พุ่ม เช่น ต้นปาล์ม หวาย ฯลฯ ป่าดิบเขา ปรากฏในระดับความสูงเกิน 1,200 เมตรเหนือระดับทะเล จะพบเห็นตั้งแต่ กม. 24-48 จอมทอง-อินทนนท์ พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ ไม้ก่อหลายชนิด มณฑา คอย สารภีแดง จำปีป่า กุหลาบพันปี ฯลฯ (ที่มา: เอกสารประกอบการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์)

งานศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มแมลงน้ำในต่างประเทศมีการศึกษาในหลายๆด้าน ทั้งในด้านความหลากหลายและการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากแมลงน้ำ ดังเช่นงานของ Campbell *et al.* (1998) ได้ศึกษาเรื่องอาหารและแบบแผนการดำรงชีวิตของแมลงน้ำในลำธารเขตป่ายูคาลิปตัสในทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศออสเตรเลีย โดยศึกษา Mayfly (family Leptophlebiidae), Stonefly (family Gripopterygidae) และ Caddisfly (family Leptoceridae) พบว่าอาหารในธรรมชาติมีผลอย่างมากต่อแบบแผนการดำรงชีวิตและการพัฒนาของแมลงน้ำในลำธาร Hauer and Lamberti (1996) กล่าวถึงงานของ Merritt and Cummins ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการใช้บทบาทการกินอาหารของตัวอ่อนแมลงน้ำในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินสภาพระบบนิเวศของลำธารใน Allegheny Natural Forest ประเทศ Pennsylvania โดยอาศัยการคำนวณอัตราส่วนของบทบาทการกินของแมลงทั้งจากการนับจำนวนและจากการทำมวลชีวภาพ พบว่าลำธารที่ศึกษามีลักษณะที่เป็น heterotrophic อาศัยอินทรีย์สารจากนอกลำธาร ในฤดูร้อนแมลงจะรับอาหารที่ได้มาจากนอกลำธาร เช่น เศษใบไม้ แมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Philopotamidae จะเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของ fine particulate organic matter (FPOM) พื้นผิวลำธารซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของแมลงน้ำมีความคงทนสูง และอัตราส่วนของผู้ล่ากับเหยื่อมีความสมดุล ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับแมลงน้ำในประเทศไทย เริ่มมีการศึกษามากขึ้นโดยพบว่ามีการศึกษาในสถานที่ต่างๆ ในแต่ละภาค ดังงานของ Watanasit (1996) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของแมลงน้ำในภาคใต้และความสัมพันธ์ของปัจจัยทางกายภาพกับจำนวนแมลงของแต่ละกลุ่ม พบแมลง 9 อันดับ 53 วงศ์ พบว่า ความเร็วกระแสน้ำมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแมลงทุกวงศ์ของทุกอันดับ อุณหภูมิมีความสัมพันธ์เชิงลบกับแมลงทุกอันดับ ในการศึกษาในระดับอันดับพบว่าแมลงอันดับ Ephemeroptera, Plecoptera, Trichoptera และ Diptera มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเร็วกระแสน้ำ แมลงอันดับ Trichoptera มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอุณหภูมิ ส่วนแมลงอันดับ Odonata, Hemiptera, Coleoptera, Lepidoptera และ Collembola ไม่มีความสัมพันธ์กับทุกปัจจัยทางกายภาพ นฤมล (2542) ศึกษาการกระจายของตัวอ่อนแมลงกลุ่ม Ephemeroptera, Plecoptera และ Trichoptera (EPT) ในลำธารต้นน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2541 - พฤษภาคม 2542 พบตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของ Ephemeroptera 10 วงศ์ 23 สกุล 25 ชนิด และ Trichoptera 19 วงศ์ 39 สกุล 88 ชนิด ส่วน Plecoptera พบเฉพาะระยะตัวอ่อนจำนวน 4 วงศ์ ในเขตภาคเหนือได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับแมลงน้ำมากพอสมควร โดยเฉพาะในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์และอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ดังงานของ สมจิตร (2541) ศึกษาความหลากหลายและชีววิทยาแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *Limnacentropus* spp. จากลำธารน้ำที่ความสูงสองระดับได้แก่ ห้วยสบแอบที่ระดับความสูง 600 เมตร และห้วยทรายเหลืองที่ระดับความสูง 1,200 เมตร ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ พบว่าการเจริญของตัวอ่อนแมลงของสองลำธารมีความแตกต่างกัน

ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำของห้วยสบแอบเป็นชนิด *L. hysbald* พบในเดือนธันวาคม-มิถุนายน ระยะคักเค้และตัวเต็มวัยพบในช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม ส่วนห้วยทรายเหลืองเป็นชนิด *L. auratus* ตัวอ่อนพบในเดือนพฤศจิกายน-เมษายนระยะคักเค้พบในเดือนมีนาคม-เมษายนและตัวเต็มวัยพบในช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม จากการผ่าทางเดินอาหารของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *Limnocentropus* spp. พบชิ้นตัวอ่อนแมลงน้ำจึงสรุปได้ว่าตัวอ่อน *Limnocentropus* spp. เป็น predator วงชีวิตเป็นแบบ univoltine อิศระ (2541) ได้ศึกษาวงชีวิตของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *Ugandatrachia maliwan* และคุณภาพน้ำที่ลำธารน้ำแม่กลางในเขตอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ พบว่า *U. maliwan* มีวงชีวิตเป็นแบบ non-seasonal อาหารของตัวอ่อนได้แก่ detritus, green algae และ diatom ความหลากหลายของชนิดตัวเต็มวัยพบ 15 วงศ์ 55 ชนิด วงศ์ที่เด่นได้แก่ Hydropsychidae, Philopotamidae และ Psychomyiidae ตามลำดับ วงศ์ Hydropsychidae มีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิและความเร็วกระแสน้ำ วงศ์ Odontoceridae มีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิอากาศ ต่อมา สมยศ (2543) ศึกษาความหลากหลายของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำจากลำธาร 3 สาย ที่ระดับความสูงแตกต่างกันบนอุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย พบตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำ 15 วงศ์ มีการกระจายตัวขึ้นกับชนิดของถิ่นที่อยู่ โดยวงศ์ที่อยู่บริเวณน้ำไหลเชี่ยว ได้แก่ Brachycentridae วงศ์ที่เด่นในบริเวณที่น้ำไหลเอื่อย ได้แก่ Ecnomidae วงศ์ที่เด่นในบริเวณที่มีการสะสมของซากพืช ได้แก่ Molamidae และยังพบอีกว่า Philopotamidae msp.8.1a มีความสัมพันธ์ทางลบกับ ความกว้างของลำธาร ความเร็วกระแสน้ำ และความขุ่นใสของน้ำ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าความเป็นด่างของน้ำ ค่าการนำไฟฟ้า ปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายในน้ำ แอมโมเนียไนโตรเจนและไนเตรท-ไนโตรเจนที่ละลายในน้ำ การศึกษาวงชีวิตของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชนิดเดียวกันแต่ที่อยู่ต่างกัน พบว่าจะมีวงชีวิตไม่เหมือนกัน แดงอ่อน (2542) ได้ทำการศึกษาตัวเต็มวัยของแมลงหนอนปลอกน้ำในอุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย พบแมลงหนอนปลอกน้ำรวม 18 วงศ์ 153 ชนิด จากการเปรียบเทียบลำธารที่มีน้ำไหลตลอดปีกับลำธารที่มีน้ำไหลเพียงบางช่วง พบว่าลำธารที่มีน้ำไหลตลอดปีมีความหลากหลายของชนิดและจำนวนตัวของแมลงหนอนปลอกน้ำมากกว่าลำธารที่มีน้ำไหลเพียงบางช่วง จากทั้งหมด 18 วงศ์ มี 6 วงศ์ที่มีความหลากหลายของชนิดมากที่สุด คือ Philopotamidae และ Hydropsychidae รองลงมาได้แก่ Polycentropodidae, Lepidostomatidae, Rhyacophilidae และ Psychomyiidae จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยกับคุณภาพน้ำ พบว่าแมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Odontoceridae และ Polycentropodidae สัมพันธ์กับค่า BOD, ค่าการนำไฟฟ้า, ปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายในน้ำ, อุณหภูมิและอุณหภูมิอากาศ และไนเตรท-ไนโตรเจนที่ละลายในน้ำ วัลยลิกา (2542) ศึกษาการใช้กลุ่มแมลงน้ำตัดสินคุณภาพน้ำจากลำธารบนอุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุยในช่วงเดือนกันยายน

2542 ถึง พุทธศักราช 2543 ที่ระดับความสูง 950, 800, 700, 650 และ 550 เมตรเหนือระดับทะเล พบ
 แมลงน้ำ 9 อันดับ 62 วงศ์ จากการหาค่า % correspondence พบว่าที่ระดับความสูง 650-700 เมตร
 เหนือระดับทะเลมีความหลากหลายของแมลงน้ำสูงที่สุด และ ระดับความสูง ฤดูกาลและการใช้ที่
 ดิน มีผลต่อกลุ่มแมลงน้ำและคุณภาพน้ำในลำธาร การตรวจวัดคุณภาพน้ำทางชีวภาพโดยใช้กลุ่ม
 แมลงน้ำเป็นดัชนีมีความสอดคล้องกับคุณภาพน้ำทั้งทางกายภาพและเคมี ส่วนการศึกษาการกิน
 ของแมลงในประเทศไทยยังมีผู้ศึกษาไม่มากนัก นอกจากนี้การตรวจสอบคุณภาพน้ำทางกายภาพ
 และเคมีควบคู่กับการเก็บตัวอย่างแมลงน้ำก็สามารถบอกได้ว่าสัตว์กลุ่มใดสามารถใช้เป็นดัชนีชีว
 ภาพได้และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาใช้ประกอบการจำแนกแมลงถึงระดับชนิดได้ ที่สำคัญ
 สามารถนำไปใช้ติดตามตรวจสอบสภาพระบบนิเวศน้ำไหลในระยะยาวได้

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

วัสดุอุปกรณ์

อุปกรณ์ศึกษาภาคสนาม

1. ค่ายเก็บตัวอย่างแมลง (pond net)
2. ขวดเก็บตัวอย่าง (vial)
3. กระดาษเลเบล (label paper)
4. ถาดหรือกะละมัง (tray)
5. คีมสำหรับคีบแมลง (forcep)
6. ถุงพลาสติกใส (plastic bag)
7. ถังน้ำแข็งสำหรับแช่ตัวอย่าง (cooler and ice)
8. ขวดบีโอดี (BOD bottle)
9. แผ่นพาราฟิล์ม (para-film)
10. เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง (pH meter)
11. เครื่องวัดอุณหภูมิ (thermometer)
12. เครื่องวัดค่าการนำไฟฟ้า (conductivity meter) และ ผลรวมของแข็งที่ละลายในน้ำ (TDS meter)
13. เครื่องวัดความเร็วกระแสน้ำ (velocity meter)

อุปกรณ์ศึกษาในห้องปฏิบัติการ

1. ปิเปตขนาด 1 ml. และ 5 ml.
2. กล้องสเตอริโอ (stereo microscope)
3. กล้องจุลทรรศน์แบบเลนส์ประกอบ (compound microscope)
4. จานแก้ว (petri dish)
5. กระดาษสไลด์พร้อมแผ่นปิด (slide and cover slip)
6. เครื่องวัดสารอาหาร spectrophotometer DR2000
7. ชุดไตเตรท DO, BOD และ alkalinity
8. เข็มเย็บแมลง
9. คู่มือจำแนกแมลง
10. กล้องถ่ายรูปและฟิล์ม

วิธีการทดลอง

1. พื้นที่ศึกษาและเก็บตัวอย่าง

- ทำการสำรวจและกำหนดจุดศึกษาและทำการเก็บตัวอย่างแมลงน้ำและน้ำลำธารใน 2 พื้นที่ ได้แก่ เขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ 1 ลำธาร และอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย 2 ลำธาร โดยแบ่งจุดศึกษาและเก็บตัวอย่าง ลำธารละ 3 จุด รวมทั้งสิ้น 9 จุดศึกษา

อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์

จุดที่ 1 ลำธารแม่กลาง(บริเวณน้ำตกสิริภูมิ) ที่ระดับความสูง 1,300 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate 18° 32' N 98° 31' E) สภาพพื้นที่เป็นป่าที่อยู่ใกล้กับชุมชนชาวเขา มีต้นไม้ขึ้นปกคลุมแต่ไม่หนาแน่นมาก ริมฝั่งมีกอหญ้าขึ้นบ้างประปราย มีรากไม้ยื่นลงไปในลำธาร พื้นลำธารมีทั้งส่วนที่เป็นโขดหิน ก้อนกรวด ดินเลน และ พื้นทราย มีบริเวณที่เป็นแอ่งซึ่งมีเศษซากกิ่งไม้ ใบไม้ สะสมอยู่ มีการผันน้ำจากลำธารเพื่อนำไปใช้ในการอุปโภค บริโภค และการเกษตร และมีการปรับสภาพพื้นที่ให้เป็นสวนป่าเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว

จุดที่ 2 ลำธารแม่กลาง(ด้านล่างของน้ำตกสิริภูมิ) ที่ระดับความสูง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate 18° 32' N 98° 31' E) สภาพพื้นที่เป็นลำธารที่อยู่ติดกับพื้นที่เพาะปลูกและเป็นลำธารที่ไหลผ่านแปลงเกษตรทุกแปลงของชาวเขา มีต้นไม้ขึ้นปกคลุมปานกลาง ริมฝั่งมีกอหญ้าขึ้นบ้างประปราย มีรากไม้ยื่นลงไปในลำธาร พื้นลำธารส่วนใหญ่เป็นโขดหินขนาดใหญ่ และก้อนกรวด มีกระแสน้ำไหลแรงตลอดปี ปริมาณใบไม้ที่ร่วงลงในลำธารมีน้อย

จุดที่ 3 ลำธารแม่กลาง(บริเวณห้วยสบแอบ) ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate 18° 31' N 98° 39' E) สภาพพื้นที่เป็นป่าเปิด มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นริมฝั่งแต่ชั้นเรือนยอดไม้ได้แผ่ขยายมาปกคลุมลำธาร ริมฝั่งมีกอหญ้าขึ้นบ้างประปราย พื้นลำธารส่วนใหญ่เป็นแผ่นหิน โขดหินน้อยใหญ่ ก้อนกรวดและทราย มีบริเวณที่เป็นตะกอนเลนและมีเศษใบไม้ กิ่งไม้ สะสมอยู่บ้างเล็กน้อย

อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

จุดที่ 1 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณน้ำตกมณฑาธาร) ที่ระดับความสูง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate 18° 49' N 98° 55' E) สภาพป่าเป็นป่าผสมผลัดใบ ค่อนข้างโปร่ง มีแสงแดดส่องถึงพอสมควร สภาพลำธารเป็นทางน้ำที่ไหลมาจากน้ำตก ผ่านโขดหินน้อยใหญ่ พื้นลำธารส่วนใหญ่เป็นโขดหิน กรวดปนทราย มีบริเวณที่เป็นแอ่งซึ่งเป็นที่พักของตะกอน เศษใบไม้และกิ่งไม้ ในลำธารมีมาก ริมฝั่งมีพืชขึ้นบ้างปานกลาง

จุดที่ 2 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณด้านล่างของน้ำตกมณฑาธาร) ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate 18° 48' N 98° 55' E) สภาพป่าเป็นป่าผสมผลัดใบ มีต้นไม้ขึ้นอย่าง

หนาแน่น ทำให้ค่อนข้างรกและครึ้ม แสงแดดส่องถึงลำธารน้อย สภาพลำธารมีโขดหินขนาดเล็กน้อยใหญ่ ก้อนกรวด และ พื้นทราย ริมฝั่งมีพืชขึ้นบ้างปานกลาง ปริมาณเศษใบไม้และกิ่งไม้ในลำธารมีปานกลาง

จุดที่ 3 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณข้างสวนสัตว์เชียงใหม่) ที่ระดับความสูง 360 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate $18^{\circ} 48' N 98^{\circ} 56' E$) มีต้นไม้อ่อนปนกลุ่มเล็กน้อย สภาพลำธารไหลผ่านคอกสัตว์ในสวนสัตว์เชียงใหม่และชุมชน พื้นลำธารส่วนใหญ่เป็นทราย มีก้อนกรวดปะปนบ้างเล็กน้อย ปริมาณเศษซากกิ่งไม้ ใบไม้ และขยะในลำธารมีปานกลาง-มาก ริมฝั่งมีพืชขึ้นบ้างปานกลาง

จุดที่ 4 ลำธารผาตลาด(บริเวณเหนือวัดพระธาตุคอกยสุเทพ) ที่ระดับความสูง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate $18^{\circ} 54' N 98^{\circ} 49' E$) สภาพป่าเป็นป่าผสมผลัดใบ มีต้นไม้อ่อนปนหนาแน่น มีการผันน้ำจากลำธารไปใช้ สภาพลำธารเป็นโขดหินมีน้ำไหลเซาะลงมาตามโขดหินที่เรียงตัวกันเป็นชั้นๆ พื้นผิวลำธารเป็นโขดหินน้อยใหญ่ พืชริมฝั่งและปริมาณใบไม้ในลำธารมีน้อย

จุดที่ 5 ลำธารผาตลาด(บริเวณน้ำตกผาตลาด) ที่ระดับความสูง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate $18^{\circ} 45' N 98^{\circ} 55' E$) สภาพป่าเป็นป่าผสมผลัดใบ มีต้นไม้อ่อนปนกลุ่มปานกลาง มีแสงแดดส่องพอสมควร สภาพลำธารเป็นโขดหินมีน้ำไหลเซาะลงมาตามโขดหินที่เรียงตัวกันเป็นชั้นๆ พื้นผิวลำธารส่วนใหญ่เป็นแผ่นหินสลับกับกรวดทราย พืชริมฝั่งและปริมาณใบไม้ในลำธารมีน้อย

จุดที่ 6 ลำธารผาตลาด(บริเวณด้านล่างวัดผาตลาด) ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (Coordinate $18^{\circ} 47' N 98^{\circ} 56' E$) สภาพป่าเป็นป่าผสมผลัดใบ มีต้นไม้อ่อนปนหนาแน่นปานกลาง มีแสงแดดส่องพอสมควร สภาพลำธารเป็นทางน้ำเล็กๆ ไหลผ่านโขดหินที่เรียงตัวเป็นชั้น พื้นผิวลำธารเป็นกรวดปนทราย ปริมาณเศษใบไม้ กิ่งไม้ในลำธารมีปานกลาง มีพืชขึ้นริมฝั่งบ้างเล็กน้อย ช่วงหน้าแล้งไม่มีน้ำไหล

- ทำการเก็บตัวอย่างแมลงน้ำโดยวิธี Kick และ Pick Method ในบริเวณน้ำนิ่ง น้ำไหล และบริเวณที่มีเศษใบไม้กิ่งไม้ เพื่อให้ครอบคลุมลักษณะถิ่นที่อยู่ของแมลงน้ำแต่ละกลุ่มเป็นเวลา 5 นาทีทั้ง 2 วิธีเหมือนกันทุกจุดเก็บตัวอย่าง เมื่อได้ตัวอย่างแล้วแยกเศษใบไม้ กิ่งไม้ และก้อนกรวดออกแยกตัวอย่างแมลงน้ำเป็น 2 ส่วนได้แก่ส่วนที่จะศึกษาบทบาทการกิน และส่วนที่จะนำไปจัดจำแนกระดับวงศ์ให้คงเก็บในแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 70 เปอร์เซ็นต์ พร้อมกับติด label ที่บอกรายละเอียดดังนี้

- 1.1 สถานที่เก็บตัวอย่าง
- 1.2 วัน-เดือน-ปี ที่เก็บตัวอย่าง
- 1.3 ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
- 1.4 ชื่อผู้เก็บตัวอย่าง

1.5 ตำแหน่งเส้นรุ้ง-เส้นแวงของตำแหน่งที่เก็บ

2. การจำแนกและการเก็บรักษาตัวอย่างแมลงน้ำ

- นำตัวอย่างแมลงน้ำมาแยกเพศต่างๆ ออกให้เหลือแต่ตัวแมลง นำแมลงที่ได้มาส่งภายใต้กล้องสเตอริโอเพื่อดูลักษณะรูปร่าง และจำแนกในระดับวงศ์ โดยใช้คู่มือจำแนก เช่น Aquatic Entomology (McCafferty, 1989) etc.
- นำตัวอย่างแมลงที่จัดจำแนกแล้วมาใส่ในขวดเก็บตัวอย่างและเก็บรักษาตัวอย่างไว้ในแอลกอฮอล์เข้มข้น 70 เปอร์เซ็นต์ พร้อมทั้งติด label ค้างข้างต้น ชื่ออันดับและชื่อวงศ์

3. การจัดจำแนกบทบาทการกินของแมลงน้ำกลุ่มต่างๆ

นำตัวอย่างส่วนที่ต้องการจำแนกบทบาทการกินมาทำ gut analysis โดยนำส่วนทางเดินอาหารของแมลงน้ำมาขยี้ลงบนกระดาษฟิลต์แล้วส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบของอาหารที่แมลงกิน แล้วจดบันทึกข้อมูลเพื่อเทียบกับข้อมูลในหนังสือที่ใช้อ้างอิงประกอบการจำแนกกลุ่ม จากนั้นจึงหาสัดส่วนของแมลงกลุ่มต่างๆ แล้ววิเคราะห์ผลตามตารางที่ 1

4. การตรวจสอบข้อมูลทางกายภาพและเคมีของน้ำในลำธาร

- การเก็บตัวอย่างน้ำ ใช้ขวด BOD เก็บน้ำเพื่อนำมาวิเคราะห์หาปริมาณ dissolved oxygen (DO) และ biochemical oxygen demand (BOD₅) ใช้ขวดน้ำเก็บน้ำเพื่อวิเคราะห์ผลทางกายภาพและเคมี เก็บตัวอย่างเดือนละ 1 ครั้ง ทุกเดือน

- การตรวจวัดตัวแปรต่างๆ

ทางกายภาพ ตรวจวัดค่า

- อุณหภูมิน้ำและอุณหภูมิอากาศโดยใช้เทอร์โมมิเตอร์
- ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำและ ค่าการนำไฟฟ้า โดยใช้ ชุด Test Kit Ciba Corning รุ่น Check Mate 90
- ค่าความขุ่น โดยใช้ spectrophotometer DR2000 (HACH)
- ความเร็วกระแสน้ำ โดยใช้ current meter
- ความกว้างและความลึกของลำธาร โดยใช้สายเมตรวัด
- ปริมาณน้ำที่ไหลต่อหน่วยเวลา โดยคำนวณจากพื้นที่หน้าตัดของลำธารคูณด้วยความเร็วกระแสน้ำ

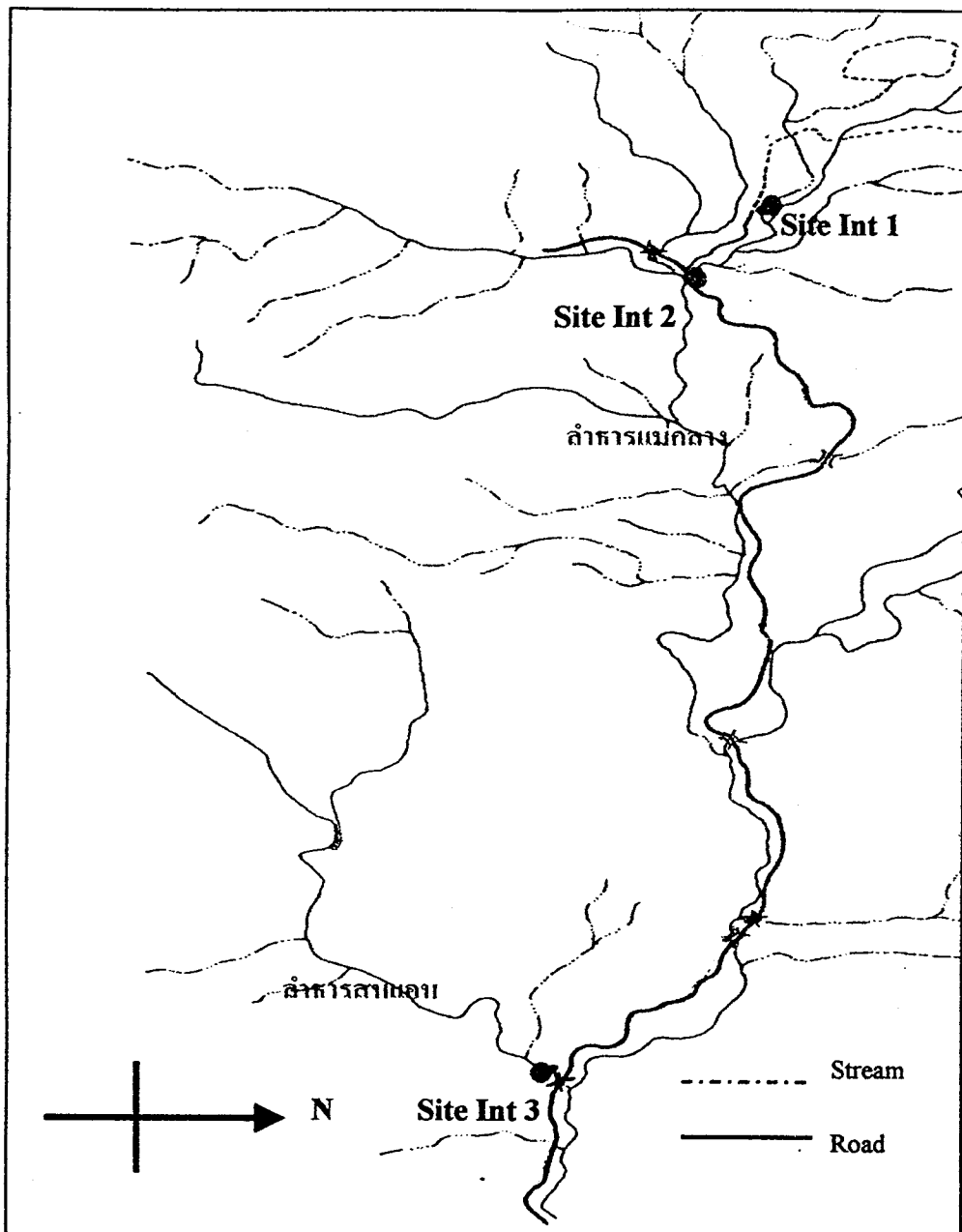
ทางเคมี ตรวจวัดค่า

- dissolved oxygen (DO) และ biochemical oxygen demand (BOD₅) โดยไทเทรตด้วยวิธี azide modification (APHA, 1992)
- ค่า alkalinity โดยไทเทรตด้วยวิธี phenolphthalein methyl orange indicator

- ค่า pH โดยใช้ electrode kit pH meter รุ่น check mate 90
- ค่า ammonia nitrogen ใช้วิธี nessler method
- Nitrate Nitrogen ใช้วิธี cadmium reduction method (APHA Standard methods, 1992)
- orthophosphate ใช้วิธี ascorbic acid method
- sulfate ใช้วิธี sulfa Ver 4 method
- การวิเคราะห์ข้อมูล : นำข้อมูลแมลงน้ำและคุณภาพน้ำทั้งกายภาพและเคมีมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ (correlation) และจัดกลุ่ม (cluster analysis) โดยใช้โปรแกรม SPSS (statistical package for social science) และ โปรแกรม PATN (pattern analysis package)

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ทำการศึกษาเก็บตัวอย่างและรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2543 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2544 และวิเคราะห์ผลในช่วงเดือน กรกฎาคม ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2544 รวม 14 เดือน โดยเก็บตัวอย่างแมลงน้ำและตัวอย่างน้ำจากจุดศึกษาทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง

รูปที่ 1 แผนที่แสดงลำธารแม่กลาง และจุดศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์

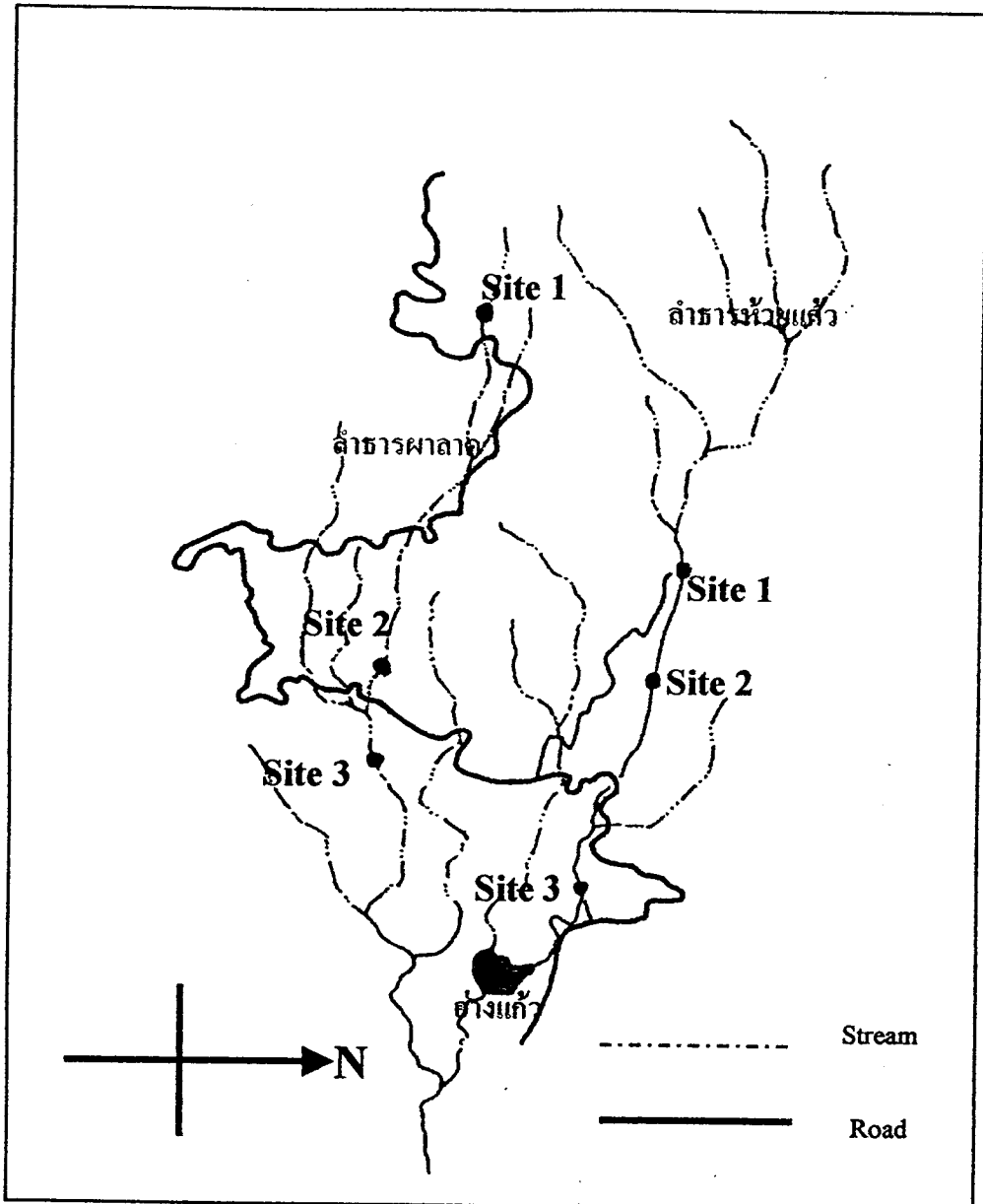
รูปที่ 2 จุดศึกษาที่ 1 บริเวณน้ำตกศิริภูมิที่ระดับความสูง 1,300 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

รูปที่ 3 จุดศึกษาที่ 2 บริเวณด้านล่างน้ำตกศิริภูมิที่ระดับความสูง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

รูปที่ 4 จุดศึกษาที่ 3 บริเวณห้วยสบแอบที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

รูปที่ 5 แผนที่แสดงลำธารและจุดศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติออยสุเทพ-ปุย

รูปที่ 6 จุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณน้ำตกมณฑาธาร) ที่ระดับความสูง 700 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล

รูปที่ 7 จุดศึกษาที่ 2 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณด้านล่างน้ำตกมณฑาธาร)ที่ระดับความสูง 600 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล

รูปที่ 8 จุดศึกษาที่ 3 ลำธารห้วยแก้ว(บริเวณข้างสวนสัตว์เชียงใหม่)ที่ระดับความสูง 360 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

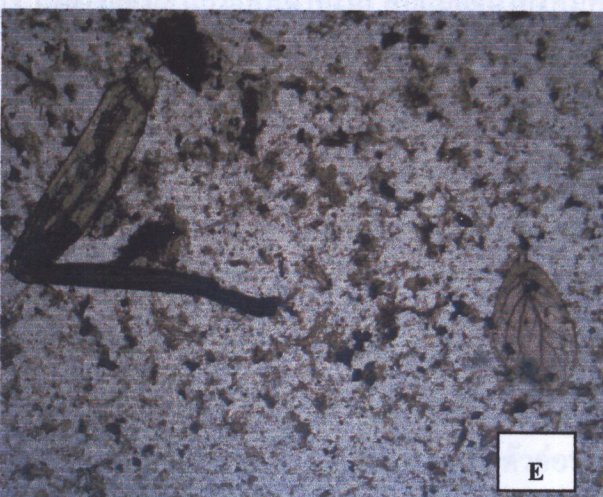
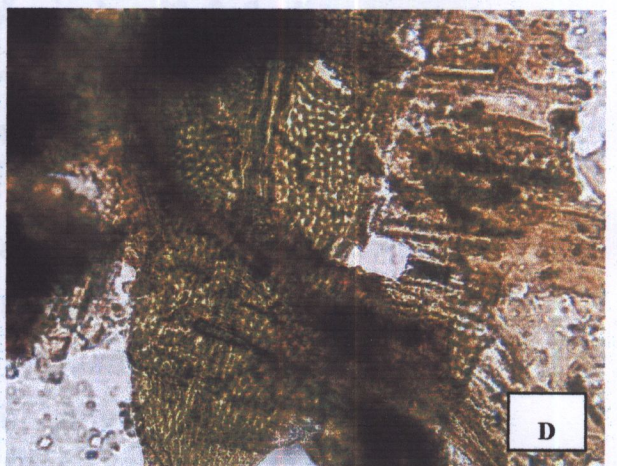
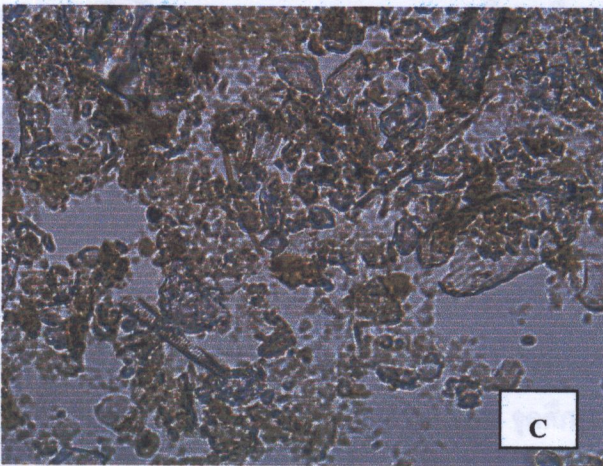
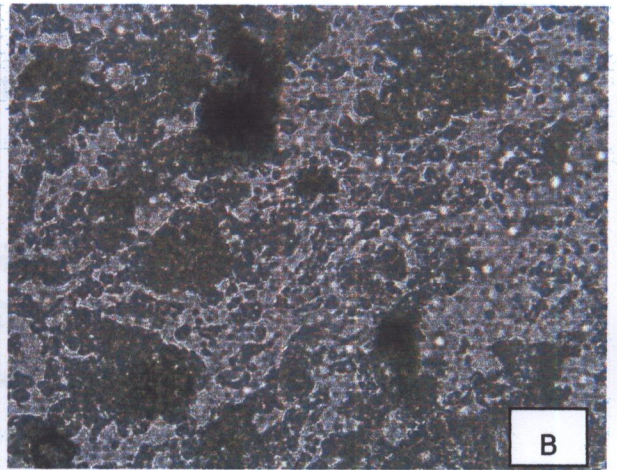
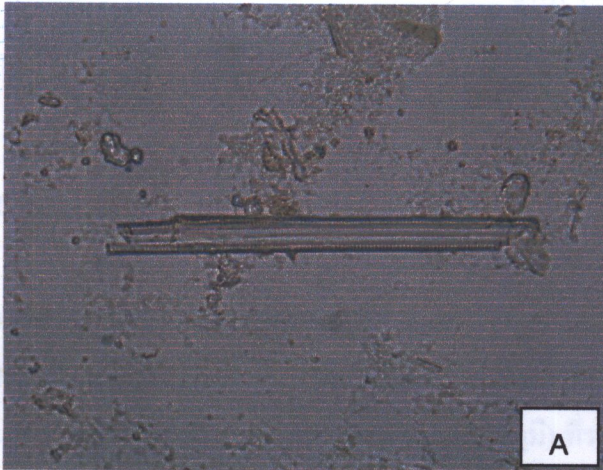
รูปที่ 9 จุดศึกษาที่ 1 ลำธารผาลาด ที่ระดับความสูง 360 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

รูปที่ 10 จุดศึกษาที่ 2 ลำธารผาลาด(บริเวณน้ำตกผาลาด)ที่ระดับความสูง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

รูปที่ 11 จุดศึกษาที่ 3 ลำธารผาลาด(บริเวณด้านล่างวัดผาลาด)ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

รูป A. แสดงสาหร่ายกลุ่ม diatom ที่เป็นอาหารของแมลงกลุ่มที่เป็น scraper.

รูป B. แสดงลักษณะของ TFPOM ที่เป็นอาหารของแมลงกลุ่มที่เป็น filterer collector.

รูป C. แสดงลักษณะของ BFPOM ที่เป็นอาหารของแมลงกลุ่มที่เป็น gatherer collector.

รูป D. แสดงเศษชิ้นส่วนของพืชที่เป็นอาหารของแมลงกลุ่ม shredder.

รูป E. แสดงเศษชิ้นส่วนของแมลงที่เป็นอาหารของแมลงกลุ่ม predator.

รูปที่ 12 ประเภทอาหารที่แมลงกินซึ่งตรวจพบในทางเดินอาหาร

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาด้านความหลากหลายของแมลงน้ำ

จากการเก็บตัวอย่างแมลงน้ำในจุดเก็บตัวอย่างต่างๆ พบแมลงน้ำทั้งหมด 9 orders 79 families ซึ่งประกอบไปด้วยแมลง order ต่างๆ ดังนี้ Odonata, Ephemeroptera, Plecoptera, Megaloptera, Hemiptera, Coleoptera, Lepidoptera, Diptera และ Trichoptera ลำธารแม่กลางอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จุดศึกษาที่ 1 (น้ำตกสิริภูมิ) ที่ระดับความสูง 1,300 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 9 orders 58 families จุดศึกษาที่ 2 (ด้านล่างน้ำตกสิริภูมิ) ที่ระดับความสูง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 9 orders 45 families และจุดศึกษาที่ 3 (ห้วยสบแอบ) ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 9 orders 51 families อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ลำธารห้วยแก้ว จุดศึกษาที่ 1 (น้ำตกมณฑาธาร) ที่ระดับความสูง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 8 orders 51 families จุดศึกษาที่ 2 (ด้านล่างน้ำตกมณฑาธาร) ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 9 orders 56 families และจุดศึกษาที่ 3 (ข้างสวนสัตว์เชียงใหม่) ที่ระดับความสูง 360 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 9 orders 41 families ลำธารผาลาด จุดศึกษาที่ 1 (เหนือที่ทำการอุทยานฯ) ที่ระดับความสูง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 9 orders 52 families จุดศึกษาที่ 2 (น้ำตกผาลาด) ที่ระดับความสูง 700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 9 orders 44 families และจุดศึกษาที่ 3 (ด้านล่างวัดผาลาด) ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล พบแมลงน้ำทั้งหมด 8 orders 39 families โดยที่ตัวอ่อนกลุ่มแมลงชีปะขาว ที่พบมากตลอดปีทุกจุดเก็บตัวอย่างได้แก่ วงศ์ Haptageniidae, Leptophlebiidae และ Baetidae (กราฟที่ 37) ตัวอ่อนกลุ่มแมลงเกาะหิน ที่พบมากตลอดปีทุกจุดเก็บตัวอย่างได้แก่ วงศ์ Perlidae (กราฟที่ 38) ตัวอ่อนกลุ่มแมลงหนอนปลอกน้ำ ที่พบมากตลอดปีทุกจุดเก็บตัวอย่างได้แก่ วงศ์ Hydropsychidae และ Lepidostomatidae (กราฟที่ 39) แมลงกลุ่มมวนน้ำ ที่พบตลอดปีทุกจุดเก็บตัวอย่างได้แก่ วงศ์ Gerridae (กราฟที่ 40) แมลงกลุ่มด้วงน้ำ ที่พบตลอดปีทุกจุดเก็บตัวอย่างได้แก่ ตัวอ่อนในวงศ์ Elmidae (กราฟที่ 41) ตัวอ่อนกลุ่มแมลงปอและแมลงปอเข็ม ที่พบตลอดปีทุกจุดเก็บตัวอย่างได้แก่ วงศ์ Gomphidae, Coenagrionidae และ Calopterygidae (กราฟที่ 42) ตัวอ่อนแมลงกลุ่มหนอนริ้น บุง แมลงวัน ที่พบตลอดปีทุกจุดเก็บตัวอย่างได้แก่ วงศ์ Simuliidae และ Chironomidae (กราฟที่ 43) และ ตัวอ่อนกลุ่มแมลงคอปตัน ที่พบตลอดปีทุกจุดเก็บตัวอย่างได้แก่ วงศ์ Corydalidae (กราฟที่ 44)

การศึกษาบทบาทการกินของแมลงน้ำ

จากการทำ gut analysis เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบของอาหารที่แมลงกิน พบว่าสามารถแบ่งกลุ่มแมลงออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม scraper ตรวจพบเศษซากของสาหร่ายกลุ่ม benthic diatom กลุ่ม filterer collector ตรวจพบอนุภาคละเอียดและเศษซากของสาหร่ายกลุ่ม diatom กลุ่ม gatherer collector ตรวจพบตะกอนเลนสีเข้มและเศษซากของสาหร่ายกลุ่ม diatom กลุ่ม shredder ตรวจพบเศษชิ้นส่วนของเนื้อเยื่อพืช และ กลุ่ม predator ตรวจพบชิ้นส่วนของแมลง (รูปที่ 12) ส่วนประเภทของแมลงในกลุ่มการกินต่างๆ มีอยู่ใน ตารางที่ 12 จากกราฟจำนวนของแมลงตามประเภทการกิน (กราฟที่ 16 ถึง 24) พบว่าแมลงกลุ่ม collectors เป็นกลุ่มที่พบมากในทุกๆ จุดศึกษา และมีความแปรผันในรอบปี เช่นเดียวกับแมลงในกลุ่มการกินอื่นๆ และเมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ส่วนของแมลงน้ำในแต่ละกลุ่มการกินในรอบปีของแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง (กราฟที่ 28 ถึง 36) ลำธารแม่กลาง พบแมลงน้ำกลุ่ม scrapers อยู่ระหว่าง 8 – 18 % กลุ่ม filterer collectors 7 – 20 % กลุ่ม gatherer collectors 49 – 56 % กลุ่ม shredders 3 – 5 % และกลุ่ม predators 10 – 18 % ลำธารห้วยแก้ว พบแมลงน้ำกลุ่ม scrapers อยู่ระหว่าง 3 – 20 % กลุ่ม filterer collectors 16 – 29 % กลุ่ม gatherer collectors 31 – 59 % กลุ่ม shredders 4 – 5 % และกลุ่ม predators 8 – 25 % ลำธารพาลาด พบแมลงน้ำกลุ่ม scrapers อยู่ระหว่าง 14 – 25 % กลุ่ม filterer collectors 21 – 45 % กลุ่ม gatherer collectors 27 – 47 % กลุ่ม shredders 1 – 8 % และกลุ่ม predators 4 – 12 %

การใช้บทบาทการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศลำธาร

- ลำธารแม่กลาง จุดที่ 1 : ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic ตลอดปี อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เด่นชัดกว่า CPOM แต่ในเดือนกุมภาพันธ์ 2544 CPOM มีปริมาณเพิ่มขึ้นมาก รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป BFPOM เป็นส่วนใหญ่โดยเฉพาะช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึง ธันวาคม 2543 BFPOM มีปริมาณสูงมาก แต่ในเดือนกรกฎาคม 2543 รูปแบบที่เป็น TFPOM เด่นชัดกว่า พื้นผิวลำธารมีความคงทนสูงในเดือน กรกฎาคม 2543 ธันวาคม 2543 และเดือน เมษายน 2544 มีความคงทนต่ำในเดือนตุลาคม 2543 มกราคม 2544 และ มีนาคม 2544 ผู้ดำมีค่อนข้างมากในช่วงเดือนกันยายน ถึง ตุลาคม 2543 และเดือนธันวาคม 2543 ถึง เมษายน 2544 (ตารางที่ 3)
- ลำธารแม่กลาง จุดที่ 2 : ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic แต่ในเดือนเมษายน 2544 ลำธารมีแนวโน้มที่จะเป็น autotrophic อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เด่นชัดกว่า CPOM ตลอดปี รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป BFPOM เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีเก็บอยู่ในรูป TFPOM ชัดกว่าในเดือนกรกฎาคม 2543 เดือนธันวาคม 2543 และในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึง มิถุนายน 2544 ความคงทนของพื้นผิวลำธารมีค่าสูงในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2543 เดือน

ธันวาคม 2543 ถึง มกราคม 2544 และเดือนเมษายน ถึง มิถุนายน 2544 มีความคงทนต่ำในช่วงเดือนตุลาคม ถึง พฤศจิกายน 2543 ผู้ลามีปริมาณมากในช่วงเดือน มีนาคม ถึง พฤษภาคม 2544 (ตารางที่ 4)

- **ลำธารแม่กลาง จุดที่ 3 :** ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic ตลอดปี อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เค้นชักกว่า CPOM เดือนกุมภาพันธ์ 2544 FPOM มีปริมาณสูงมาก แต่ในช่วงเดือนกันยายน ถึง ตุลาคม 2544 อาหารในลำธารอยู่ในรูป CPOM อย่างชัดเจน รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป BFPOM เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีการเก็บอยู่ในรูป TFPOM ชักกว่าในเดือนกันยายน และพฤศจิกายน 2543 พื้นผิวลำธารมีความคงทนสูงในช่วงเดือน พฤศจิกายน ถึง ธันวาคม 2543 เดือนกุมภาพันธ์, เมษายน และมิถุนายน 2544 ความคงทนต่ำในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง สิงหาคม 2543 ผู้ลามีปริมาณมากในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง ตุลาคม 2543 เดือนธันวาคม 2543 และช่วงเดือนเมษายน ถึง มิถุนายน 2544 (ตารางที่ 5)
- **ลำธารห้วยแก้ว จุดที่ 1 :** ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic แต่ในเดือนพฤษภาคม 2544 ลำธารมีสภาพเป็น autotrophic อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เค้นชักกว่า CPOM ตลอดปี รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป BFPOM ส่วนใหญ่ในเดือนกันยายน 2543 ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2543 ถึง กุมภาพันธ์ 2544 และเดือนมิถุนายน 2544 อยู่ในรูป TFPOM ส่วนใหญ่ในช่วงเดือนมิถุนายน ถึง สิงหาคม และตุลาคม 2543 และในช่วงเดือนเมษายน ถึง พฤษภาคม 2544 ความคงทนของพื้นผิวลำธารสูงเกือบตลอดปี ยกเว้นในเดือนกันยายน 2543 มีค่าปานกลาง ผู้ลามีปริมาณสูงตลอดปี (ตารางที่ 6)
- **ลำธารห้วยแก้ว จุดที่ 2 :** ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic แต่ในเดือนพฤษภาคม 2544 ลำธารมีสภาพเป็น autotrophic อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เค้นชักกว่า CPOM แต่ในเดือนกันยายน 2543 มีแหล่งอาหารในลำธารเป็น CPOM ชักเจนกว่า FPOM รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป BFPOM ส่วนใหญ่ในเดือนตุลาคม 2543 และช่วงเดือนมีนาคม ถึง มิถุนายน 2544 อยู่ในรูป TFPOM ส่วนใหญ่ในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2543 และช่วงเดือนพฤศจิกายน 2543 ถึง กุมภาพันธ์ 2544 ความคงทนของพื้นผิวลำธารสูงเกือบตลอดปี ยกเว้นในเดือนเมษายน 2544 มีค่าความคงทนต่ำ ผู้ลามีปริมาณสูงตลอดปี (ตารางที่ 7)
- **ลำธารห้วยแก้ว จุดที่ 3 :** ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic ตลอดปี อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เค้นชักกว่า CPOM ตลอดปี โดยเฉพาะในเดือนกรกฎาคม 2543 FPOM มีปริมาณสูงมาก รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป BFPOM เป็นส่วนใหญ่ แต่ในช่วงเดือนธันวาคม 2543 ถึง กุมภาพันธ์ 2544 และเดือนมิถุนายน 2544 ปริมาณ TFPOM มีมากกว่า BFPOM อย่างเห็นได้ชัด พื้นผิวลำธารมีความคงทนสูงในเดือนกรกฎาคม 2543 ช่วงเดือนธันวาคม 2543 ถึง

กุมภาพันธ์ 2544 และเดือนมิถุนายน 2544 พื้นผิวดำธารมีความคงทนต่ำในช่วงเดือนสิงหาคม ถึง กันยายน 2543, เดือนพฤศจิกายน 2543 และช่วงเดือนมีนาคม ถึง พฤษภาคม 2544 ปริมาณผู้ล่ามีค่าสูงในเดือนกรกฎาคม, ช่วงเดือนกันยายน ถึง ตุลาคม 2543, เดือนมีนาคม และมิถุนายน 2544 (ตารางที่ 8)

- **ลำธารผาลาด จุดที่ 1 :** ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic ตลอดปี อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เค้นชักกว่า CPOM ตลอดปี โดยเฉพาะในเดือนสิงหาคม 2543 FPOM มีปริมาณสูงมาก รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป TFPOM เป็นส่วนใหญ่ แต่ในเดือนกรกฎาคม 2543 และช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2544 ปริมาณ BFPOM มีมากกว่า TFPOM อย่างเห็นได้ชัด ความคงทนของพื้นผิวดำธารสูงเกือบตลอดปี ยกเว้นในเดือนกุมภาพันธ์ 2544 มีค่าความคงทนปานกลาง ปริมาณผู้ล่ามีค่าสูงในช่วงเดือนสิงหาคม ถึง ตุลาคม 2543, เดือนกุมภาพันธ์ และเมษายน 2544 (ตารางที่ 9)
- **ลำธารผาลาด จุดที่ 2 :** ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic แต่ในช่วงเดือนมีนาคม ถึง เมษายน 2544 ลำธารมีสภาพเป็น autotrophic อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เค้นชักกว่า CPOM ตลอดปี รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป BFPOM ส่วนใหญ่ในเดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2543, ช่วงเดือนเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2544 และเดือนพฤษภาคม 2544 อยู่ในรูป TFPOM ส่วนใหญ่ในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2543, เดือนมกราคม, เมษายน และมิถุนายน 2544 ความคงทนของพื้นผิวดำธารสูงเกือบตลอดปี ยกเว้นในเดือนธันวาคม 2543 มีค่าความคงทนปานกลาง ผู้ล่ากับเหยื่อก่อนข้างสมดุลย์ตลอดปียกเว้นในเดือนเมษายน 2544 ซึ่งผู้ล่ามีปริมาณสูง (ตารางที่ 10)
- **ลำธารผาลาด จุดที่ 3 :** ลำธารมีสภาพเป็น heterotrophic ตลอดปี อาหารถูกเก็บอยู่ในรูป FPOM เค้นชักกว่า CPOM ตลอดปี รูปแบบของ FPOM ในลำธารอยู่ในรูป TFPOM เป็นส่วนใหญ่ แต่ในเดือนพฤษภาคม 2544 FPOM อยู่ในรูป BFPOM มากกว่าอย่างเห็นได้ชัด ความคงทนของพื้นผิวดำธารสูงเกือบตลอดปี ยกเว้นในเดือนพฤษภาคม 2544 มีค่าความคงทนปานกลาง ผู้ล่ากับเหยื่อก่อนข้างสมดุลย์ตลอดปียกเว้นในเดือนพฤศจิกายน 2543 และเดือนกุมภาพันธ์ 2544 ซึ่งผู้ล่ามีปริมาณสูง (ตารางที่ 11)

การศึกษาคุณสมบัติของน้ำทางกายภาพและเคมี

1. ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ (TDS): ลำธารแม่กลางจุดที่ 2 ลำธารห้วยแก้วจุดที่ 3 และลำธารผาลาดจุดที่ 2, 3 มีค่าสูงกว่าจุดศึกษาอื่นๆอย่างเห็นได้ชัด (กราฟ 1) โดยมีความสอดคล้องกับค่าการนำไฟฟ้า (conductivity) ในกราฟ 2
2. ค่าอุณหภูมิอากาศ (air temperature): ทั้ง 3 ลำธารมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นในลำธารแม่กลางจุดที่ 3 มีค่าแปรผันมากกว่าจุดศึกษาอื่นๆในรอบปี (กราฟ 3) ส่วน ค่าอุณหภูมิน้ำ (water Temperature): ลำธารห้วยแก้วจุดที่ 3 มีค่าสูงกว่าจุดอื่นๆ ทั้ง 3 ลำธารมีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน (กราฟ 4)
3. ค่าฟอสเฟต (phosphate): มีค่าสูงทุกจุดศึกษาในเดือนพฤศจิกายน มีนาคม และมิถุนายน และมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน (กราฟ 5)
4. ค่าไนเตรต (nitrate): ลำธารผาลาดจุดที่ 2 มีค่าสูงกว่าจุดศึกษาอื่นๆ ส่วนในลำธารห้วยแก้วจุดที่ 3 มีค่าต่ำมากในเดือนแรกที่ศึกษา (กราฟ 6)
5. ค่าแอมโมเนีย (ammonia) : มีค่าสูงในเดือนตุลาคม ธันวาคม 2543 และเมษายน 2544 ทุกจุดศึกษามีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน ยกเว้นในเดือนกรกฎาคม 2543 ลำธารห้วยแก้วจุดที่ 3 และ ลำธารผาลาดในเดือนกันยายน 2543 ที่มีค่าสูงมาก(กราฟ 7)
6. ค่าซัลเฟต (sulfate): มีค่าอยู่ในช่วง 0-1 mg/l ทุกจุดเก็บตัวอย่าง โดยลำธารห้วยแก้วจุดที่ 1 มีการเพิ่มของ sulfate ในเดือนกรกฎาคม พฤศจิกายน 2543 และ มิถุนายน 2544 (กราฟ 8)
7. ค่าความขุ่น (turbidity): มีค่าสูงบางช่วง ในลำธารห้วยแก้วจุดที่ 3 ลำธารผาลาดจุดที่ 2 และ 3 (กราฟ 9) ซึ่งเกิดจากมีฝนตกและน้ำป่าไหลหลากในช่วงเก็บตัวอย่างน้ำ ทำให้ค่าความขุ่นสูงผิดปกติ
8. ค่าออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (DO): ลำธารห้วยแก้วจุดที่ 3 มีค่าต่ำสุดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเมษายน 2544 ส่วนจุดศึกษาอื่นๆมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน (กราฟ 10)
9. ค่าออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ (BOD₅): มีค่าสูงในเดือนพฤศจิกายน 2543 กุมภาพันธ์ และพฤษภาคม 2544 แต่มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันทุกจุดศึกษา (กราฟ 11)
10. ค่าความเป็นด่าง (alkalinity): มีค่าสูงในช่วงเดือนมีนาคม ถึง เมษายน 2544 และมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันทุกจุดศึกษา (กราฟ 12)
11. ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH): มีค่าสูงในเดือนพฤศจิกายน และ มิถุนายน และมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันทุกจุดศึกษา (กราฟ 13)

12. ค่าความเร็วกระแสน้ำ (water velocity): ลำธารแม่กลางมีค่าสูงในเดือนสิงหาคม 2543 และเมษายน 2544 โดยจะเห็นความแตกต่างของลำธารใน 2 พื้นที่ได้แก่ ลำธารในคอยอินทนนท์จะมีแนวโน้มต่างจากลำธารในคอยสุเทพ-ปุย(กราฟ 14)
13. ค่าปริมาณน้ำ (water discharge): มีค่าสูงและค่อนข้างแปรผันในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง ธันวาคม 2543 ทั้ง 3 ลำธาร แต่ในเดือนมกราคม ถึง มิถุนายน 2544 ลำธารแม่กลางจุดที่ 2 และ 3 มีค่าสูงกว่าจุดศึกษาอื่นๆ (กราฟ 15)

ตารางที่ 1 การจัดจำแนกบทบาทการกินของสัตว์แมลงน้ำตามความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่แมลงกิน (อ้างจาก Hauer และ Lambert, 1996)

Functional group (general category based on feeding mechanism)	Subdivision of function group		Example of taxa	General particle size range of food (in micrometers)
	Dominant food	Feeding mechanism		
Shredder	Living vascular hydrophyte plant tissue	Herbivores-chewers and miners of live macrophytes	Trichoptera: Phryganeidae, Leptoceridae	> 10 ³
	Decomposing vascular plant tissue and wood - CPOM	Detritivores-chewers, wood borers, and gougers	Diptera: Tipulidae, Chironomidae	
Collectors	Decomposing fine particulate organic matter (FPOM)	Detritivores-filters or suspension feeders	Trichoptera: Hydropsychidae Diptera: Simuliidae	< 10 ³
		Detritivores-gatherers or deposit (sediment) feeders (includes surface film feeders)	Ephemeroptera: Ephemeridae Diptera: Chironomidae	
Scrapers	Periphyton-attached algae and associated material	Herbivores-grazing scrapers of mineral and organic surfaces	Trichoptera: Glossosomatidae Coleoptera: Psephenidae Ephemeroptera: Heptageniidae	< 10 ³
Predators(Engulfers)	Living animal tissue	Carnivores-attack prey, pierce tissues and cell, and suck fluids	Hemiptera: Belostomatidae	> 10 ³
	Living animal tissue	Carnivores-ingest whole animals (or parts)	Odonata, Plecoptera: Perlidae	

ตารางที่ 2 แสดงการใช้บทบาทการกินเป็นดัชนีบ่งบอกสภาพระบบนิเวศทางประการของลำธาร (อ้างจาก Hauer และ Lambert, 1996)

Ecosystem Parameter	Symbols	Feeding group Ratio	Criteria Ratio Levels
Autotrophy To Heterotrophy Index	Auto / Hetero	Scrapers / Shredders + Total of Collectors	Autotrophic > 0.75
Coarse Particulate Organic Matter (CPOM) To Fine Particulate Organic Matter (FPOM) Index	CPOM / FPOM	Shredders + Total of Collectors	Normal Shredder association linked to functioning riparian system > 0.25
FPOM in Transport (suspended) To FPOM storage in sediments (deposited in benthos)	TFPOM / BFPOM	Filtering Collectors / Gathering Collectors	FPOM transport (in suspension) greater than particulate load in suspension > 0.05
Substrate (channel) Stability	Stable channel	Scrapers + Filtering Collectors / Shredders + Gathering Collectors	Stable Substrates (e.g., bedrock, boulder, cobbles, large woody debris) plentiful > 0.05
Top-down Predator Control	Top-down control	Predators / Total of all other groups	Normal Predator to Prey balance

ตารางที่ 3 แสดงการใช้บทบาทการกินของแมลงประจำถิ่นสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 1 ตำบลแม่กลาง จุฬาราชมนตรีแห่งชาติโดยอินทนนท์

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Very High	Balance
August 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	Balance to high
September 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	High Predator
October 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	High Predator
November 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM ¹	Medium	Balance
December 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM ¹	High	High Predator
January 2001 [*]	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	High Predator
February 2001	Heterotrophic	FPOM [*]	BFPOM	Medium	High Predator
March 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	High Predator
April 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
May 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium to high	Balance
June 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium to high	Balance

January 2001^{*} มีการปรับพื้นที่บริเวณจุดศึกษา / FPOM^{*} หมายถึง จุดที่ FPOM มีแนวโน้มลดลงจน CPOM เกือบมีปริมาณสูงกว่า / BFPOM¹ หมายถึง จุดที่ BFPOM มีแนวโน้มลดลงจน TFPOM เกือบมีปริมาณสูงกว่า

ตารางที่ 4 แสดงการใช้บทบาทการกินของแมลงประเภ็นสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 2 อำเภอแม่กลาง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Very High	Balance
August 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM ¹	High	Balance
September 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	Balance
October 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	Balance
November 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM ²	Low	Balance
December 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM ¹	High	Balance
January 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	Balance
February 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	Balance
March 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	High Predator
April 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
May 2001	Heterotrophic*	FPOM	TFPOM	High	High Predator
June 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Very high	Balance

Heterotrophic* หมายถึง ลำธารมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนเป็น Autotrophic / BFPOM¹ หมายถึง จุดที่ BFPOM มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูงกว่า TFPOM / BFPOM² หมายถึง จุดที่ BFPOM มีแนวโน้มลดลงต่ำกว่า TFPOM / TFPOM¹ หมายถึงจุดที่ TFPOM ที่มีปริมาณสูงมีแนวโน้มที่จะลดต่ำลง

ตารางที่ 5 แสดงการใช้บทบาทการกินของแมลงประจำถิ่นสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 3 ลำธารแม่กลาง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	High Predator
August 2000	Heterotrophic	CPOM	BFPOM	Low	High Predator
September 2000	Heterotrophic	CPOM	TFPOM	Medium	High Predator
October 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium to high	High Predator to Balance
November 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
December 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
January 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	Balance
February 2001	Heterotrophic	FPOM*	BFPOM	High	Balance
March 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	Balance
April 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
May 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Medium to high	High Predator
June 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Very high	High Predator to Balance

FPOM* หมายถึง จุดที่แหล่งอาหารมีแนวโน้มที่จะถูกเก็บในรูป CPOM

ตารางที่ ๑๕ แสดงการรับพบผลการกินของแมลงประเมินสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 1 ลำธารห้วยแก้ว อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
August 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
September 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	High Predator
October 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM ¹	High	High Predator
November 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
December 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
January 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
February 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
March 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
April 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
May 2001	Autotrophic	FPOM	TFPOM	Very high	High Predator
June 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator

TFPOM¹ หมายถึง จุดที่ TFPOM มีแนวโน้มลดต่ำลง

ตารางที่ 7 แสดงการรับบทบาทการกินของแมลงประเภทปรสิตในจุดศึกษาที่ 2 ลำธารห้วยแก้ว อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
August 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
September 2000	Heterotrophic	CPOM*	TFPOM	High	High Predator
October 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM ¹	High	High Predator
November 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
December 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
January 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
February 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
March 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator
April 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	High Predator
May 2001	Autotrophic	FPOM	BFPOM	Very high	High Predator
June 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	High Predator

CPOM* หมายถึง จุดที่แหล่งอาหารมีแนวโน้มถูกเก็บในรูป CPOM ในปริมาณที่สูง / BFPOM¹ หมายถึง จุดที่ BFPOM มีแนวโน้มลดลง

ตารางที่ 8 แสดงการใช้บทบาทการกินของแมลงประเภทอะปาริโทฟอราที่ 3 ลำตัวห้วยแก้ว อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM*	BFPOM ¹	High	High Predator
August 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	Balance
September 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	High Predator
October 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	High Predator
November 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	Balance ¹
December 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM ¹	High	Balance
January 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
February 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
March 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	High Predator
April 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	Balance
May 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Low	Balance
June 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Very high	High Predator

FPOM* หมายถึง จุดที่ CPOM เริ่มลดลง FPOM เริ่มเพิ่มสูงขึ้น / BFPOM¹ หมายถึง จุดที่ TFPOM เริ่มลดลง BFPOM เริ่มเพิ่มสูงขึ้น / TFPOM¹ หมายถึงจุดที่ BFPOM เริ่มลดลง
TFPOM เริ่มเพิ่มมากขึ้น / Balance¹ หมายถึงจุดที่เริ่มปรับเข้าสู่สมดุล

ตารางที่ ๒ แสดงการรับพบการกินของแมลงประเภหิมสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 1 ลำธารมาลาด อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	Balance
August 2000	Heterotrophic	FPOM*	TFPOM ¹	High	High Predator
September 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
October 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
November 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
December 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
January 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
February 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium	High Predator*
March 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium to high	Balance
April 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
May 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Very high	Balance
June 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Very high	Balance

FPOM* หมายถึง จุดที่ FPOM ลดต่ำลง / TFPOM¹ หมายถึงจุดที่ BFPOM เริ่มลดลง TFPOM เริ่มเพิ่มมากขึ้น / High Predator* หมายถึง ผู้ล่าเป็นปริมาณสูงมาก

ตารางที่ 10 แสดงการใช้บทบาทการกินของแมลงที่เป็นสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 2 อำเภอพลาต อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
August 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
September 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
October 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium to high	Balance
November 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM ¹	High	Balance
December 2000	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium to high	Balance
January 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
February 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	Balance
March 2001	Autotrophic	FPOM	BFPOM	High	Balance
April 2001	Autotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator [*]
May 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	High	Balance
June 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	Very high	Balance

BFPOM¹ หมายถึง จุดที่ BFPOM มีปริมาณสูงมาก / High Predator^{*} หมายถึง จุดที่มีผู้ล่าเป็นปริมาณสูงมาก

ตารางที่ 11 แสดงการจับตามหาการกินของแมลงประเภ็นสภาพระบบนิเวศในจุดศึกษาที่ 3 ฉำราวมลาด อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

Month	Autotrophic to Heterotrophic	CPOM to FPOM	TFPOM to BFPOM	Substrate stability	Top-Down Predator Control
July 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
August 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
September 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
October 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
November 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator
December 2000	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
January 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
February 2001	Autotrophic	FPOM	TFPOM	High	High Predator *
March 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance
April 2001 *	-	-	-	-	-
May 2001	Heterotrophic	FPOM	BFPOM	Medium to high	Balance
June 2001	Heterotrophic	FPOM	TFPOM	High	Balance

April 2001 * ไม่มียอดเนื่องจากไม่มีน้ำในลำราที่ศึกษา / High Predator * หมายถึง จุดที่ผู้ล่ามีปริมาณสูงมาก

ตารางที่ 12 แสดงการแบ่งประเภทแมลงน้ำที่สำรวจพบตามบทบาทการกิน

Order	Family	Feeding Group
Ephemeroptera (Mayflies)	Heptageniidae	Scraper
	Leptophlebiidae	Gatherer Collector
	Ephemerellidae	Gatherer Collector
	Baetidae	Gatherer Collector
	Caenidae	Gatherer Collector
	Siphonuridae	Filterer Collector
	Ephemeridae	Gatherer Collector
	Prosopistomatidae	Scraper
	Oligonuridae	Filterer Collector
Plecoptera (Stoneflies)	Perlidae	Predator
	Peltoperlidae	Shredder
	Nemouridae	Shredder
	Leuctridae	Shredder
Odonata (Dragonflies and damselflies)	Gomphidae	Predator
	Libellulidae	Predator
	Corduliidae	Predator
	Cordulegastridae	Predator
	Macromiidae	Predator
	Aeshnidae	Predator
	Petanuridae	Predator
	Coenagrionidae	Predator
	Calopterygidae	Predator
	Protonuridae	Predator
Hemiptera (Water Bug)	Naucoridae	Predator
	Notonectidae	Predator
	Gerridae	Predator
	Veliidae	Predator
	Hebridae	Predator
	Pleidae	Predator
	Nepidae	Predator

ตารางที่ 12 (ต่อ) แสดงการแบ่งประเภทแมลงน้ำที่สำรวจพบตามบทบาทการกิน

Order	Family	Feeding Group
Hemiptera (Water Bug)	Corixidae	Predator
	Hydrometridae	Predator
Megaloptera (Dobsonflies)	Corydalidae	Predator
Coleoptera (Water Beetles)	Elmidae(Larvae)	Shredder
	Elmidae(Adult)	Gatherer Collector
	Dryopidae(Adult)	Shredder
	Limnichidae(Larvae)	Gatherer Collector
	Ptilodactylidae(Larvae)	Gatherer Collector
	Gyrinidae(Larvae)	Predator
	Gyrinidae(Adult)	Predator
	Hydrophilidae(Larvae)	Predator
	Hydrophilidae(Adult)	Gatherer Collector
	Psephenidae(Larvae)	Scraper
	Dytiscidae(Larvae)	Gatherer Collector
	Dytiscidae(Adult)	Gatherer Collector
	Helodidae(Larvae)	Gatherer Collector
	Chrysomelidae(Larvae)	Shredder
	Chrysomelidae(Adult)	Gatherer Collector
	Hydraenidae(Adult)	Gatherer Collector
	Notridae(Larvae)	Gatherer Collector
	Hydrocapidae(Adult)	Gatherer Collector
	Curculionidae(Adult)	Shredder
Lepidoptera (Moth)	Pyrilidae	Shredder
Diptera(True flies)	Simuliidae	Filterer Collector
	Dixidae	Filterer Collector
	Chironomidae	Gatherer Collector
	Tipulidae sp.1	Shredder
	Tipulidae sp.2	Predator
	Athericidae	Predator
	Tanyderidae	Gatherer Collector

ตารางที่ 12 (ต่อ) แสดงการแบ่งประเภทแมลงน้ำที่สำรวจพบตามบทบาทการกิน

Order	Family	Feeding Group
Diptera(True flies)	Belphariceridae	Scraper
	Tabanidae	Gatherer Collector Shredder
	Culicidae	Predator
	Ceratopogonidae	Predator
	Stratiomidae	Gatherer Collector
	Psychodidae	Filterer Collector
	Emphididae	Gatherer Collector
	Ehydridae	Gatherer Collector
	Sciomyzidae	Gatherer Collector
	Nymphomiidae	Predator
		Scraper
		Predator
		Shredder
Trichoptera (Caddis flies)	Hydropsychidae	Filterer Collector
	Philopotamidae	Filterer Collector
	Polycentropodidae	Filterer Collector
	Ecnomidae	Filterer Collector
	Goeridae	Scraper
	Glossosomatidae	Scraper
	Helicopsychidae	Scraper
	Calamoceratidae	Shredder
	Leptoceridae	Shredder
	Lepidostomatidae	Gatherer Collector
	Odontoceridae	Gatherer Collector
	Molannidae	Gatherer Collector
	Brachycentridae	Gatherer Collector
	Rhyacophilidae	Predator

ตารางที่ 13 แสดงค่าตัวแปรต่างๆ ที่ตรวจวัดในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วง เดือนกรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

TDS	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	17.5	15.8	13.4	15.5	15.9	16.3	18	20.8	21.8	23.9	18.2	19.5	18.05
Int2	36.1	43.2	26.7	39	40.7	48.7	60.6	70.4	77.4	86.4	51.3	44.1	52.05
Int3	22.5	10.3	20.7	22.6	21.5	20.3	20.6	22.7	22.2	23.3	22.4	23.7	21.06667
Hk1	17.7	15.1	15	14.6	15.1	16	16.2	16	17.6	22.2	15.8	16.1	16.45
Hk2	17.7	16.1	15.5	14.9	15.4	15.9	16.1	16.5	19.6	22.1	16.6	16.3	16.89167
Hk3	23.2	25.4	26	26.2	35.2	40.4	51.5	55.5	64.2	70.9	73.1	36.1	43.975
Pl1	24.4	24.5	23.1	22.4	25.5	28.2	33.4	36.8	26.5	25.6	23.6	25	26.58333
Pl2	73.9	58.8	63.2	60.7	71	77	50.2	39.5	85.8	130	78.6	75.1	71.98333
Pl3	23.2	60.8	58.6	55	69.8	77.2	55.6	80	91.8	-	41.6	70.7	62.20909
Cond	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	35.4	31.4	26.3	29	31	32.3	35.4	41.7	43.1	47.6	36.3	37.8	35.60833
Int2	71.7	87	53.8	64.2	77.3	99.3	123.2	140.4	154.5	173.1	102.4	88.1	102.9167
Int3	44.9	40.3	41.4	42.8	44.5	40.4	41.2	45.6	44.6	46.6	44.9	45.1	43.525
Hk1	35.4	30.3	33.1	30.3	28.8	31.8	31	31.8	35.2	45.6	32.1	32.1	33.125
Hk2	35.2	32.1	36.9	32.4	30	32	31.6	33.4	39.5	44.1	32.7	33	34.40833
Hk3	46.5	50.6	51.3	50.6	52.4	81	90.8	110.4	128.1	213	146.7	75.6	91.41667
Pl1	49	49.8	50.6	47.4	44.7	52.8	65.7	73.3	53.5	51.1	46.7	50.3	52.90833
Pl2	146.3	114.7	122.7	120.9	121.2	153.6	166	179	173	259	157	150.8	155.35
Pl3	151	122	130.1	111.5	109.9	154.4	159.5	161	183.4	-	82.7	140.8	136.9364
A-temp	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	28	22	20.5	20	20	20	23	23	23.5	27	21	19	22.25
Int2	24	24	22	20	23.5	18.3	21	20	23	25	21.5	19.5	21.81667
Int3	24	29	25	26	28.5	23.5	17	24	38	30	24	24	26.08333
Hk1	23.5	24	22	20	20	14	18	19	23.5	23	23.7	24.5	21.26667
Hk2	24	24.8	22	20	21	14	18	20	24	23	24	23.5	21.525
Hk3	27	28.5	25.3	22	23	26	27.5	30.5	29	26.5	24.5	27.5	26.44167
Pl1	21.5	22	23	22	22	16	19	22	22	21	24	22	21.375
Pl2	24.8	24.5	23.5	23	23	21	22.6	26.5	29	24.5	25.6	26	24.5
Pl3	25	27.3	28	24	22	15.5	20.4	23	24	-	28	24.5	23.79091
W-temp	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	20	20.1	19.5	18	17	13.8	19	16.7	19	19	20	19	18.425
Int2	20	20.5	19.5	18.5	17.8	16.3	17	18.6	20	21	21.3	19	19.125
Int3	20	26	24	22.5	21.2	19	15	18.7	23	24.5	24	23	21.74167
Hk1	22.9	23.5	20	19	19.5	12.5	15.5	16.5	23.5	23	23.5	22.5	20.15833
Hk2	22.8	23.5	20	19	19.5	13	15.5	17	20.5	23	22.5	22.5	19.9
Hk3	26.1	26.5	24.5	20.1	22	20	23.5	24	27	26.5	24	26	24.18333

ตารางที่ 13 (ต่อ)

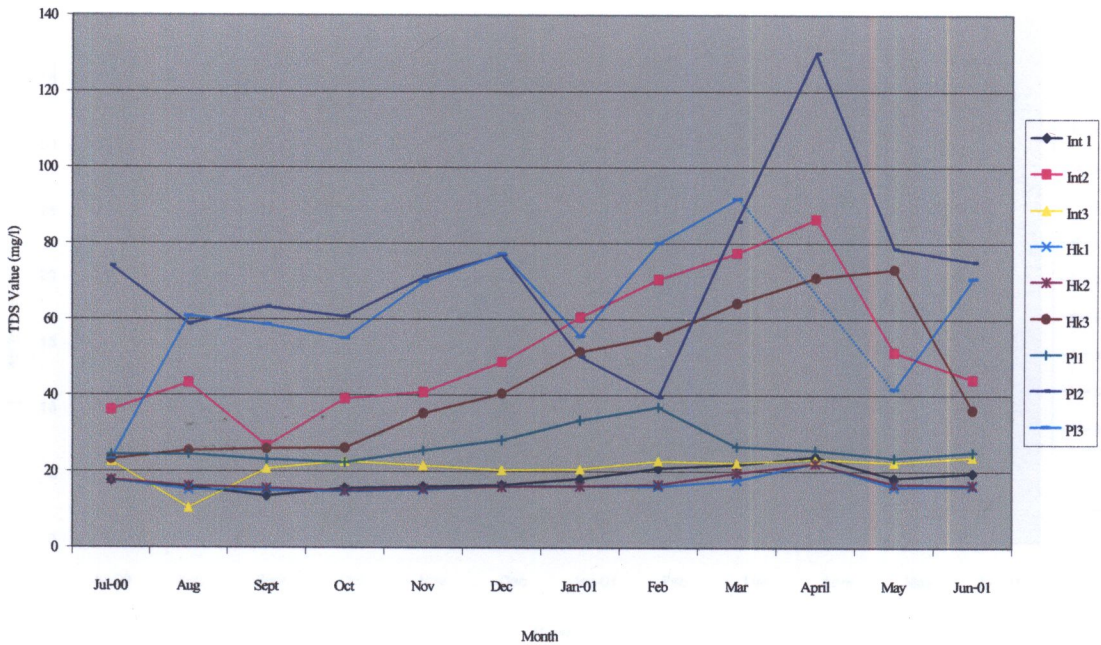
W-temp	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
PI1	21.2	21.3	20	19.4	20	16	19	17.9	20.5	21	21	21	19.85833
PI2	23.3	24	21.6	20.3	20	16.5	17.8	19.7	23	24	24.8	23.5	21.54167
PI3	24.5	25	24.8	22.7	20	15	20	23.6	23	-	27	24	22.69091
Phosphate	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	0.24	0.2	0.18	0.14	0.22	0.2	0.14	0.13	0.5	0.3	0.14	0.29	0.223333
Int2	0.41	0.36	0.2	0.24	0.28	0.21	0.17	0.21	0.39	0.33	0.46	0.24	0.291667
Int3	0.35	0.25	0.25	0.26	0.32	0.29	0.17	0.17	0.62	0.17	0.14	0.38	0.280833
Hk1	0.41	0.36	0.41	0.42	0.96	0.81	0.65	0.4	0.76	0.3	0.36	0.54	0.531667
Hk2	0.13	0.23	0.37	0.47	0.43	0.33	0.19	0.15	0.75	0.24	0.26	0.53	0.34
Hk3	0.37	0.38	0.53	0.6	0.84	0.55	0.49	0.57	0.82	0.53	0.69	0.66	0.585833
PI1	0.88	0.3	0.64	0.89	0.72	0.64	0.56	0.38	0.76	0.25	0.17	0.36	0.545833
PI2	0.39	0.57	0.71	0.82	1.06	0.92	0.8	0.83	1	0.54	0.6	0.74	0.748333
PI3	0.38	0.5	0.58	0.63	0.59	0.44	0.4	0.56	0.57	-	0.57	1.18	0.581818
Nitrate	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	1	1.1	1.2	1.3	1.1	1	1	0.9	1.9	1.1	1.2	1.1	1.158333
Int2	1.1	1.2	1.3	1.4	1.6	1.3	1.2	1.3	1.2	2.3	2.1	2	1.5
Int3	0.7	0.8	1	1.1	1.2	1	0.7	1.7	1.1	1.1	1.1	1.1	1.05
Hk1	0.7	0.6	0.7	0.8	1.4	1.2	1	0.6	1	0.9	0.8	0.9	0.883333
Hk2	0.9	0.5	0.7	0.8	2.6	1.5	1.3	1.1	1.1	1.1	0.7	1.1	1.116667
Hk3	0	0.5	0.8	0.9	1.7	1.3	1.5	1.5	1.4	1.4	1.7	1.2	1.158333
PI1	0.6	0.6	0.9	1.3	1.5	1.2	1	0.9	1.6	1.5	1.1	1.1	1.108333
PI2	2.4	1.1	1.5	2.1	1.2	1.2	2.1	3.1	2.4	2	2.5	1.6	1.933333
PI3	1.7	0.7	1	2	1.2	1.4	1.6	1.9	1	-	1	2.3	1.436364
Ammonia	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	0.03	0.15	0.24	0.38	0.03	0.26	0.34	0.1	0.01	0.3	0.01	0.13	0.165
Int2	0.05	0.09	0.12	0.16	0.08	0.31	0.4	0.04	0.02	0.13	0.06	0.01	0.1225
Int3	0.24	0.26	0.29	0.33	0.19	0.22	0.26	0.08	0.06	0.12	0.09	0.48	0.218333
Hk1	0.12	0.1	0.9	0.11	0.09	0.14	0.2	0.18	0.09	0.17	0.2	0.2	0.208333
Hk2	0.1	0.11	0.1	0.2	0.17	0.24	0.31	0.18	0.1	0.26	0.09	0.1	0.163333
Hk3	1.79	0.19	0.23	0.3	0.12	0.35	0.29	0.28	0.24	0.33	0.12	0.17	0.3675
PI1	0.21	0.1	0.15	0.18	0.12	0.15	0.14	0.11	0.06	0.43	0.01	0.03	0.140833
PI2	0.1	0.15	0.19	0.22	0.12	0.17	0.15	0.13	0.06	0.13	0.22	0.06	0.141667
PI3	0.12	0.18	0.15	0.14	0.17	0.2	0.17	0.14	0.05	-	0.39	0.06	0.160909
Sulfate	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0.166667
Int2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0.166667
Int3	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0.166667

ตารางที่ 13 (ต่อ)

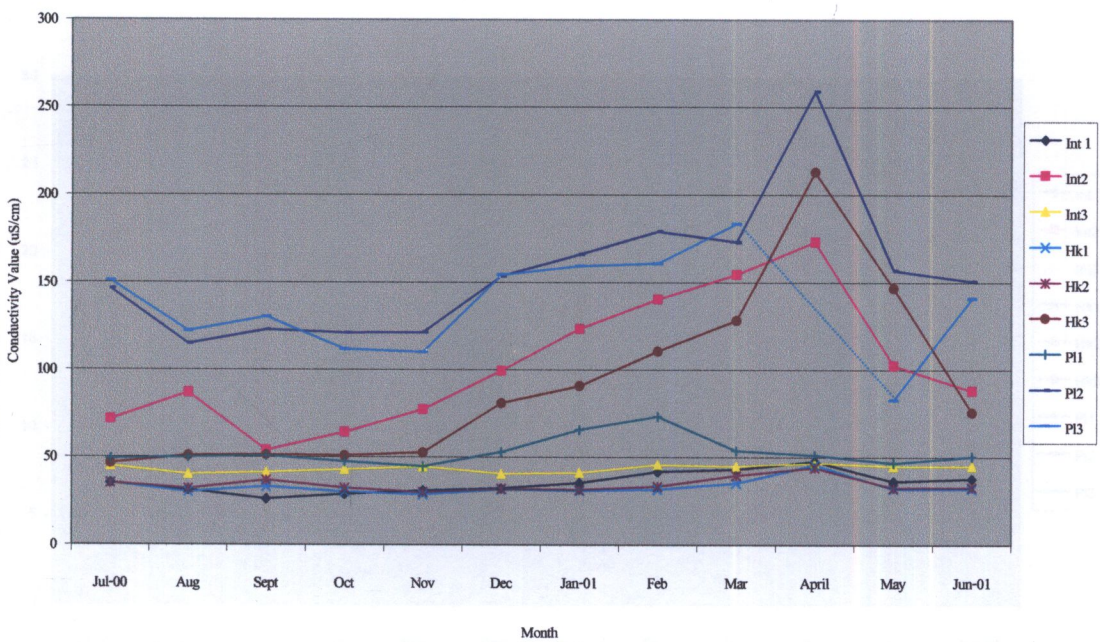
Sulfate	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Hk1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0.166667
Hk2	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0.083333
Hk3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pl1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0.25
Pl2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0.083333
Pl3	1	0	0	0	1	0	0	0	0	-	0	1	0.272727
Turbidity	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	3	5	7	9	5	7	5	3	1	6	9	16	6.333333
Int2	2	7	9	10	12	10	11	13	5	1	6	5	7.583333
Int3	42	19	15	11	9	8	14	11	9	2	12	70	18.5
Hk1	20	13	15	17	11	12	9	9	15	14	13	13	13.41667
Hk2	26	21	16	17	10	15	11	8	16	25	14	17	16.33333
Hk3	1535	25	22	24	11	12	13	10	32	18	26	22	145.8333
Pl1	50	70	46	21	16	14	9	5	10	15	13	10	23.25
Pl2	36	48	31	28	161	57	27	10	12	17	16	29	39.33333
Pl3	46	330	68	31	22	20	20	21	14	-	34	43	59
DO	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	9.6	8.1	8.5	7.6	8.4	9.2	9.6	9.6	9.2	10	9.8	8	8.966667
Int2	9.2	8.9	8.4	7.6	8	9	9.2	9.2	8.6	9.2	9.2	6.8	8.608333
Int3	9.1	8.9	8.1	7.6	8.2	8.8	9.1	9.1	9.6	9	9.4	8	8.741667
Hk1	8.3	8.6	8.5	7.2	8.4	8	9.2	10	9.6	9.8	8.4	8	8.666667
Hk2	8.8	9.4	8.8	7.2	8	8	9	9.8	9.2	8.8	8.8	7.4	8.6
Hk3	7.4	8.6	8.1	6.8	7.6	7.4	8.2	4	4.8	4.4	8.8	6	6.841667
Pl1	8	8.3	8	7.6	8	8.4	9.4	9.6	8.8	9.4	8.6	7.6	8.475
Pl2	7.4	7.6	7.8	6.6	7.8	8	9.2	9.4	9	8.6	8.2	8.4	8.166667
Pl3	6	6.6	6.6	6.8	7.8	8.2	8.8	9.4	8.6	-	7.4	7.4	7.6
BOD5	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	0.4	0.3	0.5	1.4	2.9	0.4	0.4	0.6	1	0.5	1.2	0.2	0.816667
Int2	0.6	0.5	0.5	1	2.9	0.4	0.4	1.6	0.6	0.3	1	0.6	0.866667
Int3	0.7	0.5	0.5	3	2.6	0.4	0.5	0.3	0.2	0.2	1	0	0.825
Hk1	0.3	0.4	0.5	0.6	2.6	1.1	0.2	2.4	0.8	0.4	1.2	0.2	0.891667
Hk2	0.1	0.3	0.4	0.7	1.8	0.2	0.4	0.6	1.2	0.4	1.6	0	0.641667
Hk3	0.4	0.6	0.5	0.2	1.6	1.6	0.5	2	3.4	1.2	1.8	0	1.15
Pl1	0.6	0.3	0.4	1.2	2.5	0.4	0.4	1.8	1	0.4	1	0	0.833333
Pl2	1.4	0.2	0.4	1	2.7	0.6	0.6	2.2	1	0.5	0.4	1	1
Pl3	0.8	1.6	1.1	2.2	2.2	0.4	0.4	1.8	2.2	-	1.2	1	1.354545
ALK	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	13	15	11	12	15	15	16	16	70	22	16	16	19.75

ตารางที่ 13 (ต่อ)

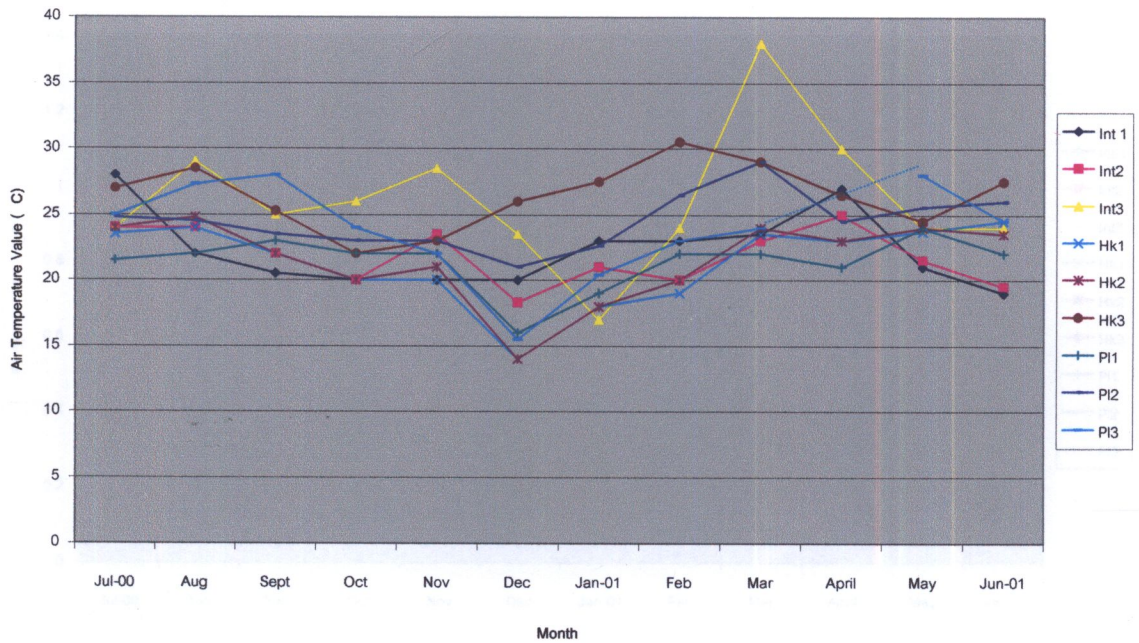
ALK	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int2	31	27	20	23	33	30	29	29	21	22	34	37	28
Int3	16	20	22	27	17	15	15	15	20	76	18	21	23.5
Hk1	9	11	10	13	7	10	13	17	17	18	15	22	13.5
Hk2	16	13	13	14	12	11	14	16	17	20	17	53	18
Hk3	16	20	24	27	26	24	38	45	49	76	58	52	37.91667
PI1	19	15	12	9	19	15	18	25	21	19	21	19	17.66667
PI2	49	45	44	40	39	35	44	57	51	90	56	17	47.25
PI3	54	53	40	43	40	38	52	65	61	-	31	30	46.09091
PH	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	8.7	8.5	8.3	7.7	8.8	8.55	7.98	7.47	7.64	7.7	8.2	8.4	8.161667
Int2	8.5	8.3	7.9	7	8.2	7.94	7.55	7.68	7.52	7.89	8	8.4	7.906667
Int3	8.6	8.3	8	7.77	8.4	7.87	7.43	7.18	7.37	7.11	8.3	9.1	7.9525
Hk1	8.6	8.1	8	7.5	8.2	8	7.9	7.7	7.33	7.08	8.2	8.6	7.934167
Hk2	7.9	8.3	8.1	7.55	8.3	8.1	7.79	7.89	7.37	7.05	8	8.9	7.9375
Hk3	7.3	7.7	7.9	7.8	8.3	8	7.42	7.07	6.88	6.73	8.4	7.8	7.608333
PI1	8.6	8.1	8.1	7.9	8.9	8.5	8.12	7.13	7.08	7.06	8	8.2	7.974167
PI2	8.1	8.3	8	7.7	8.1	8.4	8.05	7.39	7.46	7.34	8.4	8.2	7.953333
PI3	8.2	8.3	8.1	7.9	8.2	8.05	7.69	7.78	7.84	-	8.2	8.5	8.069091
Velocity	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	0.41	1.4	1.08	0.67	0.34	0.63	0.51	0.65	0.45	3	0.36	0.25	0.8125
Int2	0.44	1.4	1.23	0.93	0.4	0.45	0.43	0.55	0.3	1.2	0.52	0.99	0.736667
Int3	0.45	1.2	0.96	0.64	0.5	0.39	0.5	0.42	0.61	3	0.47	0.47	0.800833
Hk1	0.27	0.42	0.52	0.66	0.89	0.63	0.71	0.44	0.39	0.36	0.37	0.76	0.535
Hk2	0.6	0.49	0.56	0.59	0.69	0.41	0.53	0.31	0.31	0.81	0.2	0.59	0.5075
Hk3	0.22	0.25	0.3	0.3	0.3	0.58	0.6	0.26	0.35	0.21	0.19	0.47	0.335833
PI1	0.19	0.31	0.54	0.74	0.92	0.38	0.57	0.54	0.39	0.42	0.39	0.31	0.475
PI2	0.22	0.6	0.7	0.9	1.07	0.19	0.3	0.27	0.35	0.4	0.32	0.64	0.496667
PI3	0.13	0.23	0.4	0.5	0.61	0.17	0.15	0.11	0.34	-	0.59	0.6	0.348182
Discharge	Jul-00	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan-01	Feb	Mar	April	May	Jun-01	Mean
Int 1	0.123	0.672	0.351	0.1541	0.0374	0.567	0.051	0.052	0.0405	0.081	0.11088	0.048125	0.190667
Int2	0.2365	0.805	0.98277	0.5115	0.096	0.18	0.142975	0.165	0.33858	0.456	0.299	0.051975	0.355442
Int3	0.95625	0.6	0.864	0.5184	0.35075	0.12285	0.1375	0.1512	0.35	0.36	0.36801	0.040585	0.401629
Hk1	0.102	0.169	0.2405	0.1485	0.12815	0.063	0.115375	0.099	0.092	0.06786	0.124875	0.268318	0.134882
Hk2	0.1122	0.196	0.252	0.1874	0.12558	0.0738	0.0954	0.062	0.05425	0.058323	0.072	0.28556	0.131209
Hk3	0.058	0.063	0.09225	0.14418	0.07935	0.04524	0.0312	0.0078	0.0105	0.01155	0.006175	0.085188	0.052869
PI1	0.014	0.0275	0.091854	0.112665	0.57868	0.029688	0.07125	0.084375	0.01521	0.05985	0.051188	0.04123	0.098124
PI2	0.0508	0.195	0.027216	0.19431	0.09844	0.01045	0.0297	0.034425	0.0252	0.018	0.04872	0.09408	0.068862
PI3	0.00845	0.02415	0.0544	0.065	0.08052	0.5294	0.0108	0.0033	0.01088	-	0.077438	0.04845	0.082981

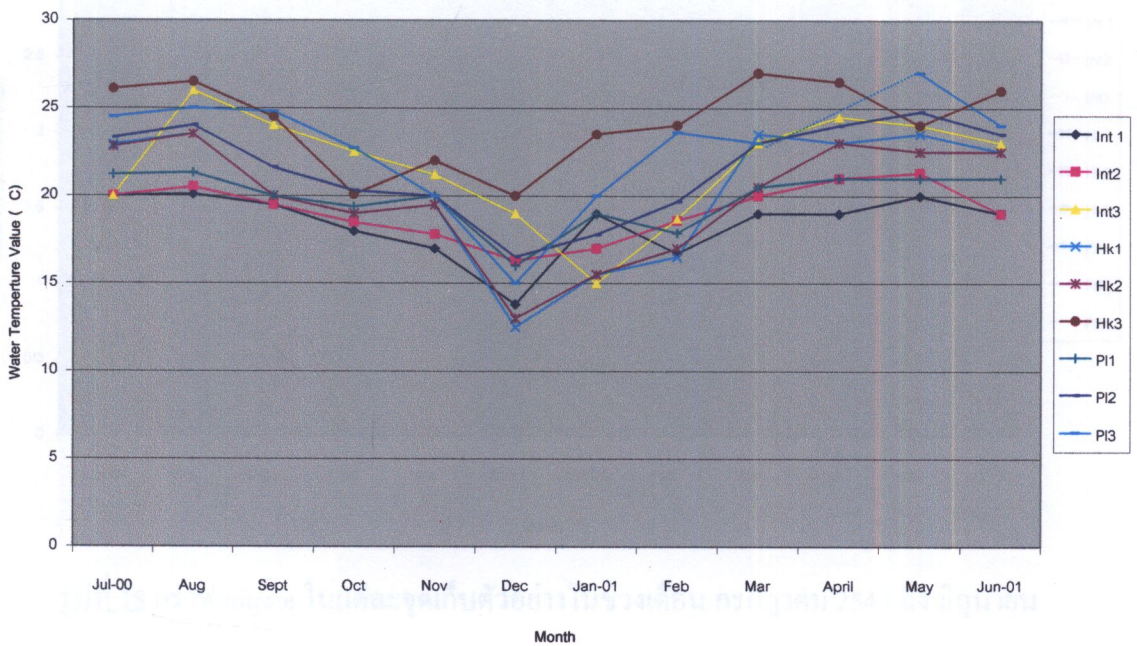
รูปที่ 13 กราฟ total dissolved solid (TDS) ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

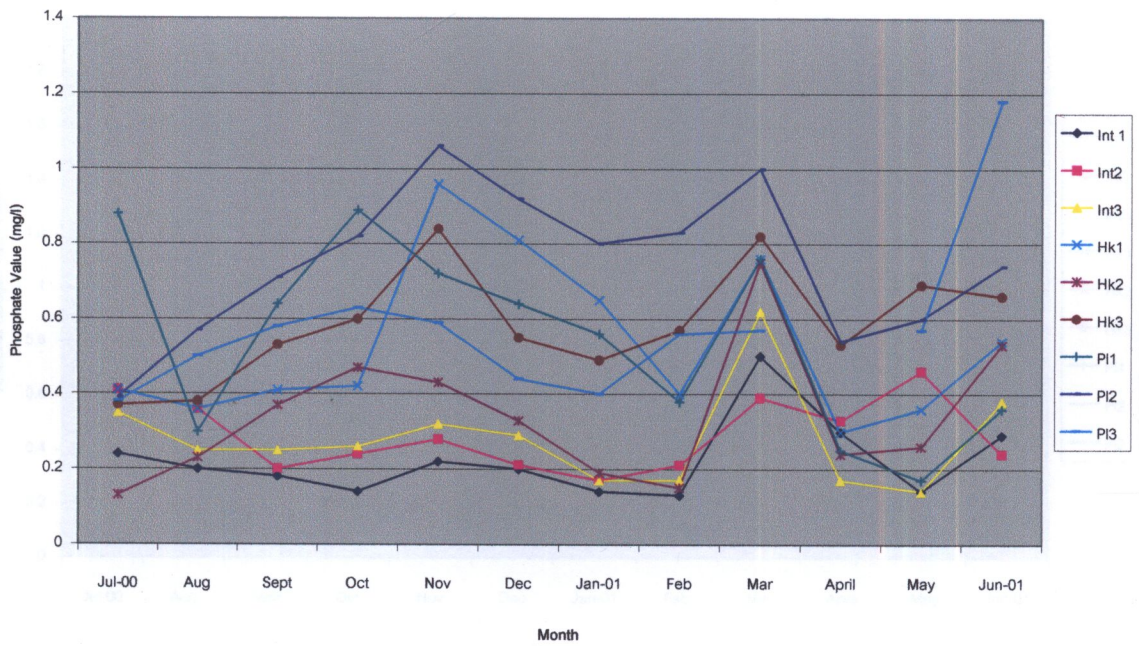
รูปที่ 14 กราฟ conductivity ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

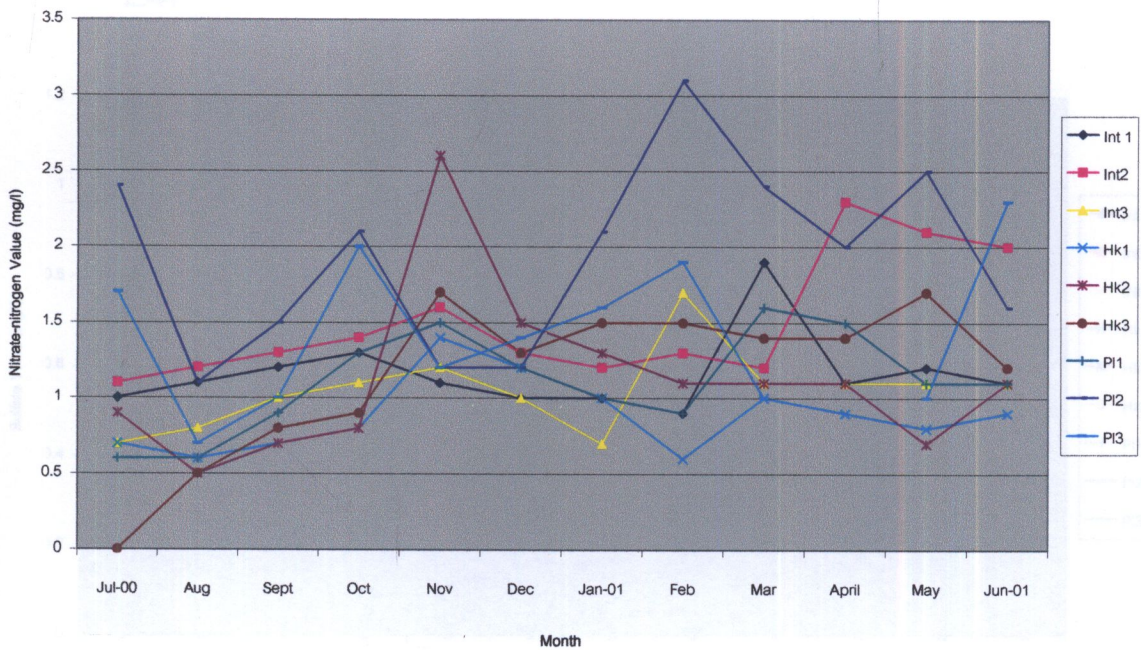
รูปที่ 15 กราฟ air temperature ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

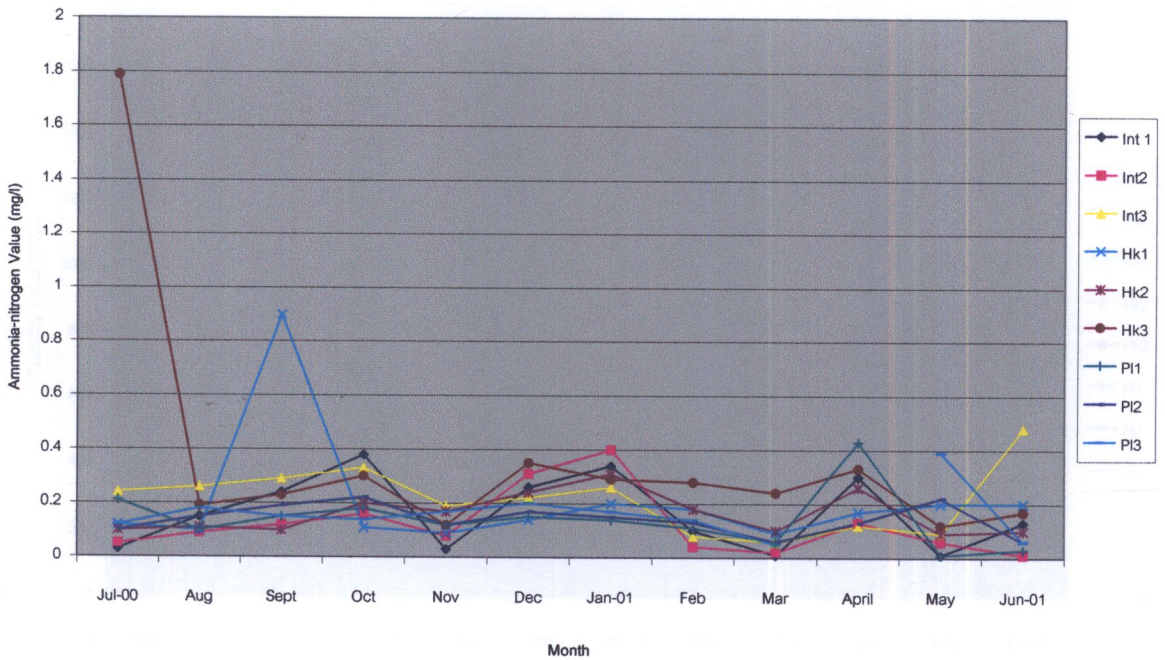
รูปที่ 16 กราฟ water temperature ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

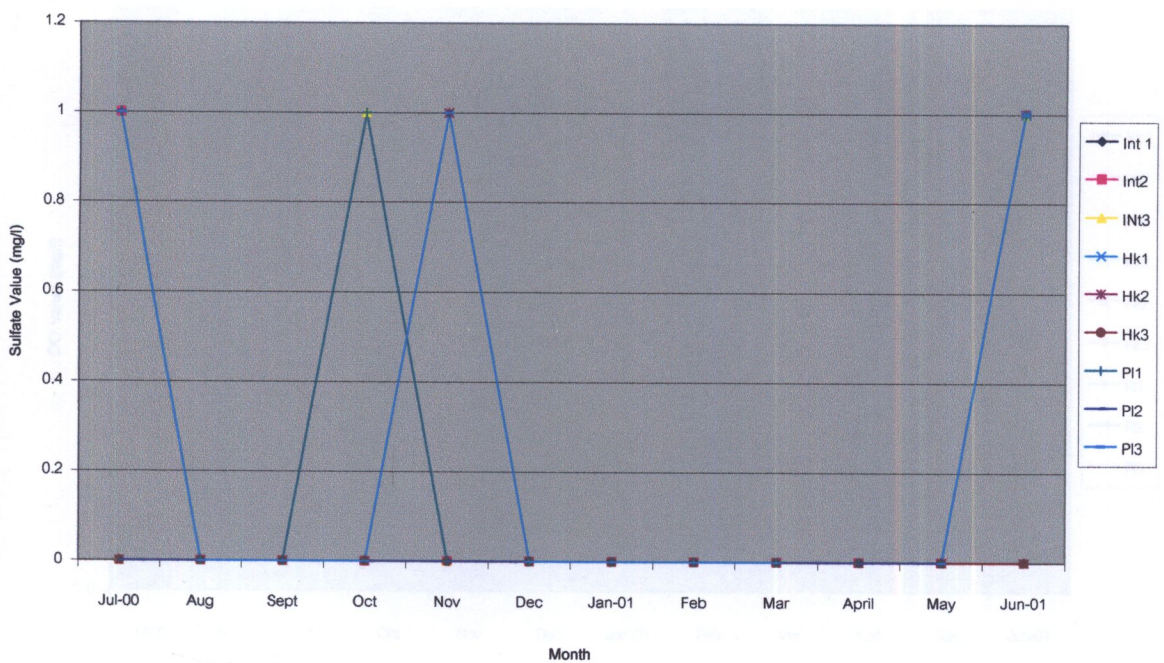
รูปที่ 17 กราฟ phosphate ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

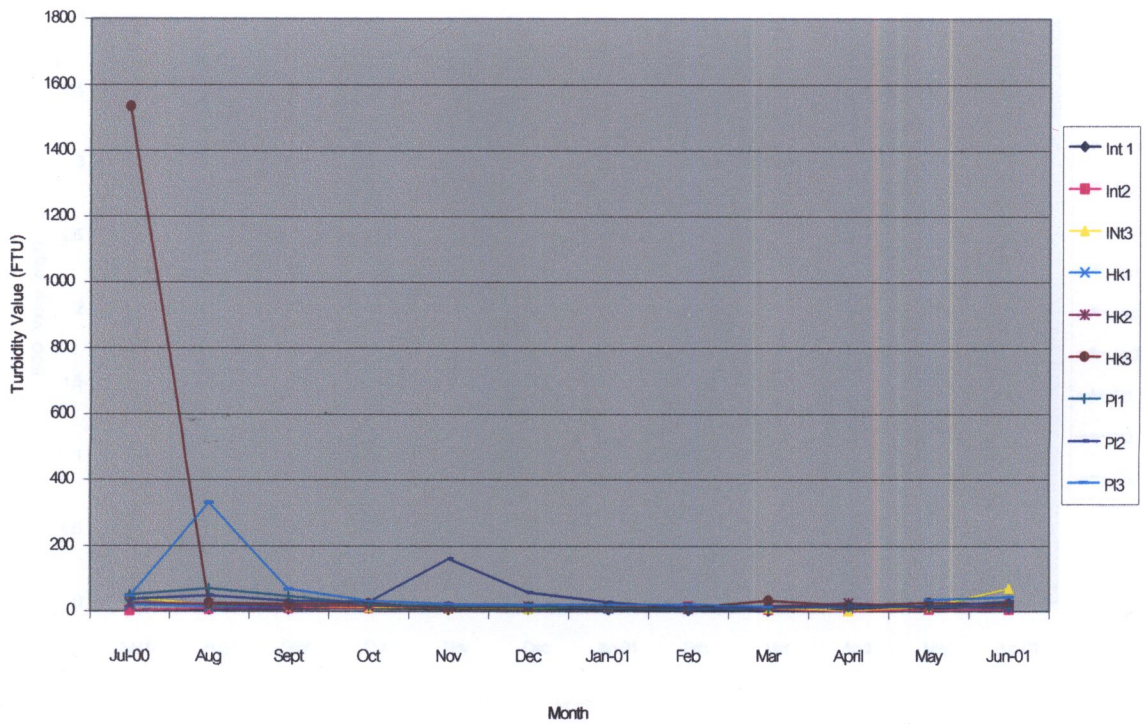
รูปที่ 18 กราฟ nitrate ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

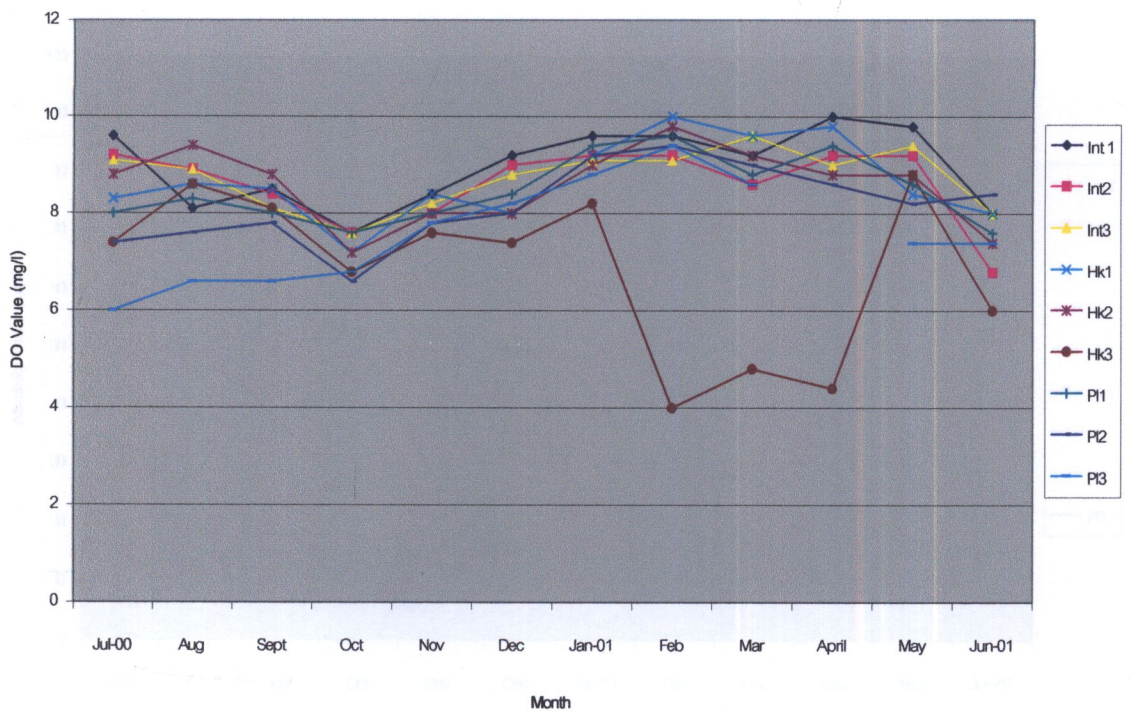
รูปที่ 19 กราฟ ammonia ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

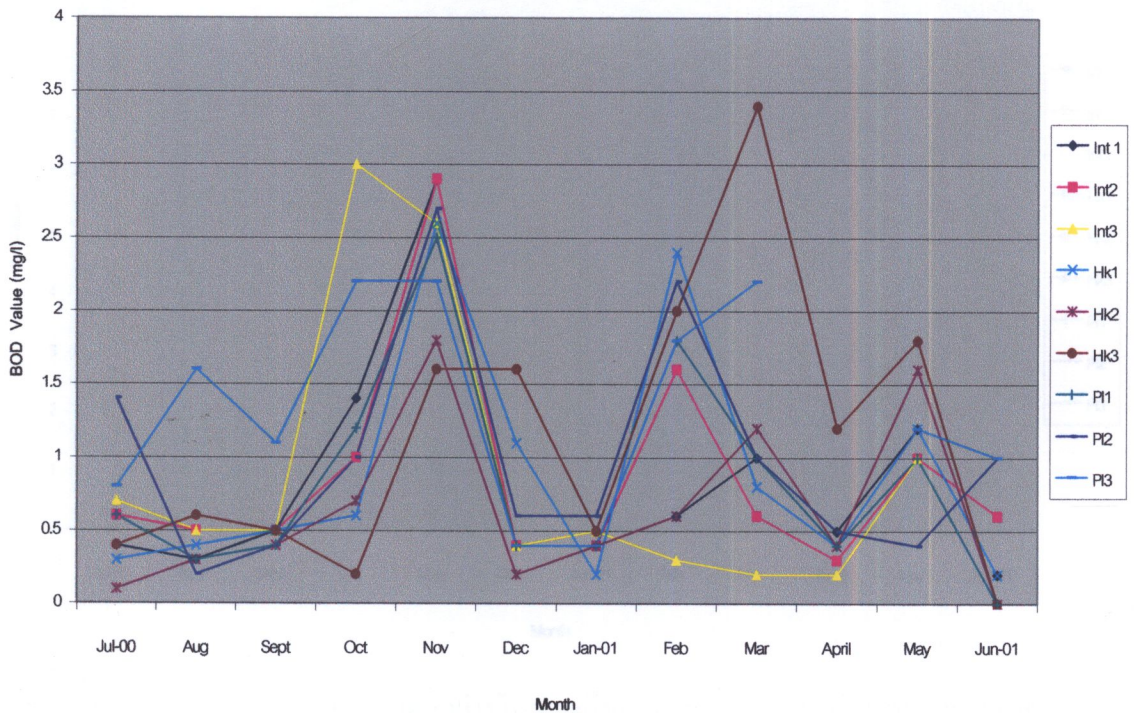
รูปที่ 20 กราฟ sulfate ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

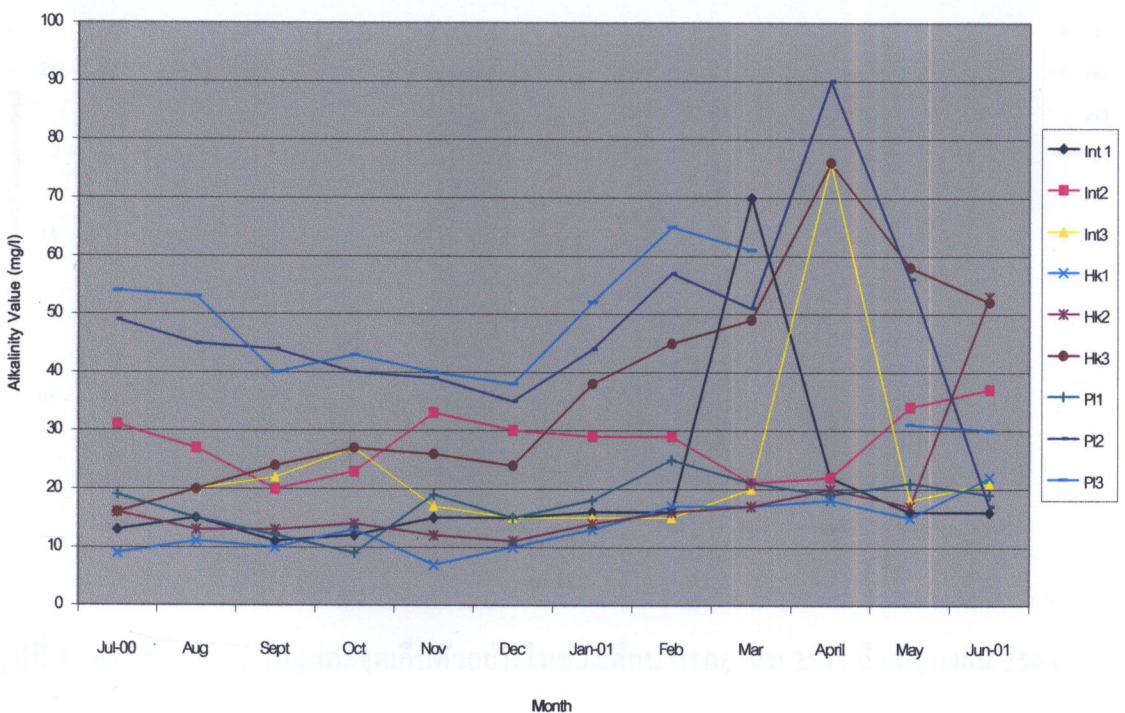
รูปที่ 21 กราฟ turbidity ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

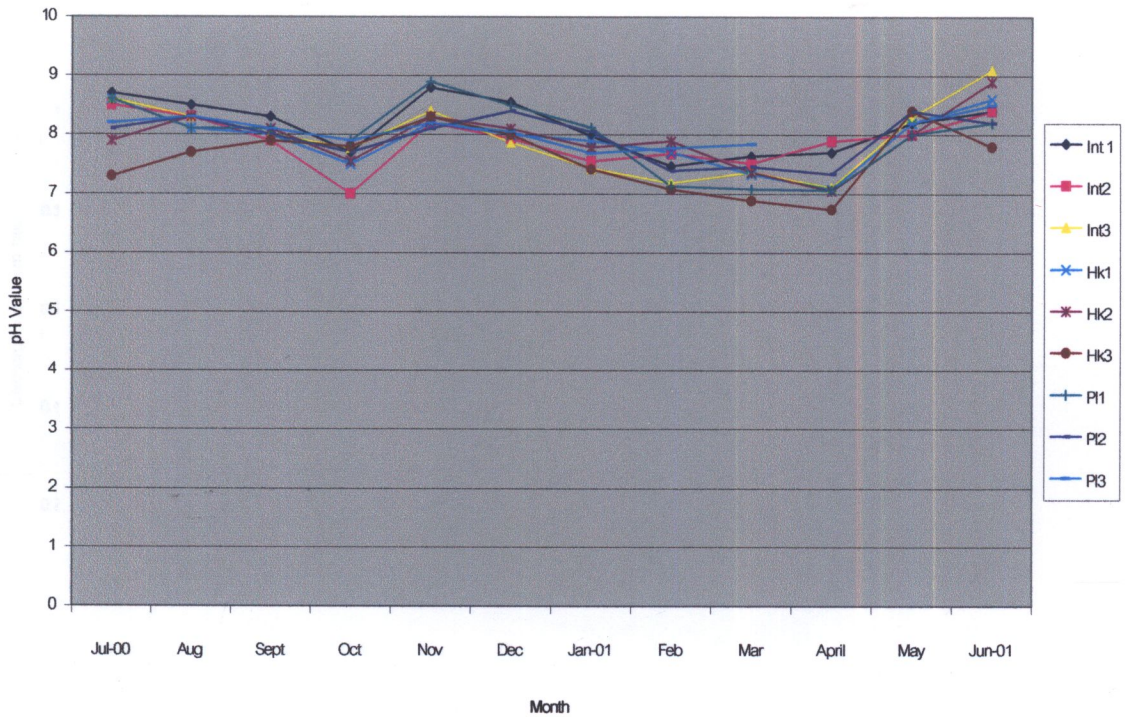
รูปที่ 22 กราฟ dissolved oxygen ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

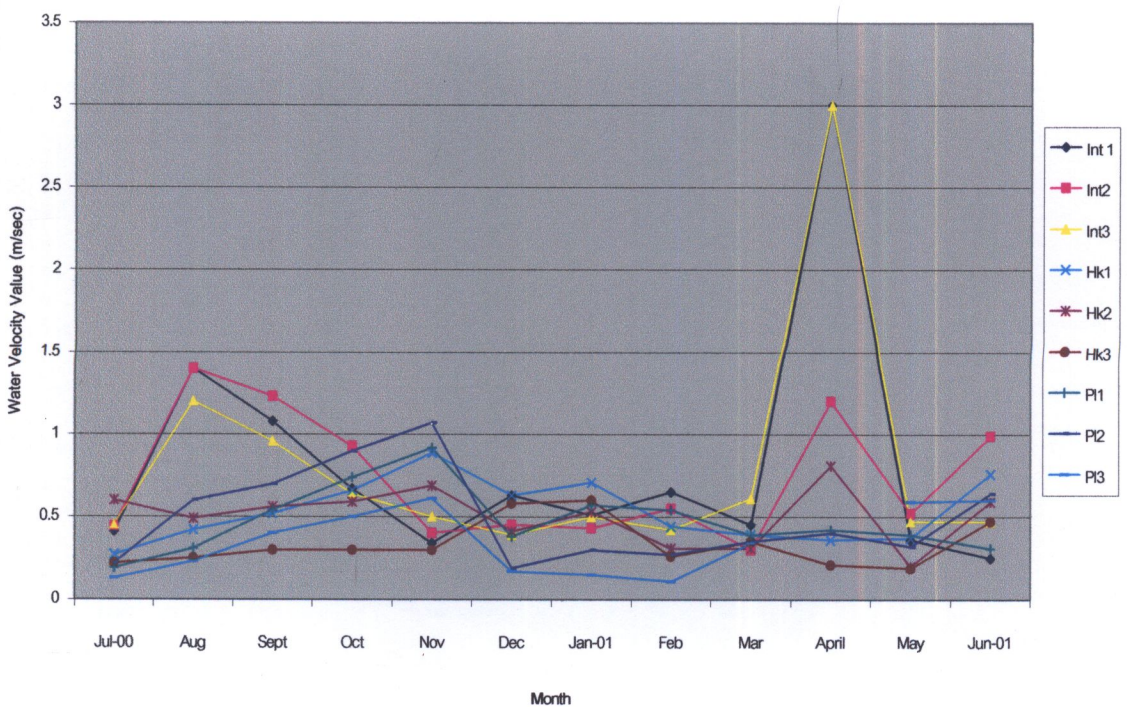
รูปที่ 23 กราฟ biochemical oxygen demand ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

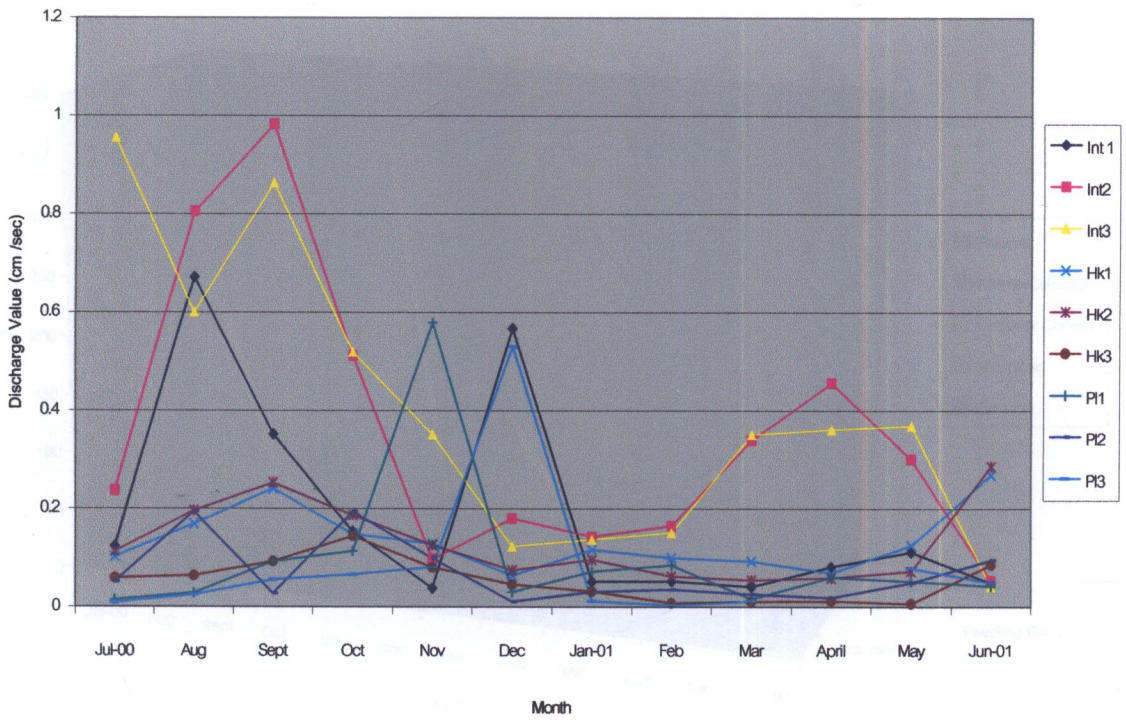
รูปที่ 24 กราฟ alkalinity ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

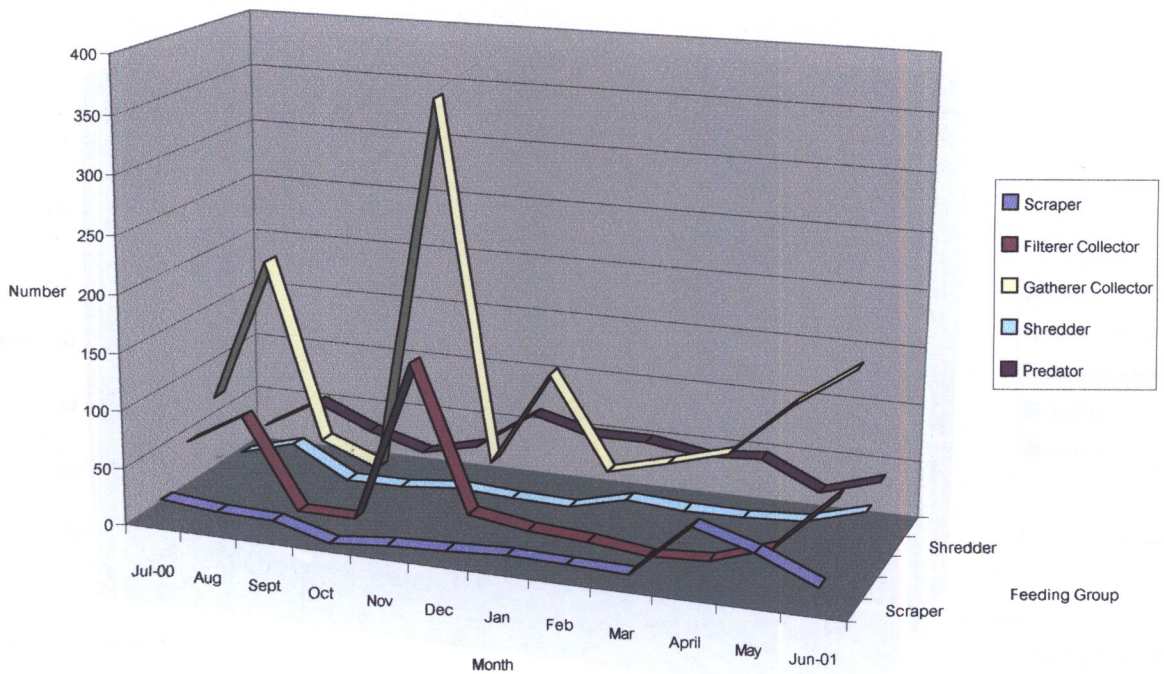
รูปที่ 25 กราฟ pH ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

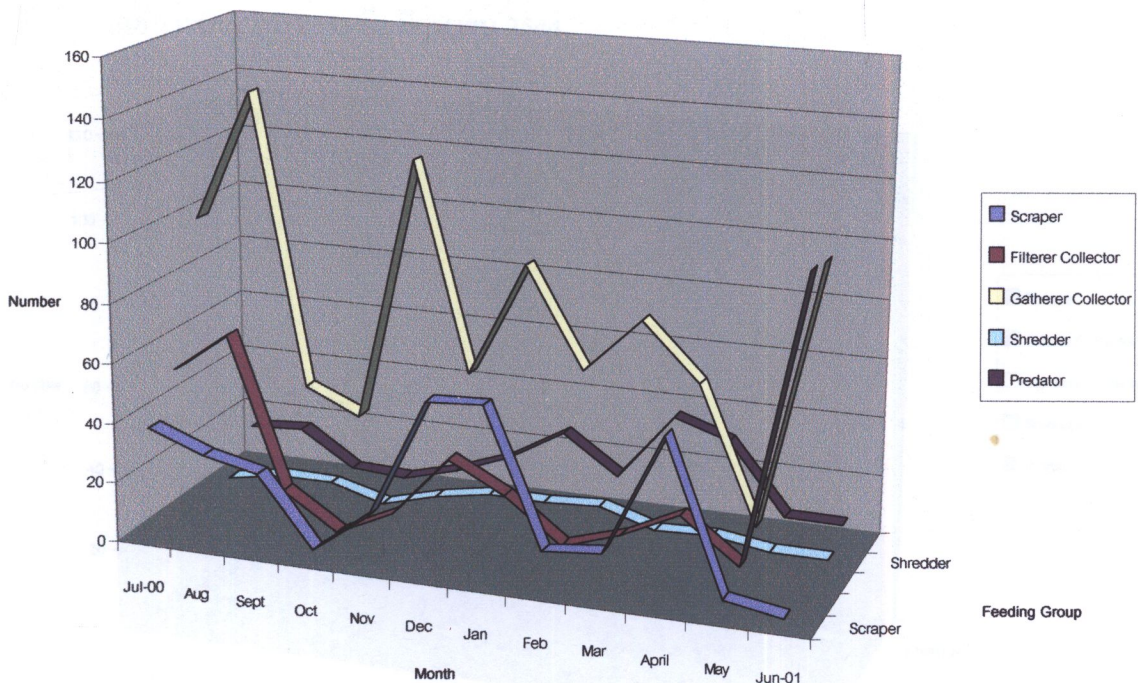
รูปที่ 26 กราฟ velocity ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

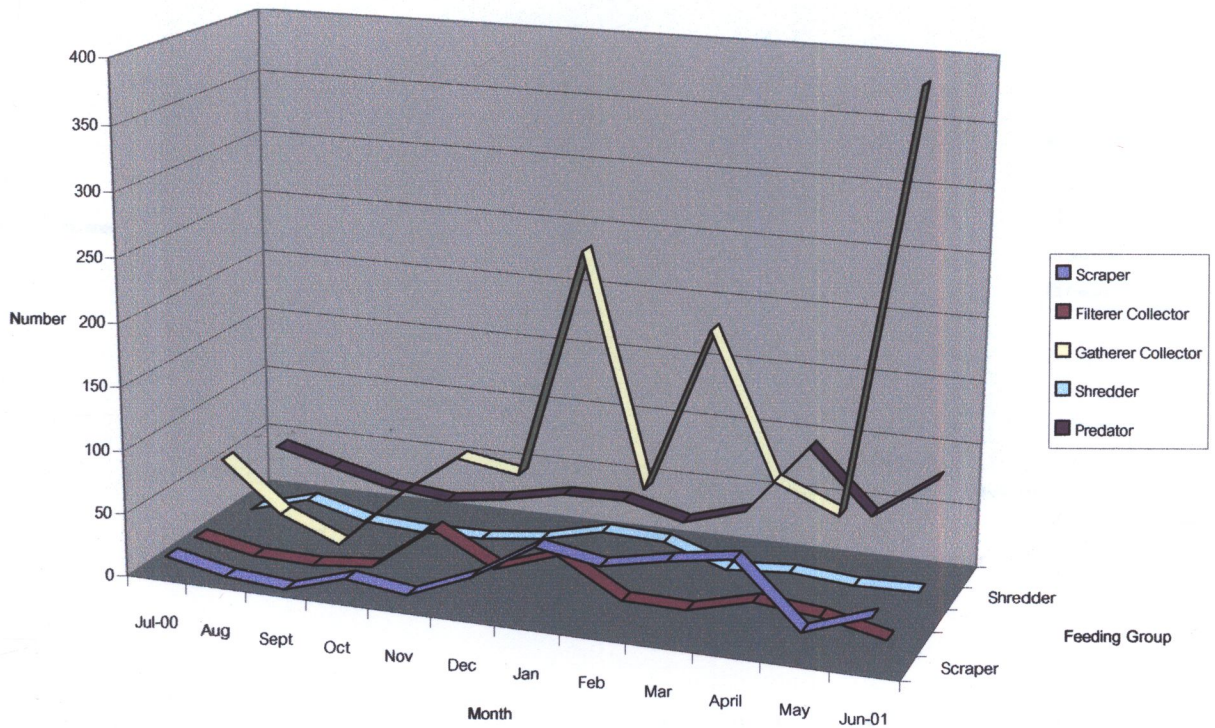
รูปที่ 27 กราฟ discharge ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

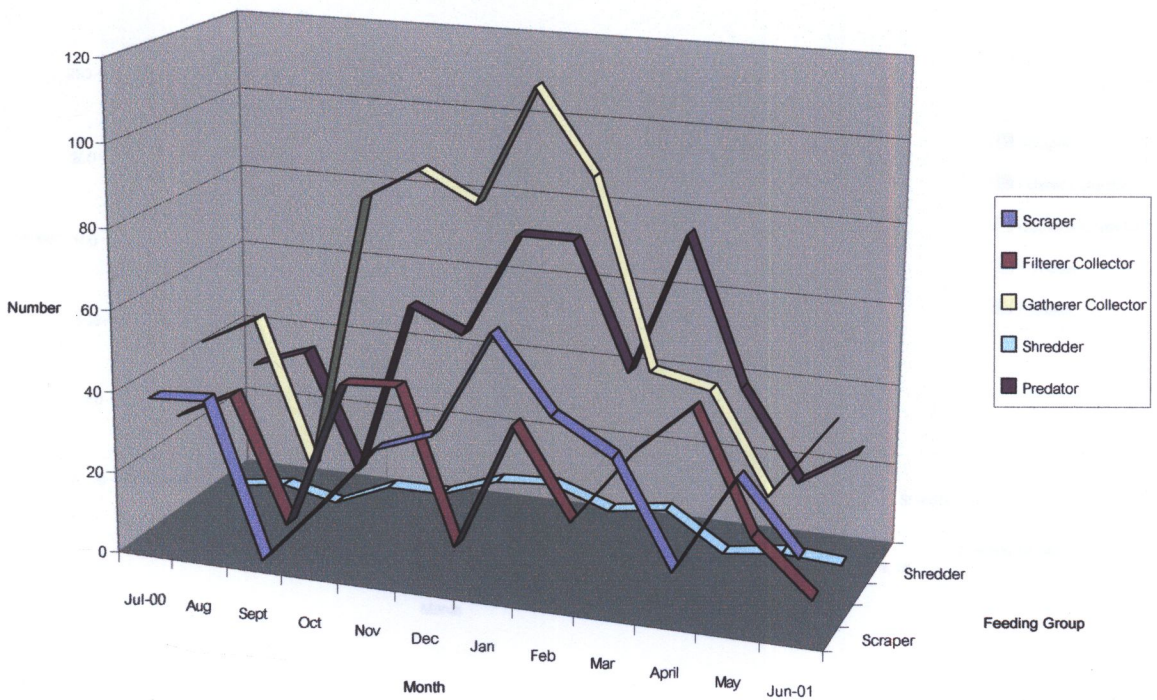
รูปที่ 28 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ลำธารแม่กลาง ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

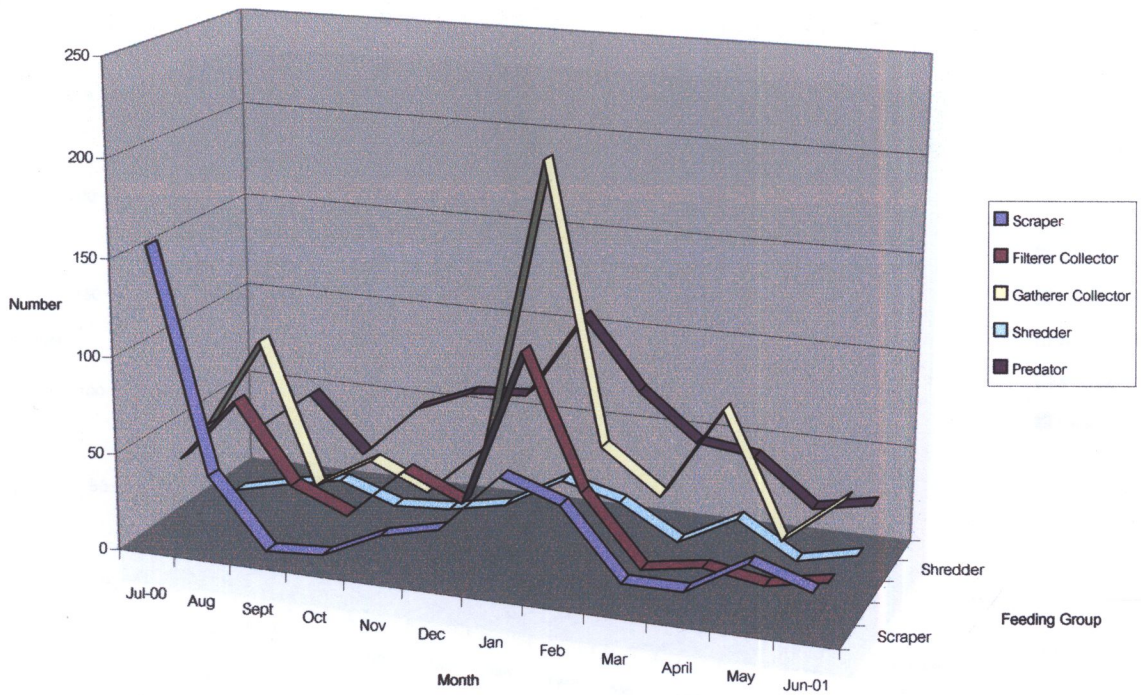
รูปที่ 29 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 2 ลำธารแม่กลาง ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

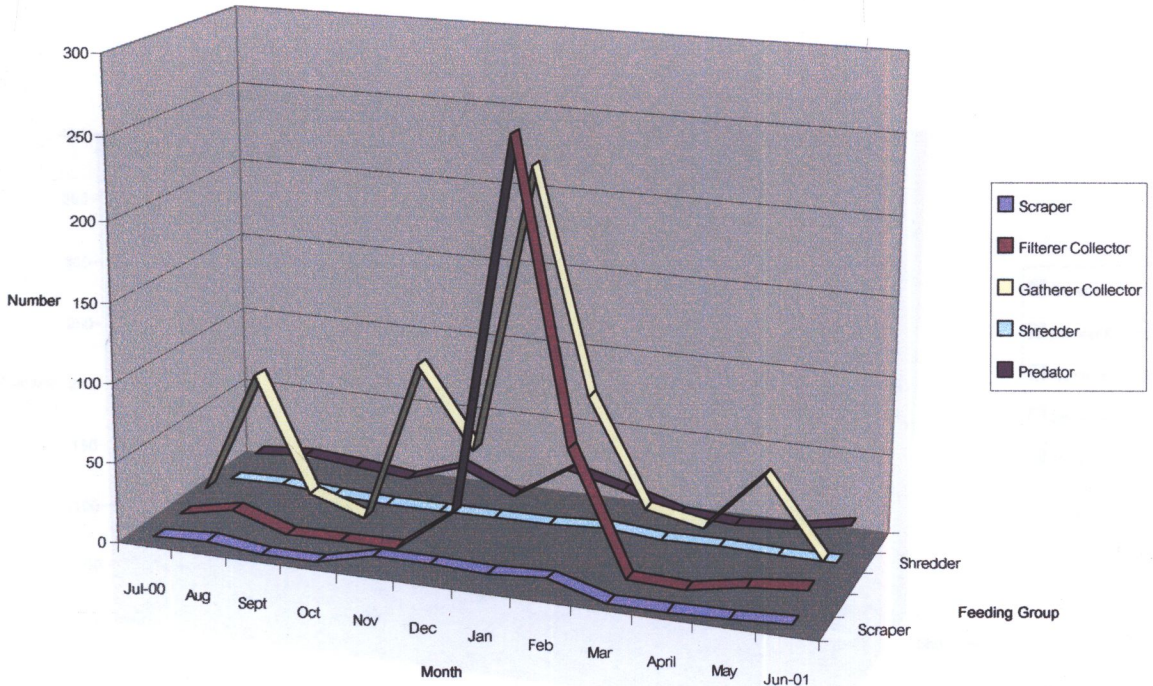
รูปที่ 30 แสดงจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 3 ลำธารแม่กลาง ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

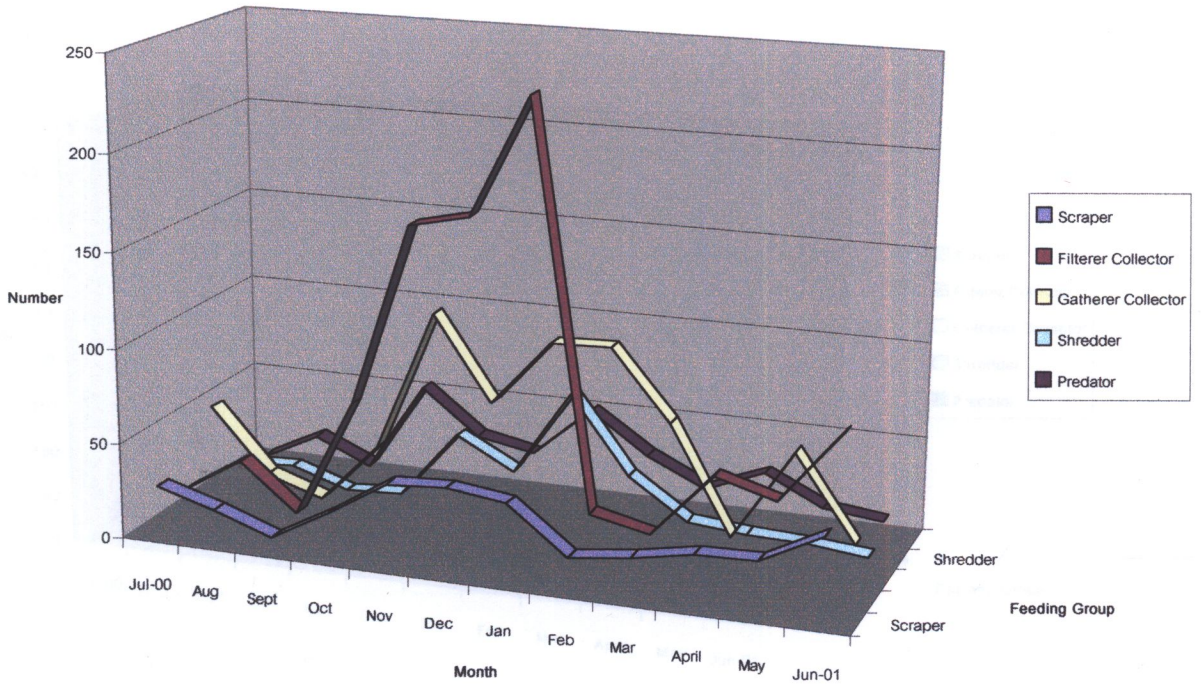
รูปที่ 31 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ลำธารห้วยแก้ว ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 ถึง มิถุนายน 2544

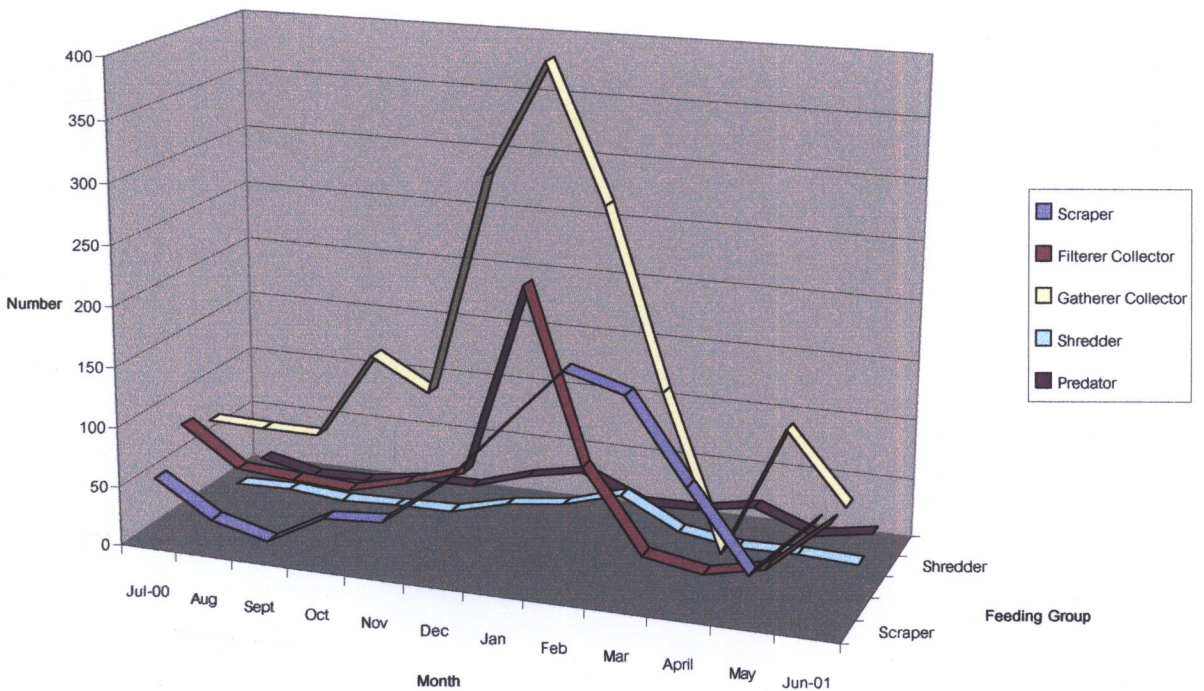
รูปที่ 32 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 2 ลำธารห้วยแก้ว ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

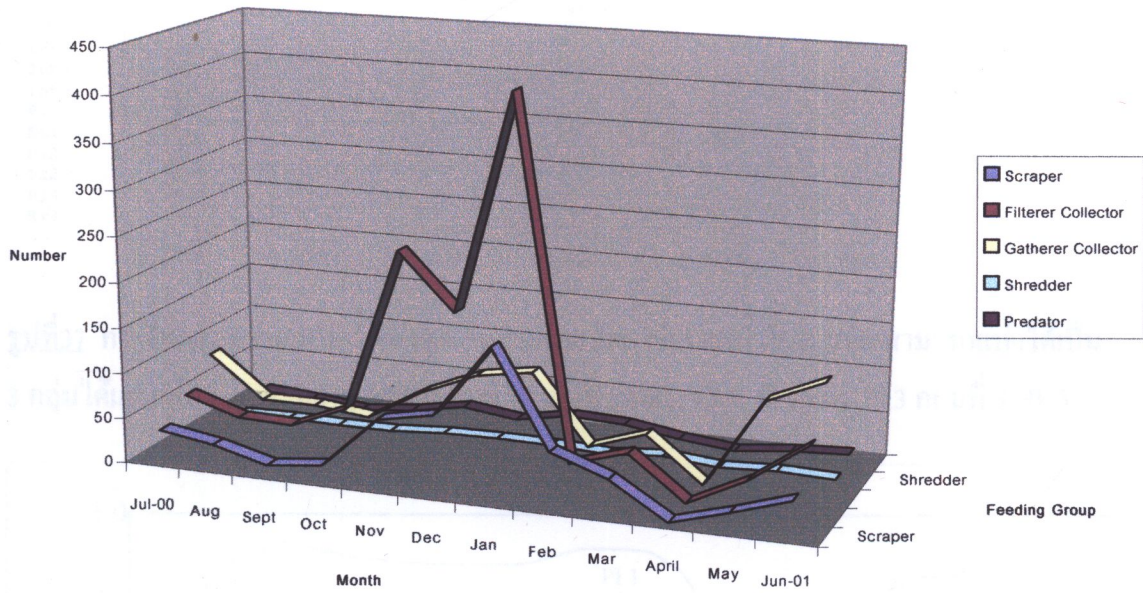
รูปที่ 33 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 3 ลำธารห้วยแก้ว ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

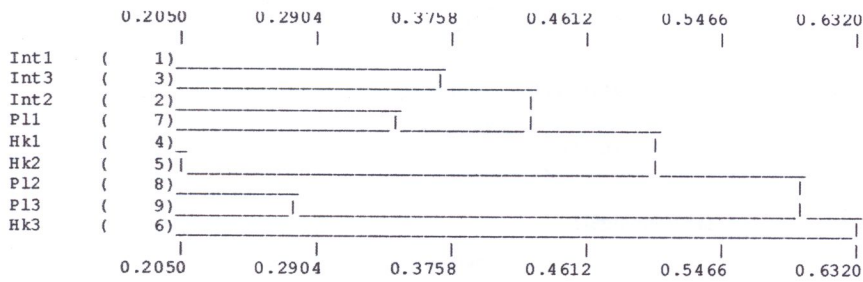
รูปที่ 34 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ลำธารผาลาด ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

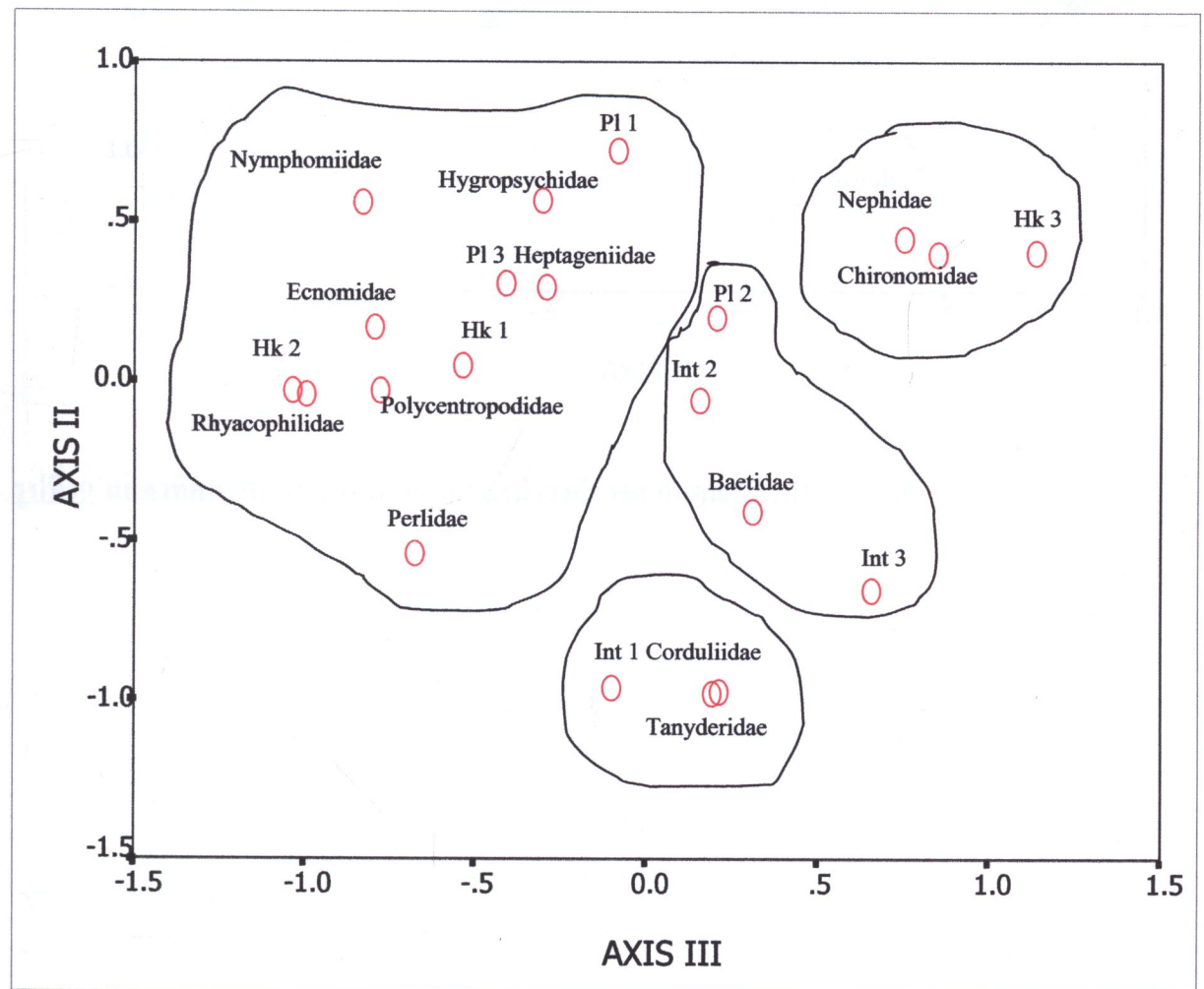
รูปที่ 35 กราฟจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 2 ลำธารผาลาด ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

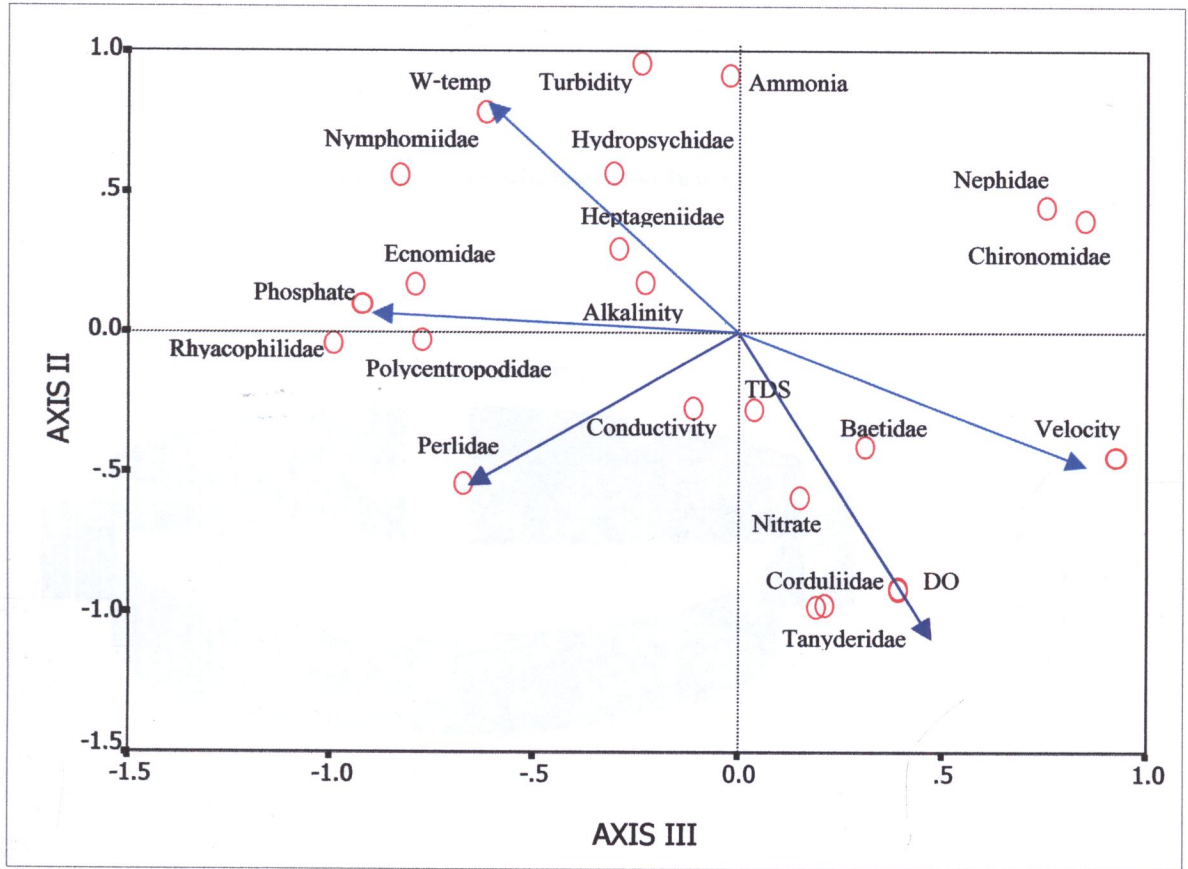
รูปที่ 36 แสดงจำนวนของแมลงน้ำตามประเภทการกินในจุดเก็บตัวอย่างที่ 3 ลำธารพาลาด ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2543 – มิถุนายน 2544

รูปที่ 37 การจัดกลุ่มความเหมือนของจุดเก็บตัวอย่าง โดยใช้แมลงน้ำในการจัด สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม 1 Int 1, Int 2, Int 3 และ Pl 1 กลุ่มที่ 2 Hk1, Hk2, Pl 2 และ Pl 3 กลุ่มที่ 3 Hk 3

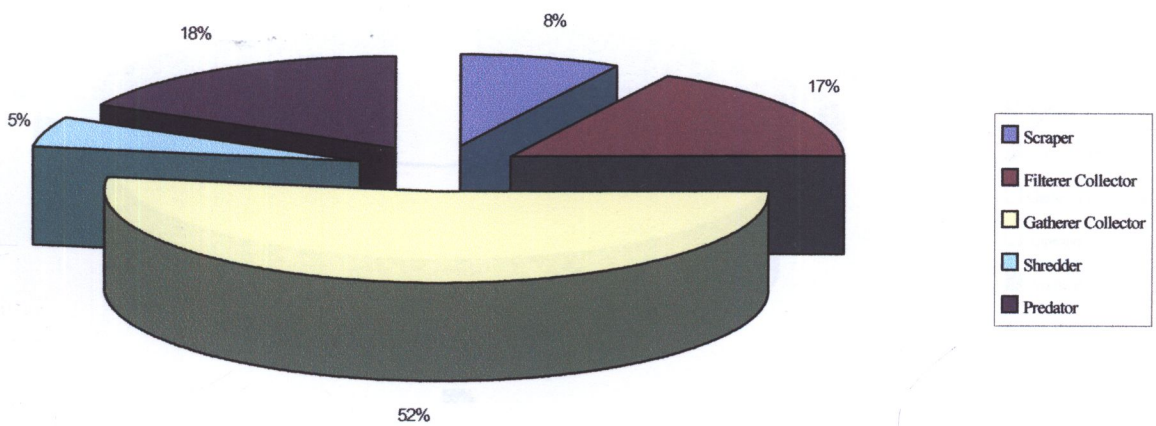

รูปที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ของแมลงน้ำวงศ์ต่างๆ กับจุดเก็บตัวอย่าง ($P < 0.05$)

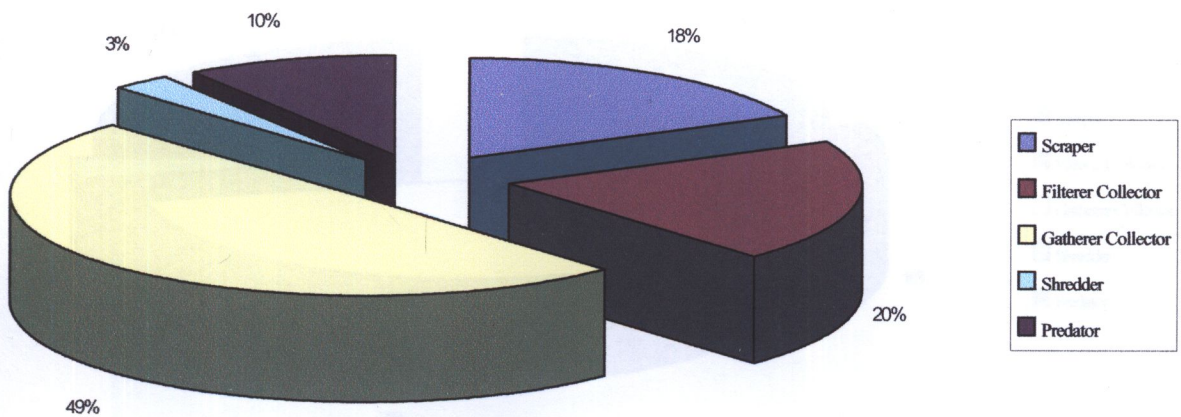

รูปที่ 39 แสดงทิศทางความสัมพันธ์ของแมลงน้ำวงศ์ต่างๆ กับคุณภาพน้ำ ($P < 0.05$)

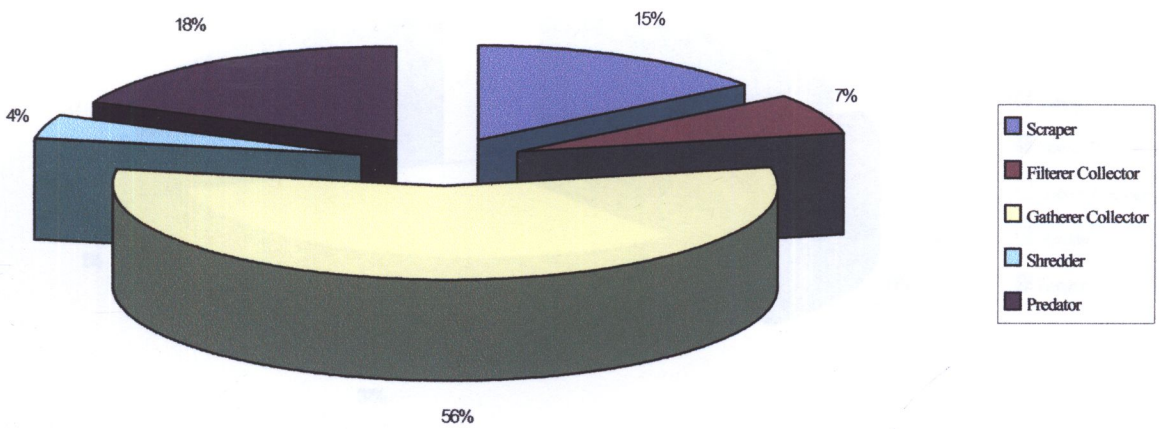
รูปที่ 40 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆในจุดศึกษาที่ 1 ลำธารแม่กลางในรอบปี

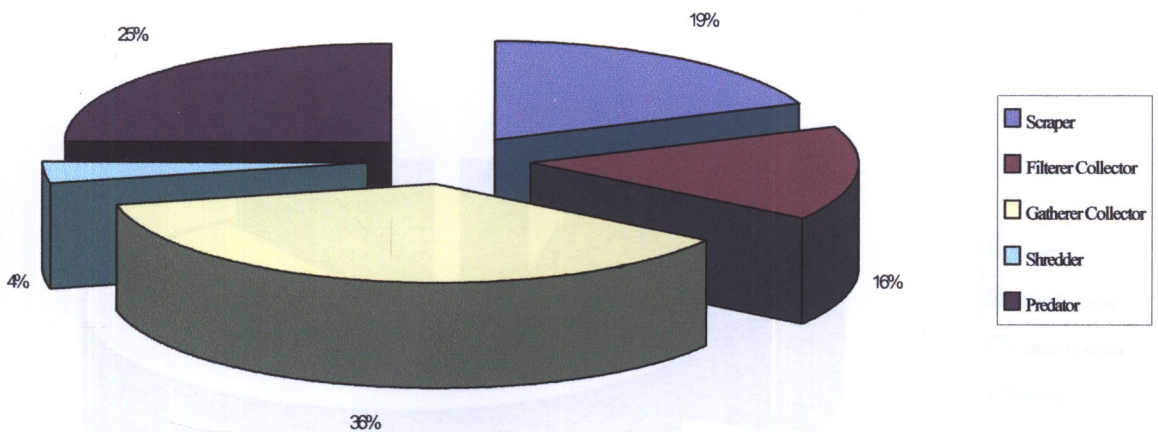
รูปที่ 41 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆในจุดศึกษาที่ 2 ลำธารแม่กลางในรอบปี

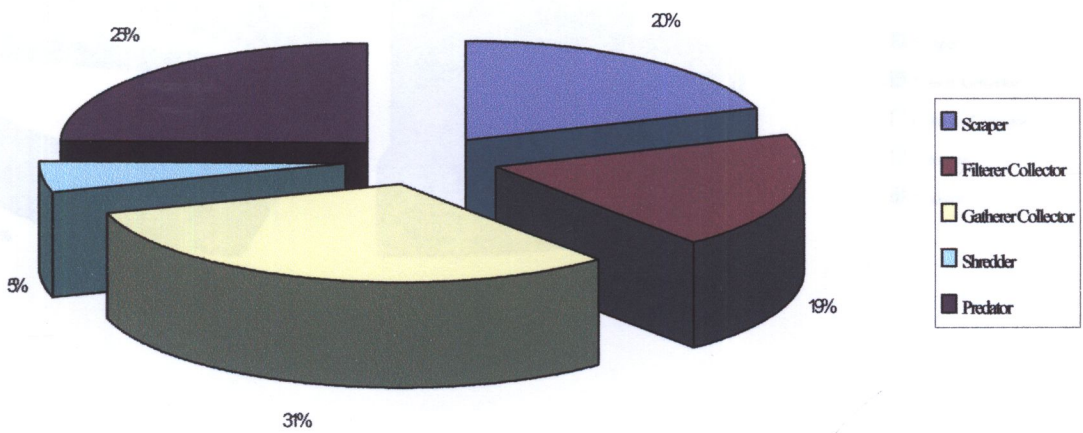
รูปที่ 42 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆในจุดศึกษาที่ 3 ลำธารแม่กลางในรอบปี

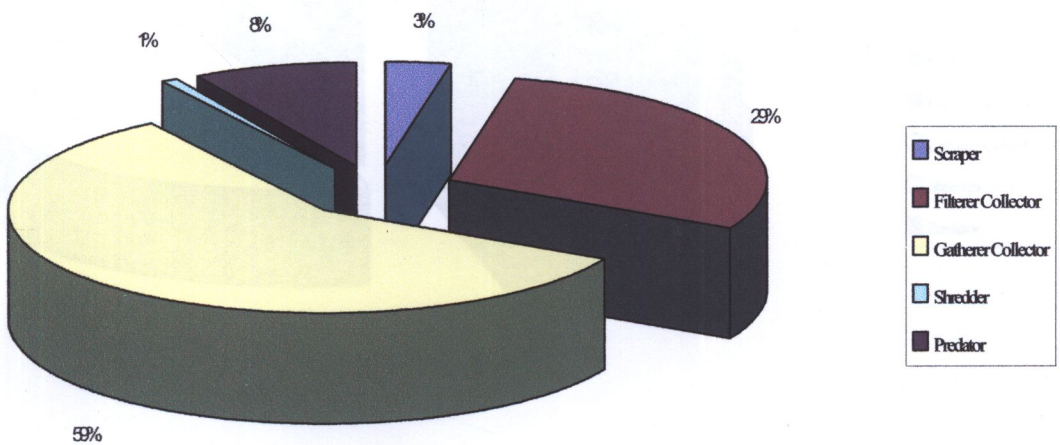
รูปที่ 43 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆในจุดศึกษาที่ 1 ลำธารห้วยแก้วในรอบปี

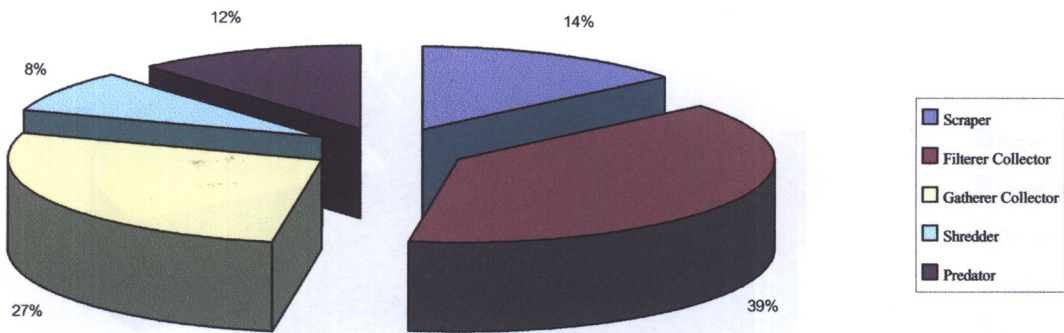
รูปที่ 44 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆในชุดศึกษาที่ 2 ลักษณะหัวตัวในรอบปี

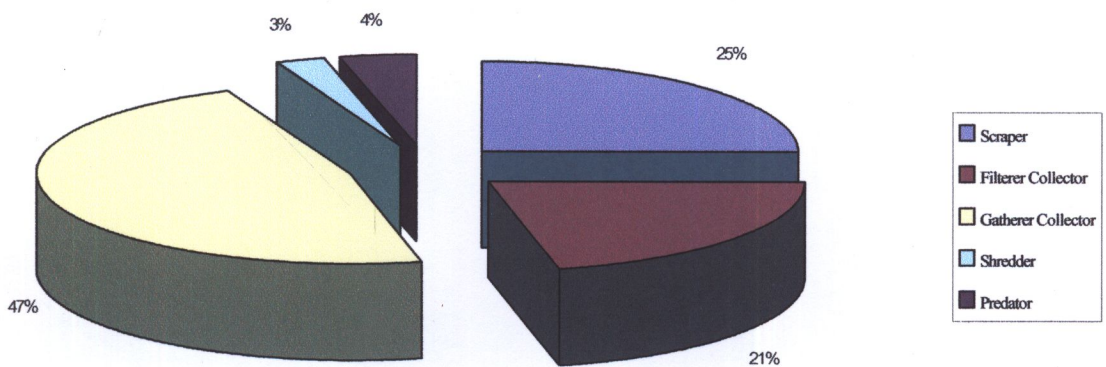
รูปที่ 45 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆในชุดศึกษาที่ 3 ลักษณะหัวตัวในรอบปี

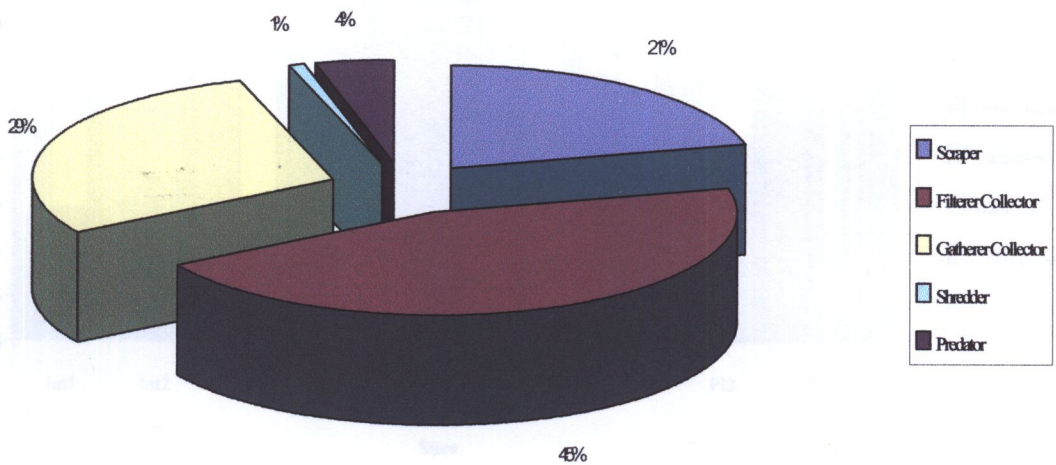
รูปที่ 46 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆ ในจุดศึกษาที่ 1 ลำธารผาลาดในรอบปี

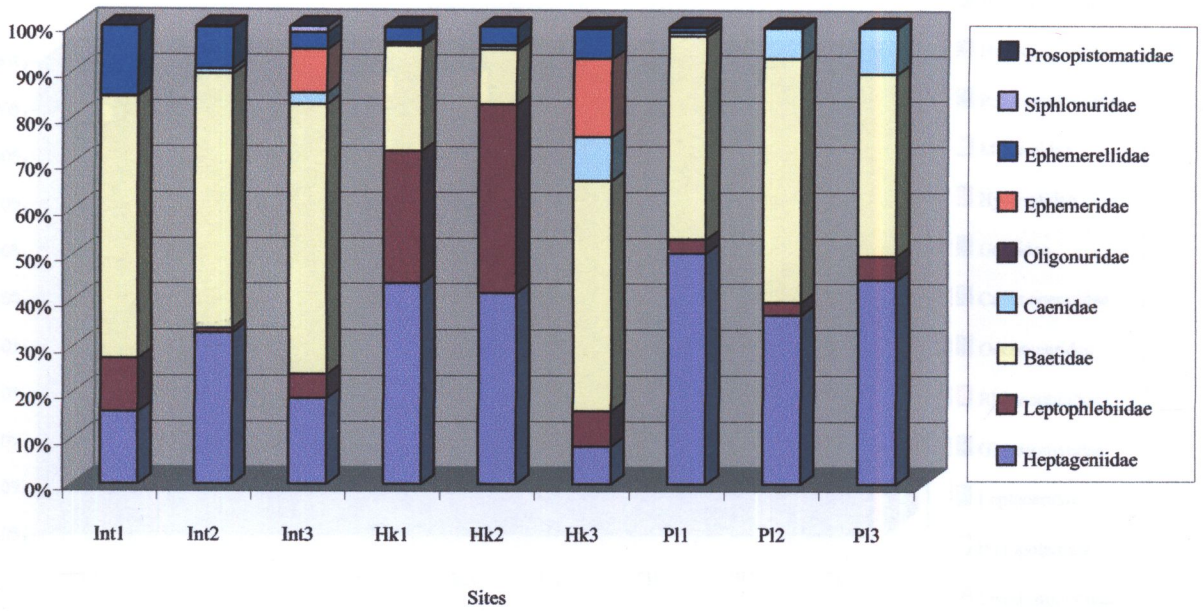
รูปที่ 47 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆ ในจุดศึกษาที่ 2 ลำธารผาลาดในรอบปี

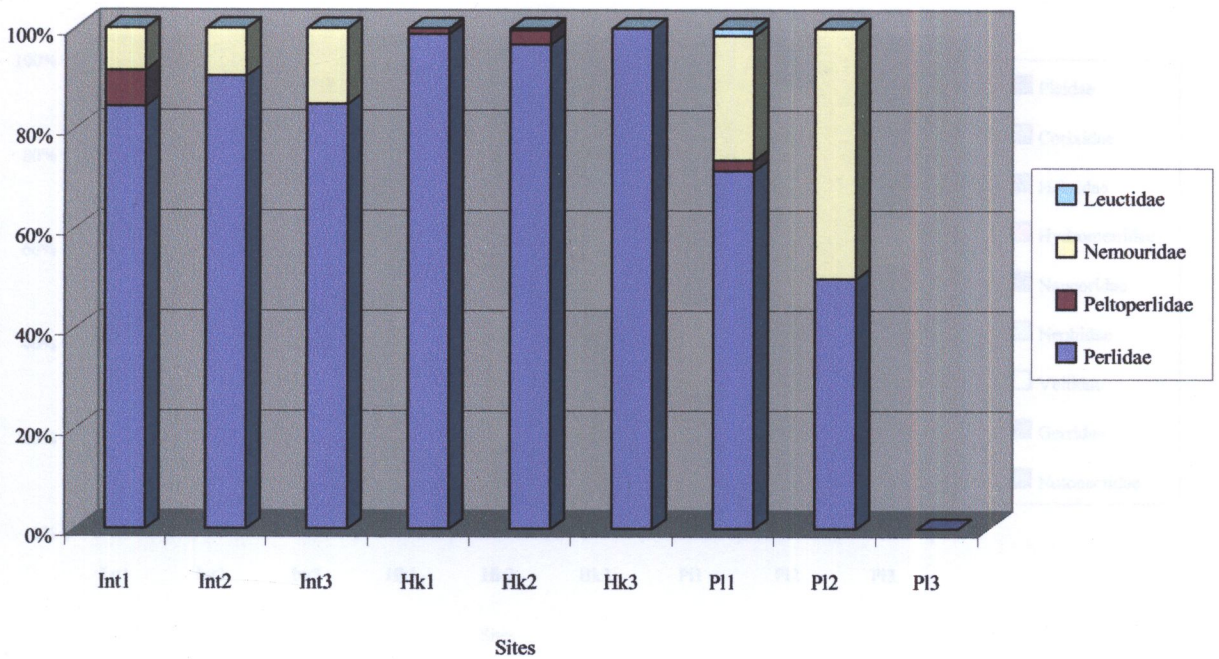
รูปที่ 48 แสดงสัดส่วนจำนวนแมลงกลุ่มต่างๆในชุดที่เก็บที่ 3 ตามฤดูกาลในรอบปี

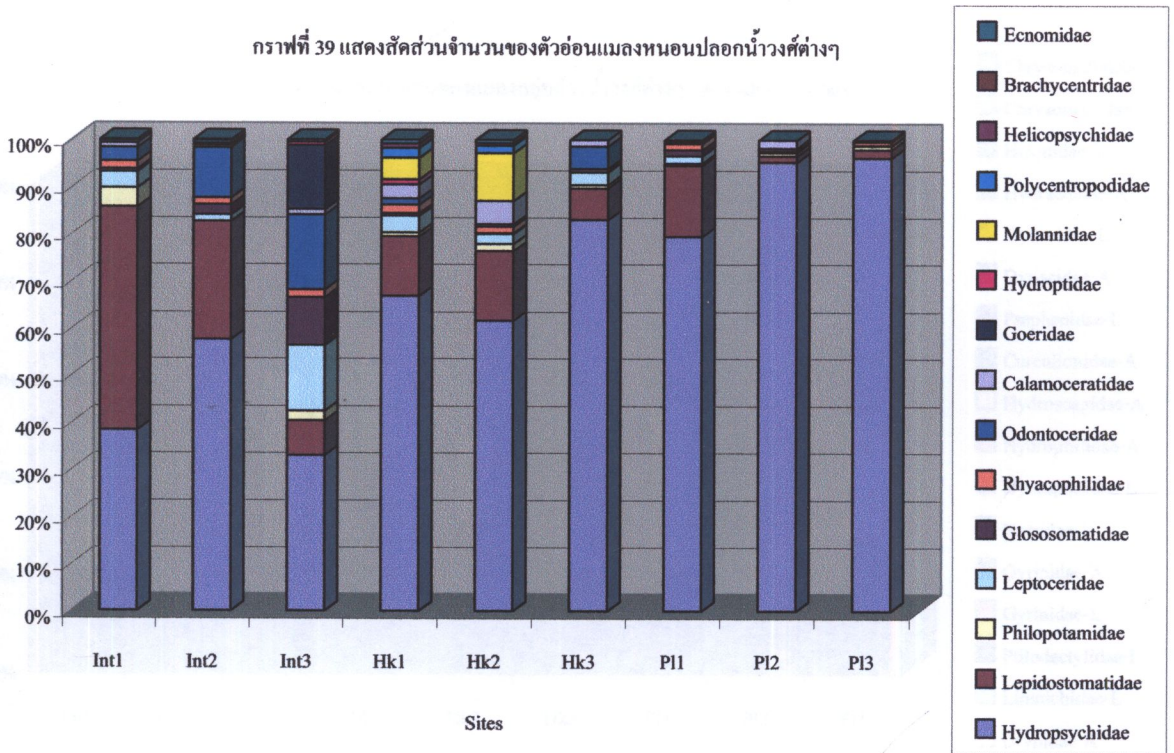
กราฟที่ 37 แสดงสัดส่วนจำนวนของตัวอ่อนแมลงชีปะขาววงศ์ต่างๆ

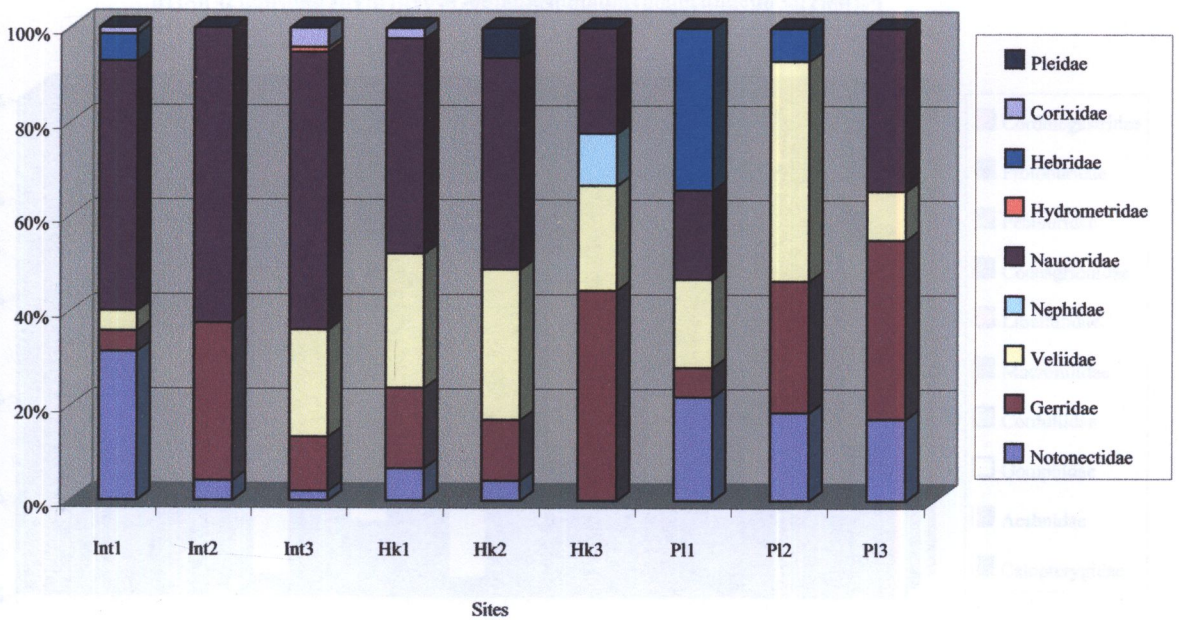
กราฟที่ 38 แสดงสัดส่วนจำนวนของตัวอ่อนแมลงเกาะหินวงศ์ต่างๆ

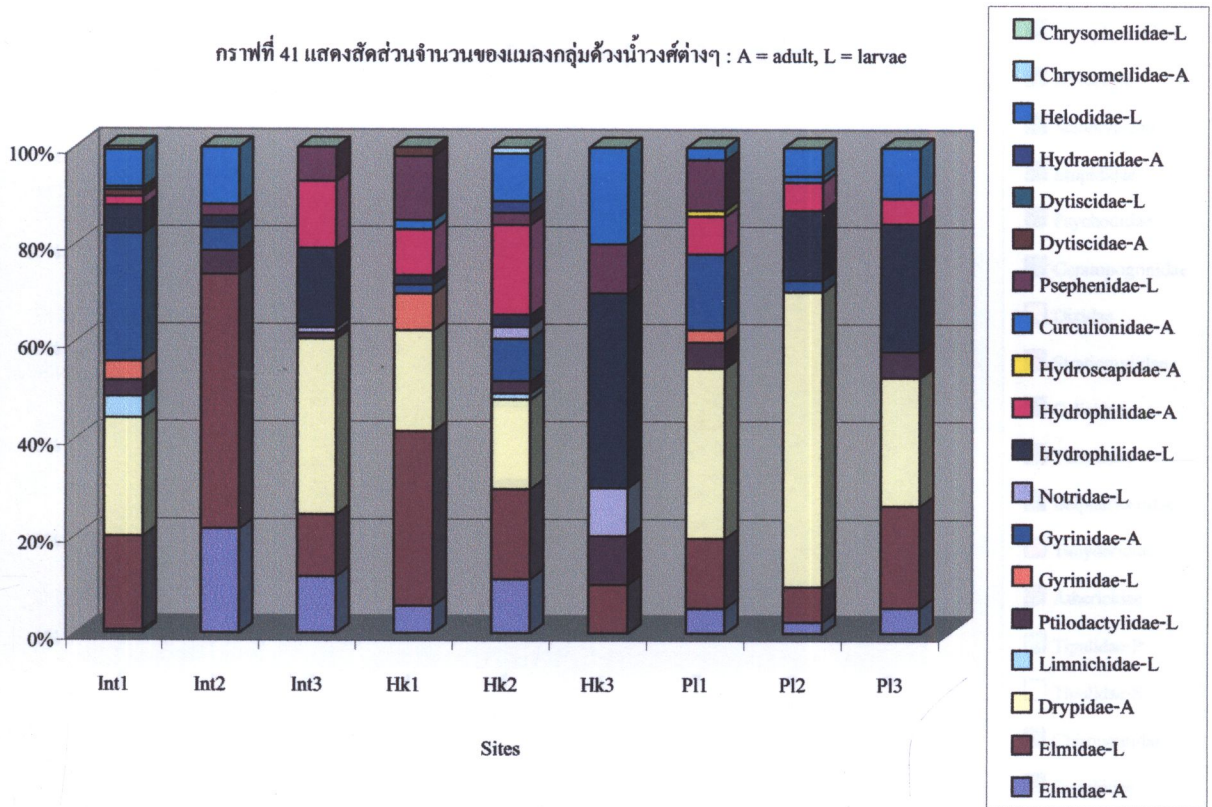
กราฟที่ 39 แสดงสัดส่วนจำนวนของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ต่างๆ

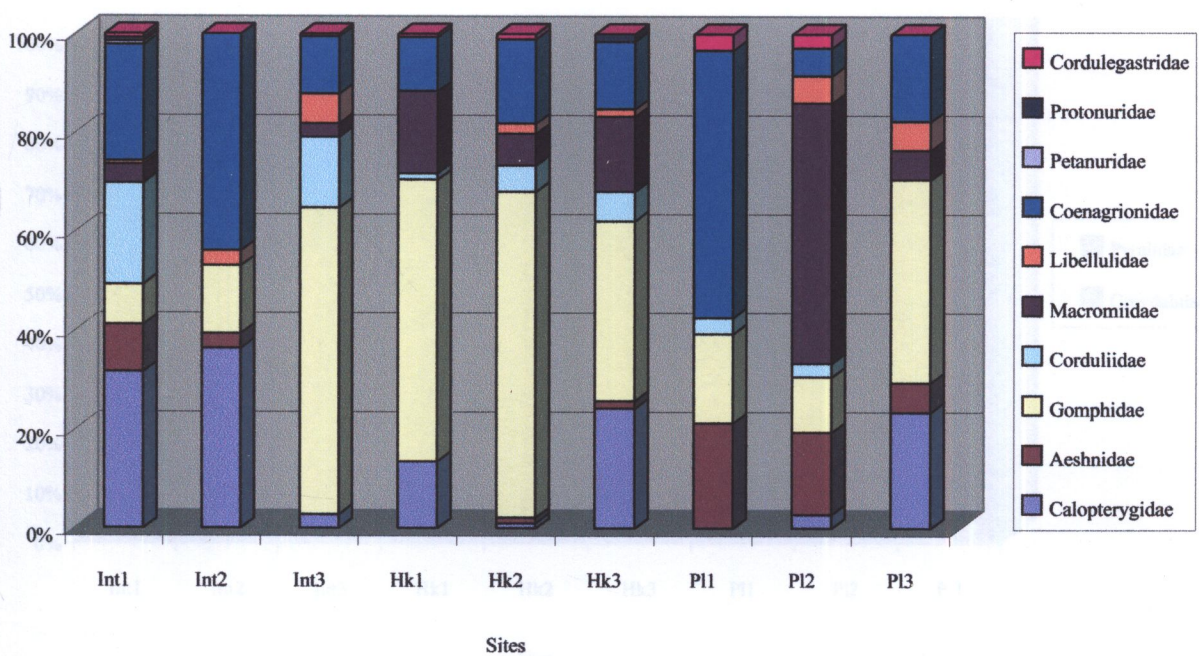
กราฟที่ 40 แสดงสัดส่วนจำนวนของแมลงกลุ่มมวนน้ำวงศ์ต่างๆ

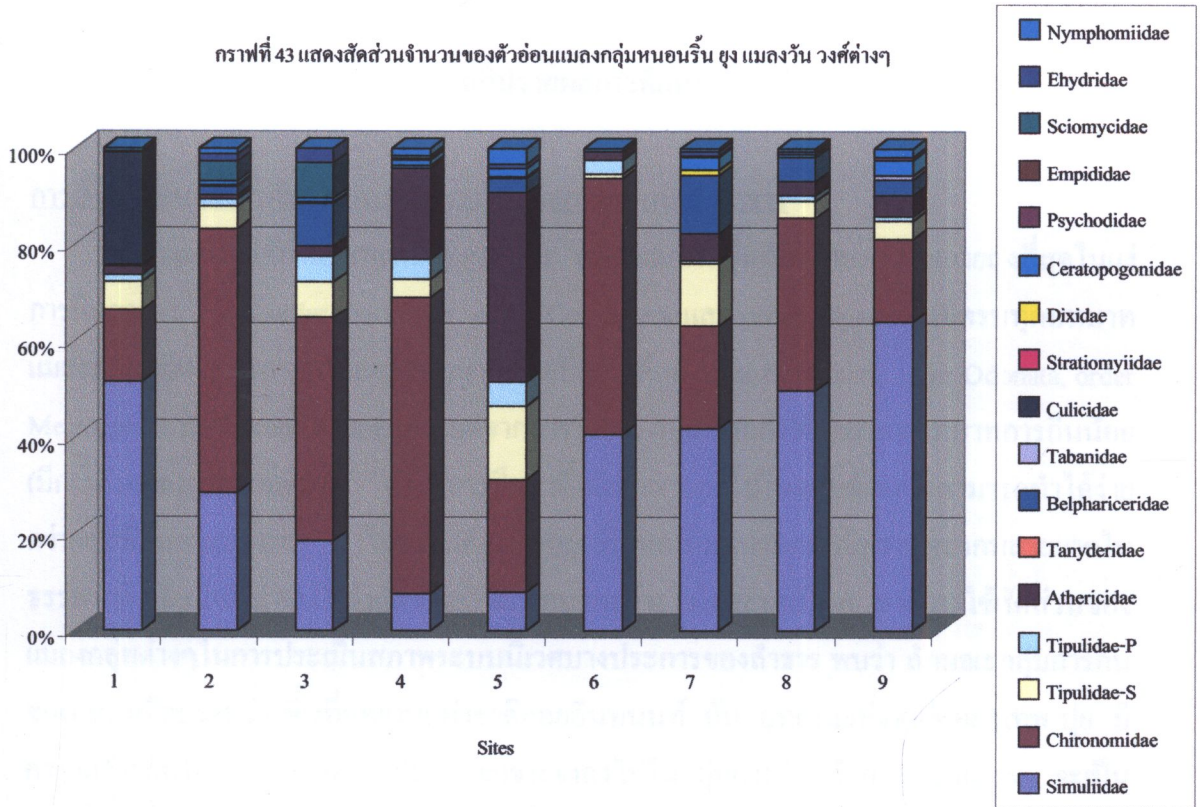
กราฟที่ 41 แสดงสัดส่วนจำนวนของแมลงกลุ่มด้วงน้ำวงศ์ต่างๆ : A = adult, L = larvae

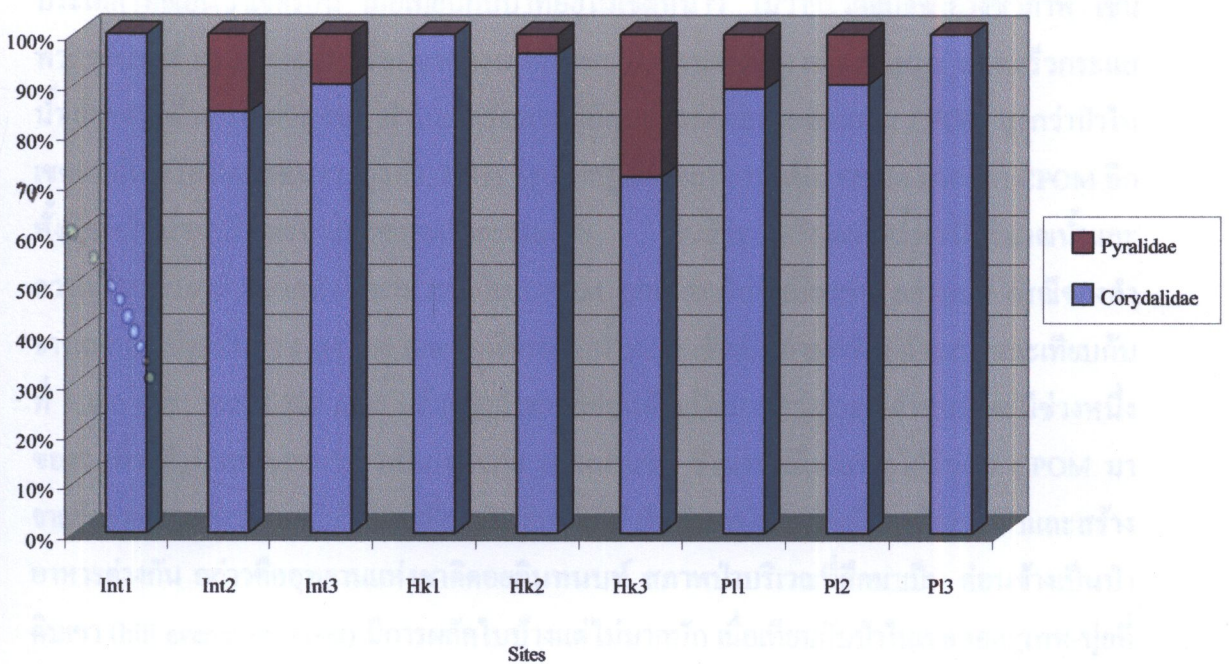
กราฟที่ 42 แสดงสัดส่วนจำนวนของตัวอ่อนแมลงกลุ่มแมลงปอและแมลงปอเต็มวงศ์ต่างๆ

กราฟที่ 43 แสดงสัดส่วนจำนวนของตัวอ่อนแมลงกลุ่มหนอนรีน ผุง แมลงวัน วงศ์ต่างๆ

กราฟที่ 44 แสดงสัดส่วนจำนวนของตัวอ่อนแมลงคอปสัน (Corydalidae) และตัวอ่อนหนอนผีเสื้อ (Pyralidae)

บทที่ 5

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาบทบาทการกินและการใช้ประโยชน์สภาพระบบนิเวศลำธาร

จากแมลงที่ได้ผ่านการแยกกลุ่มการกิน พบว่าแมลงกลุ่มที่มีความหลากหลายสูงที่สุดในแง่การกินอาหาร ได้แก่ order Trichoptera, order Coleoptera และ order Diptera ซึ่งมีครบทุกบทบาทแมลงกลุ่มที่มีความหลากหลายของบทบาทน้อยที่สุด ได้แก่ order Hemiptera, order Odonata, order Megaloptera และ order Lepidoptera แต่จากการที่แมลงกลุ่มดังกล่าวมีประเภทบทบาทการกินน้อย (มีการกินเพียงบทบาทเดียว) ทำให้การศึกษาที่เน้นเฉพาะลงไปในกลุ่มดังกล่าวสามารถทำได้ง่ายกว่ากลุ่มที่มีหลายบทบาท ในขณะที่เดียวกันกลุ่มที่มีหลายบทบาทกลับมีความหลากหลายมากในธรรมชาติ จึงเป็นที่น่าสนใจว่าสัตว์เหล่านี้มีบทบาทอย่างไรในระบบนิเวศ จากการใช้สัดส่วนของแมลงกลุ่มต่างๆ ในการประเมินสภาพระบบนิเวศบางประการของลำธาร พบว่า ลักษณะกลุ่มการกินของแมลงเทียบระหว่างพื้นที่อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ กับ อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย มีความคล้ายกันในด้านบทบาทการกินเฉพาะเจาะจงลงไปในกลุ่มการกิน คือกลุ่ม collectors จะเป็นกลุ่มที่เด่นทั้ง 2 พื้นที่สืบเนื่องมาจากแหล่งอาหารในลำธารส่วนใหญ่จะถูกเก็บอยู่ในรูปของ FPOM ทั้งในรูปที่เป็น TFPOM และ BFPOM ปรากฏแหล่งอาหารที่เป็น CPOM เพียงเล็กน้อยในช่วงฤดูที่ป่ามีการผลัดใบ ทำให้ปริมาณ shredder ในธรรมชาติมีไม่ค่อยมาก หรืออาจมีสาเหตุมาจากป่าในประเทศไทยเป็นป่าเขตร้อน เมื่อเทียบกับป่าที่อยู่ในเขตหนาว ไม่ว่าจะโดยปัจจัยทางชีวภาพ เช่น พวกจุลินทรีย์ และแมลงน้ำ หรือปัจจัยทางกายภาพของธรรมชาติเอง เช่น อุณหภูมิ ความเร็วกระแสน้ำ ค่าความเป็นกรด-ด่าง ฯลฯ ป่าในเขตร้อนจะมีอัตราการย่อยสลายของกลุ่ม CPOM สูงกว่าป่าในเขตอบอุ่น หรือในเขตหนาว (อู่แก้ว, 2531) จึงปรากฏแหล่งอาหารที่เป็น FPOM มากกว่า CPOM อีกทั้งปัจจัยในเรื่องปริมาณน้ำและความเร็วกระแสน้ำ ในลำธารบริเวณต้นน้ำจะมีปริมาณน้ำและความเร็วกระแสน้ำที่มากทำให้อาหารที่เป็น CPOM ถูกพัดพาไปยังเบื้องล่าง อย่างเช่น กรณีของลำธารแม่กลางที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ซึ่งเป็นลำธารที่อยู่ด้านล่างและเทียบกับที่ 1,300 เมตร และ 1,200 เมตร แล้วเป็นลำธารที่ค่อนข้างเปิดมากกว่าลำธารด้านบน จะมีช่วงหนึ่งของฤดูที่จะมีรูปแบบของอาหารเป็น CPOM อย่างเด่นชัด ซึ่งน่าจะเป็นเพราะได้รับเอา CPOM มาจากลำธารด้านบน สภาพป่าก็น่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ลำธารใน 2 พื้นที่มีกลไกการรับและสร้างอาหารต่างกัน กล่าวคืออุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ สภาพป่าบริเวณที่ศึกษาเป็น ค่อนข้างเป็นป่าดิบเขา (hill evergreen forest) มีการผลัดใบบ้างแต่ไม่มากนัก เมื่อเทียบกับป่าในเขตคอยสุเทพ-ปุยที่

ศึกษาจะเป็นป่าผสมผลัดใบ (mix deciduous forest) ซึ่งจะมีการผลัดใบในช่วงฤดูแล้ง ทำให้มีแสงส่องลงในลำธารมากและนานขึ้น กลุ่มสาหร่ายซึ่งเป็นผู้ผลิตในระบบจึงมีโอกาสดำรงหน้าที่ได้มากขึ้น ทำให้ในบางช่วงเราตรวจพบว่าลำธารมีการเปลี่ยนจากระบบที่เป็น heterotrophic ไปเป็น autotrophic เช่นลำธารห้วยแก้ว และลำธารผาลาด ผลที่ตามมาคือแมลงกลุ่มที่ทำหน้าที่เป็น scraper มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก ลำธารผาลาดที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลเป็นลำธารที่ค่อนข้างแตกต่างจากลำธารอื่น คือลำธารเป็น temporary stream เป็น heterotrophic ตลอดปี รูปแบบอาหารเป็น FPOM ตลอดปีซึ่งเมื่อดูจากแมลงที่เป็นตัวบ่งบอกคือจะพบกลุ่มที่เป็น collectors ในปริมาณที่มาก แต่ไม่ปรากฏแมลงกลุ่มที่เป็น shredder เลย จึงเป็นที่น่าสนใจว่าปัจจัยใดมีผลต่อแมลงกลุ่ม shredder ทำให้ตรวจไม่พบแมลงกลุ่มดังกล่าวเลยตลอดการศึกษา ด้านรูปแบบของ FPOM พบว่าลำธารทั้ง 3 สายก็มีความแตกต่างกันคือ ลำธารแม่กลางจะปรากฏชัดในรูป BFPOM ลำธารห้วยแก้วปรากฏชัดทั้ง TFPOM และ BFPOM ลำธารผาลาดจะปรากฏชัดในรูป TFPOM ทั้งนี้ต้องพิจารณาประกอบกับปัจจัยทางด้านพื้นที่ ลำธารแม่กลางพื้นผิวลำธารค่อนข้างซับซ้อน มีโขดหินน้อยใหญ่ แอ่งลึก รากไม้ที่ยื่นลงในน้ำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยในการเก็บกักตะกอนในลำธาร (Hauer and Lamberti, 1996) ทำให้ BFPOM ค่อนข้างเด่นชัดในลำธารแม่กลาง ลำธารห้วยแก้วพื้นผิวลำธารค่อนข้างแปรผันมากทำให้พื้นที่ๆจะเป็นตัวช่วยกักเก็บ FPOM ในรูปแบบต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงตาม จึงปรากฏ FPOM ทั้ง 2 แบบ ส่วนลำธารผาลาดพื้นลำธารส่วนใหญ่จะเป็นพวก bedrock ทำให้การเก็บกัก BFPOM เป็นไปได้ยาก ดังนั้นรูปแบบ FPOM จึงปรากฏในรูป TFPOM อย่างเด่นชัดกว่าลำธารอื่นๆ ด้านสมดุลย์ระหว่างผู้ล่ากับเหยื่อ ลำธารแม่กลางและห้วยแก้ว จะมีสัดส่วนผู้ล่าในปริมาณที่สูง แต่เมื่อเทียบจากกราฟสัดส่วนการกินที่จุดศึกษาต่างๆ พบว่าปริมาณผู้ล่าเทียบกับเหยื่อ ลำธารห้วยแก้วจะมีค่าสูงกว่ามาก ทั้งนี้อธิบายได้ว่าลำธารห้วยแก้วน่าจะมีความเหมาะสมต่อการเจริญของประชากรเหยื่อดีกว่าลำธารแม่กลาง ทำให้ประชากรเหยื่อมีอัตราการทดแทนส่วนที่ถูกกิน หรือหายไปสูง จนเพียงพอที่จะเลี้ยงประชากรผู้ล่าที่มีมาก ส่วนลำธารผาลาดที่ค่อนข้างจะสมดุลย์กันระหว่างผู้ล่ากับเหยื่อ ซึ่งน่าจะเป็นเพราะจากการที่ลำธารผาลาดเป็น temporary stream มีน้ำเพียงบางช่วง ซึ่งผู้ล่าส่วนใหญ่จะมีวงจรชีวิตช่วงที่อยู่ในน้ำยาวนานกว่าเหยื่อ ซึ่งมีวงจรชีวิตสั้นกว่า ตัวอย่างเช่น ตัวอ่อนแมลงปอ ตัวอ่อนแมลงคือปลิ้น ทำให้ผู้ล่ามีจำนวนน้อย ทั้งนี้เพื่อลดการแย่งชิงอาหาร และที่อยู่เนื่องจากความหลากหลายของ substrate ที่จะเป็นที่ยึดเกาะดีกว่าลำธารอื่น จากการศึกษาโดยใช้บทบาทการกินพบว่าสามารถบ่งบอกอะไรได้มากมายเกี่ยวกับกลไก ความเป็นไปต่างๆในลำธารแม้ว่าจะเป็นการศึกษาเพียงระดับวงศ์ ซึ่งถ้าหากได้ศึกษาลงไปถึงขั้นชนิดก็อาจจะบอกอะไรเกี่ยวกับกลไกในลำธารได้มากขึ้น ทั้งนี้ในการแปลผลต้องอาศัยการสังเกตและจดบันทึก ข้อมูลทางฐานวิทยาศาสตร์ของลำธารรวมถึงสภาพแวดล้อมในช่วงที่ศึกษา ซึ่งจะ

มีส่วนช่วยอย่างมากต่อการอธิบายและเชื่อมโยงผลที่คำนวณได้กับสิ่งมีชีวิตกับตัวระบบที่ศึกษา การศึกษารุ่นนี้เป็นทางเลือกหนึ่งที่จะใช้ข้อมูลทางตัวอ่อนของแมลงน้ำในเมืองไทยที่ค่อนข้างจะจำกัด ในด้านการจัดจำแนก ให้เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการใช้เป็น bioindicator ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นค่า BMWP score หรือ ใช้ค่า tolerance ซึ่งมีความผิดพลาดค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการใช้บทบาทการกินโดยอาศัยการตรวจ gut content เพื่อยืนยันการกินตามประเภทของแมลง ซึ่งเห็นผลชัดกว่าการจัดจำแนกเพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังบ่งบอกถึงกลไกทางระบบนิเวศของลำธารได้ แต่อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตเกี่ยวกับข้อมูลที่ใช้จัดจำแนกบทบาทการกินของแมลงน้ำ พบว่าแมลงบางกลุ่มไม่ได้เป็นไปตามข้อมูลที่คู่มือจำแนกระบุไว้ทั้งหมด เนื่องจากข้อมูลที่ใส่จำแนกดังกล่าวอ้างอิงจากตัวอย่างที่ตรวจพบจากประเทศในเขตอบอุ่น ซึ่งมีสภาพของป่า ลำธาร และสิ่งมีชีวิตต่างจากในประเทศไทย ซึ่งเป็นเขตร้อน ดังนั้นตัวอย่างที่ได้จึงต้องนำมาเทียบกับข้อมูลในเขตร้อนอีกครั้งพร้อมทั้งใช้การตรวจดูอาหารจากตัวอย่างแมลงประกอบการพิจารณาแบ่งกลุ่มการกิน ซึ่งวิธีการตรวจสอบไม่ยากและเห็นองค์ประกอบของอาหารชัดเจน แม้ว่าอาจมีอุปสรรคเกี่ยวกับเวลา เช่น ขณะทำการตรวจสอบอาหารของแมลงปรากฏว่า อาหารดังกล่าวเริ่มมีการย่อยไปบ้างแล้ว หรือ ถูกย่อยแล้ว จากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของอาหารที่พบ ในแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าจะถูกย่อยแล้ว แต่ก็คงเหลือซากที่สามารถใช้ในการแยกประเภทได้ เช่น ซากฟอสซิลของไดอะตอมที่พบในแมลงกลุ่มที่เป็น scrapers และ gatherer collectors ซากเส้นใยของเนื้อเยื่อพืชในแมลงกลุ่มที่เป็น shredders และลักษณะของ TFPOM และ BFPOM ที่พบในกลุ่ม Collectors ซึ่งมีความแตกต่างกันในแง่ขององค์ประกอบ และรูปแบบอาหารแต่ละประเภท (รูปที่ 12) แต่ในกรณีที่ตัวอย่างแมลงมีขนาดเล็กมากจนไม่สามารถตรวจสอบอาหารได้ สามารถอ้างอิงข้อมูลเกี่ยวกับประเภทการกินอาหารของแมลงจากคู่มือจำแนกแมลงน้ำในเขตร้อนของ Dudgeon (1999) หรือจากงานที่มีผู้ศึกษาไว้แล้วได้ อีกทั้งผลจากการประเมินสภาพระบบนิเวศดังที่กล่าวมา เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่ามีความสอดคล้องกับระบบนิเวศที่ศึกษาจริงแม้ว่าจะเป็นการศึกษาเพียงระดับวงศ์ ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากบทบาทการกินของแมลงน้ำในการประเมินระบบนิเวศลำธาร จึงน่าที่จะเป็นตัวเลือกหนึ่งในการประยุกต์ศึกษาเกี่ยวกับตัวอ่อนแมลงน้ำในปัจจุบันและต่อไปในอนาคต

การศึกษาด้านคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี

- คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ พบว่า อุณหภูมิ น้ำ ค่าความขุ่น และความเร็วของกระแส น้ำ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) เทียบกับตัวแปรทางกายภาพอื่นๆ โดยค่าอุณหภูมิ น้ำและค่าความขุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแมลงในวงศ์ Hydropsychidae, Heptageniidae และ Nymphomyiidae เนื่องจาก อุณหภูมิ น้ำที่ศึกษาในจุดเก็บ

ตัวอย่างที่อยู่บริเวณต้นน้ำโดยเฉลี่ยมีค่าอยู่ในช่วงประมาณ $18 - 20^{\circ}\text{C}$ แมลงกลุ่มที่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กับค่าอุณหภูมิ น้ำ จึงมีแนวโน้มว่าน่าจะชอบที่จะอยู่ในที่ๆมีอุณหภูมิต่ำ (รูปที่ 39) โดยเฉพาะแมลงในวงศ์ Hydropsychidae และ Heptageniidae ผู้วิจัยได้เคยทดลองเลี้ยงในห้องปฏิบัติการที่ไม่ควบคุมอุณหภูมิ โดยเก็บมาจากลำธาร พบว่าอุณหภูมิที่สูงขึ้นมีผลต่อแมลงในวงศ์ Hydropsychidae คือทำให้ตัวอ่อนแมลงตายเนื่องจากไม่สามารถทนต่ออุณหภูมิสูง ตัวอ่อนเริ่มเข้าระยะดักแด้เร็วขึ้น แต่ไม่สามารถพัฒนาเป็นตัวเต็มวัยได้ ค่าความขุ่นและความเร็วกระแสน้ำ มีผลต่อแมลงคือ ถ้าน้ำมีความขุ่นมากแมลงกลุ่ม scraper เช่น วงศ์ Heptageniidae ซึ่งกินพวกสาหร่ายจะมีปริมาณน้อยเนื่องจากสาหร่ายได้รับแสงที่จะใช้สังเคราะห์อาหารน้อยลง ในขณะที่กลุ่มที่เป็น collector ได้แก่ วงศ์ Hydropsychidae, วงศ์ Baetidae ซึ่งเป็น filter feeder และ วงศ์ Nymphomyiidae ซึ่งเป็น gatherer collector จะมีปริมาณมากขึ้นเพราะปริมาณ FPOM ในน้ำมีมากขึ้น ยิ่งถ้ามีความเร็วกระแสน้ำสูงอัตราการนำพาอาหารจากลำธารที่ต้นน้ำให้กับกลุ่ม Collector ก็จะมีสูงตามไปด้วย

- คุณภาพน้ำทางเคมี เมื่อวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติพบว่าตัวแปรส่วนใหญ่ที่ตรวจวัดมีผลต่อแมลงทั้งสิ้น โดยปัจจัยแรกคือค่า DO มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแมลงวงศ์ Baetidae, Corduliidae และ Tanyderidae ซึ่งจะพบใน habitat ที่มีน้ำไหลเร็วและแรง แสดงถึงแมลงกลุ่มดังกล่าวมีการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของระดับออกซิเจนในน้ำ ค่า TDS และ conductivity มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.01$) เนื่องจากค่า TDS ที่สูงจะบ่งบอกถึงการที่ลำธารมีของแข็งที่ละลายน้ำมาก ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะแตกตัวให้เป็นไอออนต่างๆ ดังนั้นเมื่อวัดค่าการนำไฟฟ้า (conductivity) จึงมักมีค่าสูงตามค่า TDS ค่าสารอาหาร ได้แก่ ammonia, nitrate และ phosphate ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) ภายในกลุ่มของตัวแปรสารอาหารที่ตรวจวัด แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง โดยค่า Phosphate จะค่อนข้างสูงในลำธารผาลาด และลำธารห้วยแก้วที่ระดับความสูง 360 เมตร ซึ่งน่าจะเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ในบริเวณลำธารที่มีการปะปนของสารที่มีองค์ประกอบของ Phosphate เช่น ผงซักฟอก และ น้ำยาล้างจาน เป็นต้น แต่ก็อาจเกิดจากระบบเอง เช่น มีการละลายจากก้อนหิน หรือแร่ธาตุในลำธาร ทั้งนี้ต้องศึกษาเกี่ยวกับด้านภูมิศาสตร์และธรณีวิทยา จึงจะทราบกลไกของสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ค่าไนเตรททั้ง 3 ลำธารอยู่ในช่วง $1 - 1.9\text{ mg/l}$ ส่วนค่า ammonia ทั้ง 3 ลำธารอยู่ในช่วง $0.1 - 0.2\text{ mg/l}$ ในลำธารห้วยแก้วที่ระดับความสูง 360 เมตร มีค่า ammonia สูงกว่าลำธารอื่นโดยเฉพาะในช่วงที่มีปริมาณ discharge และ velocity ต่ำ คือตั้งแต่เดือน ธันวาคม - พฤษภาคม ลำธารมีการเก็บสะสมเอาสารอาหารจากน้ำทิ้งตามบ้านเรือน และน้ำล้างคอกสัตว์ในสวนสัตว์ทำให้คุณภาพที่จุดนี้ต่ำกว่าจุดศึกษาอื่นๆซึ่งแม้ว่าจะได้รับผล

กระทบจากกิจกรรมมนุษย์บ้าง แต่ก็ยังเป็นระยะเวลาสั้นๆทำให้ลำธารมีการฟื้นฟูสภาพตัวเอง เทียบกับลำธารที่ได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่องจนไม่สามารถปรับสภาพให้ดีขึ้น ส่วนในเรื่องของผลจาก sulfate ลำธารทั้ง 3 สายตรวจพบ ค่า sulfate ดำมากอยู่ในช่วง 0-1 mg/l

ด้านความหลากหลายของแมลงน้ำ

ลำธารแม่กลาง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ที่ระดับความสูง 1,300 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลมีความหลากหลายในจำนวนวงศ์ของกลุ่มแมลงน้ำมากกว่า ลำธารสบแอบ ที่ระดับความสูง 600 เมตร และลำธารแม่กลางที่ระดับความสูง 1,200 เมตรตามลำดับ ลำธารห้วยแก้ว อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล มีความหลากหลายในจำนวนวงศ์ของกลุ่มแมลงน้ำมากกว่าที่ระดับความสูง 700 เมตร และ 360 เมตร ตามลำดับ ลำธารผาลาด อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ที่ระดับความสูง 1,200 มีความหลากหลายในจำนวนวงศ์ของกลุ่มแมลงน้ำมากกว่าที่ระดับความสูง 700 และ 600 เมตรตามลำดับ จุดที่พบความหลากหลายค่าได้แก่ ลำธารแม่กลางที่ระดับความสูง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ลำธารห้วยแก้วที่ระดับความสูง 360 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ลำธารผาลาดที่ระดับความสูง 700 และ 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล มีสาเหตุมาจากผลกระทบจากการใช้พื้นที่ในบริเวณรอบข้าง เช่น การทำการเกษตร การท่องเที่ยว กิจกรรมต่างๆของชาวบ้าน ทำให้มีมลภาวะจากกิจกรรมดังกล่าวปนเปื้อนลงในแหล่งน้ำ ทำให้มีความหลากหลายและจำนวนแมลงต่ำกว่าจุดศึกษาอื่นที่ยังไม่ค่อยถูกรบกวน แม้ว่าในบางจุดศึกษาที่อยู่บริเวณต้นน้ำซึ่งตามกลไกธรรมชาติน่าจะมีความหลากหลายมากแต่ก็ปรากฏว่ามีความหลากหลายต่ำ ทั้งนี้ต้องพิจารณาจากสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อลำธาร เช่นผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆของ สัตว์และมนุษย์ (William and Feltmate, 1992)

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

1. จากแมลงที่ได้ผ่านการแยกกลุ่มการกิน พบว่าแมลงกลุ่มที่มีความหลากหลายสูงที่สุดในแง่การกินอาหาร ได้แก่ order Trichoptera, order Coleoptera และ order Diptera ซึ่งมีครบทุกบทบาท แมลงกลุ่มที่มีความหลากหลายของบทบาทน้อยที่สุด ได้แก่ order Hemiptera, order Odonata, order Megaloptera และ order Lepidoptera จากการใช้สัดส่วนของแมลงกลุ่มต่างๆในการประเมินสภาพระบบนิเวศบางประการของลำธาร พบว่า ลักษณะกลุ่มการกินของแมลงเทียบระหว่างพื้นที่อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ กับ อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย มีความคล้ายกันในด้านบทบาทการกินเฉพาะเจาะจงลงไปในกลุ่มการกิน คือกลุ่ม collectors จะเป็นกลุ่มที่เด่นทั้ง 2 พื้นที่ สภาพป่าก็น่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ลำธารใน 2 พื้นที่มีกลไกการรับและสร้างอาหารต่างกัน ด้านรูปแบบของ FPOM พบว่าลำธารทั้ง 3 สายก็มีความแตกต่างกันคือ ลำธารแม่กลางจะปรากฏชัดในรูป BFPOM, ลำธารห้วยแก้วปรากฏชัดทั้ง TFPOM และ BFPOM, ลำธารผาลาดจะปรากฏชัดในรูป TFPOM ด้านสมดุลย์ระหว่างผู้ล่ากับเหยื่อ ลำธารแม่กลางและห้วยแก้ว จะมีสัดส่วนผู้ล่าในปริมาณที่สูง แต่เมื่อเทียบจากกราฟสัดส่วนการกินที่จุดศึกษาต่างๆ พบว่าปริมาณผู้ล่าเทียบกับเหยื่อ ลำธารห้วยแก้วจะมีค่าสูงกว่ามาก ส่วนลำธารผาลาดที่ค่อนข้างจะสมดุลย์กันระหว่างผู้ล่ากับเหยื่อ การศึกษาโดยใช้บทบาทการกินสามารถบ่งบอกกลไกความเป็นไปต่างๆในลำธารแม้ว่าจะเป็นการศึกษาเพียงระดับวงศ์ จึงน่าที่จะเป็นตัวเลือกหนึ่งในการประยุกต์ศึกษาเกี่ยวกับตัวอ่อนแมลงน้ำในปัจจุบันและต่อไปในอนาคต
2. ลำธารแม่กลางอุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ที่ระดับความสูง 1,300 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลมีความหลากหลายในจำนวนวงศ์ของกลุ่มแมลงน้ำมากที่สุด ลำธารห้วยแก้วอุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย ที่ระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล มีความหลากหลายในจำนวนวงศ์ของกลุ่มแมลงน้ำมากที่สุด ลำธารผาลาด อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย ที่ระดับความสูง 1,200 มีความหลากหลายในจำนวนวงศ์ของกลุ่มแมลงน้ำมากที่สุด จุดที่พบความหลากหลายต่ำได้แก่ ลำธารแม่กลางที่ระดับความสูง 1,200 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ลำธารห้วยแก้วที่ระดับความสูง 360 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ลำธารผาลาดที่ระดับความสูง 700 และ 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล
3. คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพ เมื่อวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างและสัมพันธ์ทางสถิติ พบว่า อุณหภูมิน้ำและอุณหภูมิอากาศ มีความแตกต่างกันในจุดเก็บตัวอย่าง

($P < 0.01$) แต่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละเดือน ค่าความขุ่นมีความแตกต่างในแต่ละเดือน ($P < 0.05$) ความเร็วของกระแสน้ำมีความแตกต่างในจุดเก็บตัวอย่าง ($P < 0.05$) และปริมาณน้ำมีความแตกต่างทั้งในจุดเก็บตัวอย่างและในแต่ละเดือน ($P < 0.01$) โดยค่าอุณหภูมิและค่าความขุ่นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแมลงในวงศ์ Hydropsychidae, Heptageniidae ค่าความขุ่นและความเร็วกระแสน้ำ มีผลต่อแมลงคือ ถ้าน้ำมีความขุ่นมากแมลงกลุ่ม scraper เช่น วงศ์ Heptageniidae ซึ่งกินพวกสาหร่ายจะมีปริมาณน้อยเนื่องจากสาหร่ายได้รับแสงที่จะใช้สังเคราะห์อาหารน้อยลง ในขณะที่กลุ่มที่เป็น collector ได้แก่ วงศ์ Hydropsychidae, วงศ์ Baetidae ซึ่งเป็น filter feeder และ วงศ์ Nymphomyiidae ซึ่งเป็น gatherer collector จะมีปริมาณมากขึ้นเพราะปริมาณ FPOM ในน้ำมีมากขึ้น ยิ่งถ้ามีความเร็วกระแสน้ำสูงอัตราการนำพาอาหารจากลำธารที่ต้นน้ำให้กับกลุ่ม collector ก็จะสูงตามไปด้วย

4. คุณภาพน้ำทางเคมี เมื่อวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างและสัมพันธ์ทางสถิติ พบว่าค่า alkalinity, ammonia, conductivity, nitrate และ total dissolved solid มีความแตกต่างทั้งในจุดเก็บตัวอย่างและในแต่ละเดือน ($P < 0.01$) ค่า phosphate และ DO มีความแตกต่างในจุดเก็บตัวอย่าง ($P < 0.01$) แต่ไม่แตกต่างในแต่ละเดือน ส่วนค่า BOD₅, pH และ sulfate ไม่มีความแตกต่างทั้งในจุดเก็บตัวอย่างและในเดือนที่เก็บ ค่า DO มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแมลงวงศ์ Baetidae, Corduliidae และ Tanyderidae ซึ่งจะพบใน habitat ที่มีน้ำไหลเร็วและแรง แสดงถึงแมลงกลุ่มดังกล่าวมีการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของระดับออกซิเจนในน้ำ ค่า TDS และ conductivity มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.01$) เนื่องจากค่า TDS ที่สูงจะบ่งบอกถึงการที่ลำธารมีของแข็งที่ละลายน้ำมาก ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะแตกตัวให้เป็นไอออนต่างๆ ดังนั้นเมื่อวัดค่าการนำไฟฟ้า (conductivity) จึงมักมีค่าสูงตามค่า TDS ค่าสารอาหาร ได้แก่ ammonia, nitrate และ phosphate ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ในจุดเก็บตัวอย่างและเดือนที่ศึกษา โดยค่า phosphate จะค่อนข้างสูงในลำธารผาลาด และลำธารห้วยแก้วที่ระดับความสูง 360 เมตร ค่าไนเตรททั้ง 3 ลำธารอยู่ในช่วง 1 – 1.9 mg/l ส่วนค่า ammonia ทั้ง 3 ลำธารอยู่ในช่วง 0.1 – 0.2 mg/l ในลำธารห้วยแก้วที่ระดับความสูง 360 เมตร มีค่า ammonia สูงกว่าลำธารอื่นโดยเฉพาะในช่วงที่มีปริมาณ discharge และ velocity ค่า คือตั้งแต่เดือน ธันวาคม – พฤษภาคม ลำธารทั้ง 3 สายตรวจพบ ค่า sulfate ดำมากอยู่ในช่วง 0-1 mg/l
5. ค่าคุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี พบว่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำจืดประเภทที่ 2 ส่วนคุณสมบัติอื่นๆมีค่าอยู่ในช่วงของน้ำตามธรรมชาติและผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำจืดประเภทที่ 2

6. การวิเคราะห์แบบกลุ่ม สามารถจัดกลุ่มจุดศึกษาตามลักษณะการกินของแมลงออกได้เป็น 3 กลุ่มซึ่ง มีความสอดคล้องกับประเภทของอาหารและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล

บรรณานุกรม

- แดงอ่อน พรหมมิ. 2542. ความหลากหลายและการกระจายของแมลงหนอนปลอกน้ำด้วเต็ม
วัยจากลำธารที่ระดับความสูงต่างกัน บนอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ธัญลักษณ์ เหลียวรุ่งเรือง. 2541. การใช้กลุ่มสัตว์หน้าดินในการตัดสินคุณภาพน้ำจากลำธารใน
บริเวณมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาชีววิทยา คณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นิวัติ เรืองพานิช. 2531. รายงานแผนการจัดการอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ภาควิชาอนุรักษ์
วิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นฤมล แสงประดับ. 2542. การศึกษาการกระจายของตัวอ่อนแมลงกลุ่ม Ephemeroptera
Plecoptera และ Trichoptera (EPT) ในลำธารต้นน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. การประชุม
วิชาการประจำปีโครงการ BRT ครั้งที่ 3, หาดใหญ่, สงขลา, หน้า 97.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2535 ประกาศคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2537) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิว
ดิน. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- วัลลภิกา กาพนตร. 2542. การใช้กลุ่มแมลงน้ำในการตัดสินคุณภาพน้ำจากลำธารน้ำบนอุทยาน
แห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สมจิตร สมพงษ์. 2541. ความหลากหลายและชีววิทยาของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด
Limnocentropus spp. จากลำธารน้ำที่ความสูงสองระดับในเขตอุทยานแห่งชาติดอย
อินทนนท์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สมยศ ศิลาล้อม. 2543. ความหลากหลายและการกระจายของแมลงหนอนปลอกน้ำด้วเต็มวัย
จากลำธารที่ระดับความสูงต่างกัน บนอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อิสระ ธานี. 2541. วงชีวิตของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *Ugandatrichia maliwan* และ
คุณภาพน้ำที่ลำธารน้ำแม่กลางในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย: การจัดการและการอนุรักษ์. รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการ
(2537) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. หน้า 1
- อู่แก้ว ประกอบไวยกิจ บีเวอร์. 2531 นิเวศวิทยา. ไทยวัฒนาพานิชย์. กรุงเทพมหานคร.

เอกสารประกอบการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์. 2543. โครงการ
การมาตรการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ (มียาชาวา).

Abel P.D. 1989. Water Pollution Biology. Chichester: Horwood Limited.

APHA, AWWA, WPCF. 1992. Standard Method for The Examination of Water and
Wastedwater, 18th ed. American Public Health Association. Washington DC.

Campbell I.C., Pamrong S., Treadwell S. 1998. Food availability and life history patterns of
Aquatic insects in evergreen eucalypt forest streams in southeastern Australia.
International Association of Theoretical and Applied Limnology. Vol.26 (3): 986-989.

Hauer F.R., Lamberti G.A. 1996. Stream Ecology. New York: Academic Press.

Hill D.S. 1982. Insects of Hong Kong, Libra Press. Hong Kong. 503 pp.

MacCafferty W.P. 1989. Aquatic Entomology, Jones and Bartlett Publishers. Boston. 488 pp.

Merrit R.W. and Cummins. 1978. An Introduction to the Aquatic Insects of North
America. Kendal/Hunt Publishing Company, Iowa.

Morse J.C., Lianfang Y., Lixin T. 1994. Aquatic Insects of China Useful for Monitoring
Water Quality. Nanjing: Hohai University Press.

Pinder L.C.V. 1999. Biological surveillance of freshwater using macroinvertebrates and its
application in South East Asia. International Conference on water resources management
in Intermontane Basins. Chiang Mai University. Thailand. 99-119

Sterh F.W. 1987. Immature Insects (Vol.2). Department of Entomology Michigan State
University. Kendal/Hunt Publishing Company. United State of America. 754 pp.

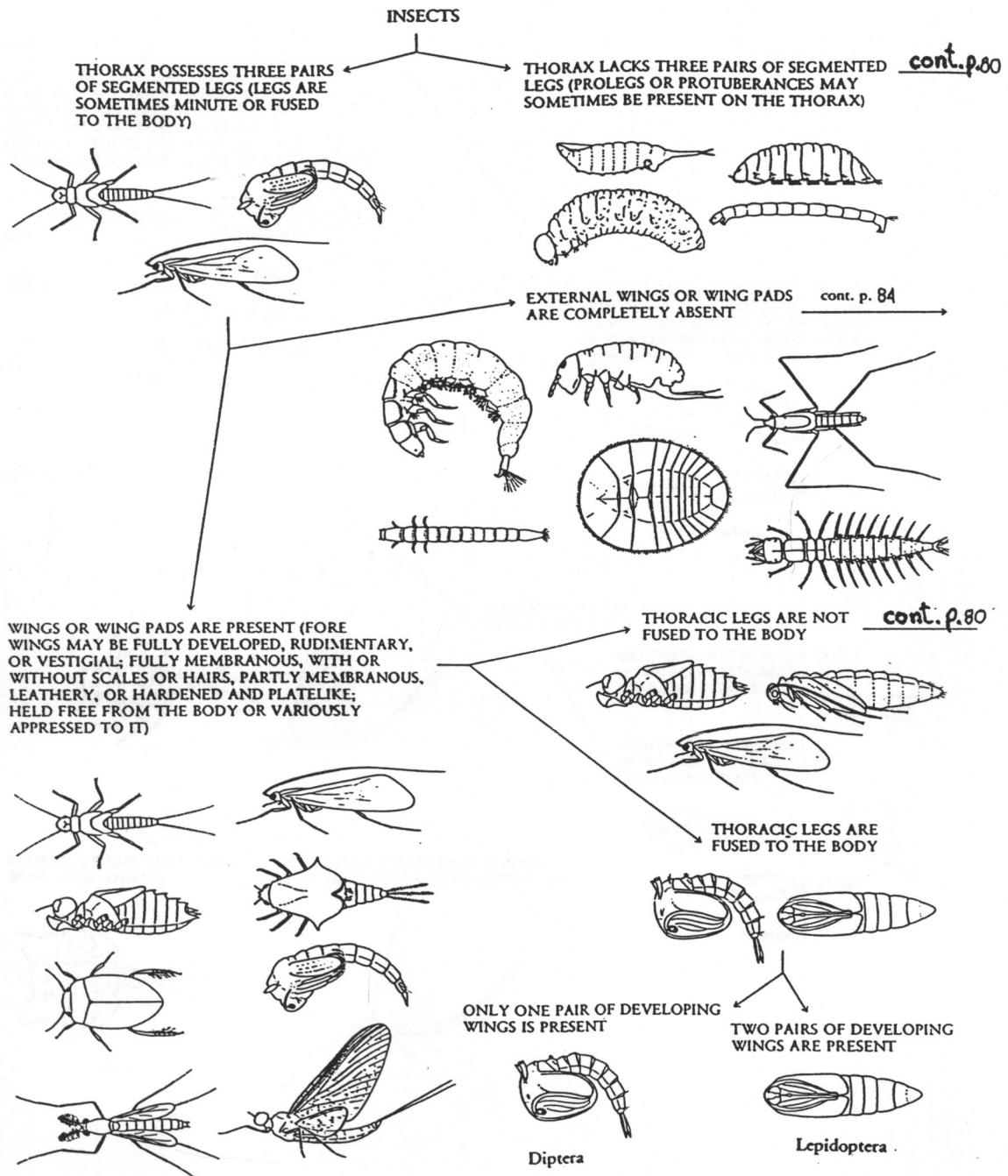
Watanasit S. 1996. Aquatic insects in streams in southern provinces of Thailand. Journal of
Science and Technology. Vol.18 (4): 386-396.

Wiggins G.B. 1996. Larvae of the North American Caddisfly Genera (Trichoptera) 2nd ed.
University of Toronto Press Incorporated. Canada 457 pp.

William D.D and Feltmate B.W. 1992. Aquatic Insects. Redwood Press Ltd., Melkham. 358 pp.

ภาคผนวก

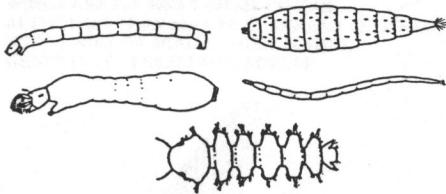
คู่มือจำแนกแมลงน้ำ (MacCafferty, 1989)

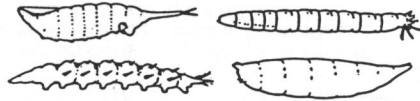
cont. from p. 79.

HEAD IS DISTINCT AND
WELL DEVELOPED

PROLEGS ARE OFTEN PRESENT ON
EITHER THORAX OR END OF ABDOMEN OR
BOTH; IF PROLEGS ARE ABSENT, THEN
CONSPICUOUS HAIRS AND/OR DISTINCT
PROCESSES ARE PRESENT AT END OF
ABDOMEN, AND BODY IS EITHER VERY
SLENDER, HEAVILY SCLEROTIZED, OR
DIVIDED INTO SEVERAL DISTINCTIVE REGIONS

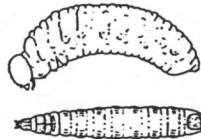

Diptera

HEAD IS INDISTINCT, ENTIRELY
OR PARTLY LACKING

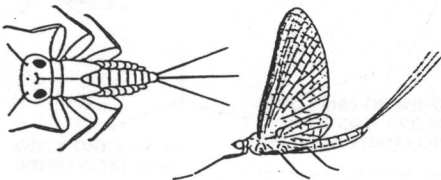
Diptera

PROLEGS ARE NOT PRESENT; BODY IS
EITHER THICK, FLESHY, AND C-SHAPED
OR POSSESSES DORSAL SCLEROTIZED
PLATES ON THORACIC SEGMENTS AND
ABDOMINAL SEGMENT 8

Coleoptera

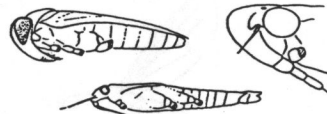
cont. from p. 79

ABDOMEN ENDS IN
THREE TAILS

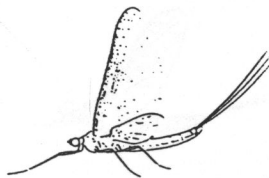
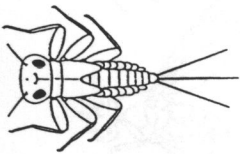
Ephemeroptera

ABDOMEN ENDS IN ONE,
TWO, OR NO TAILSMOUTH IS NOT IN THE FORM
OF AN ELONGATE BEAK OR
CONELIKE STRUCTURE

cont. p. 81

MOUTH IS IN THE FORM
OF AN ELONGATE BEAK OR
CONELIKE STRUCTURE

Hemiptera

AQUATIC FORMS THAT HAVE
WING PADS AND GILLSGENERALLY TERRESTRIAL FORMS
THAT HAVE FULLY DEVELOPED WINGS

cont. from p. 80

LABIUM (LOWER LIP) IS MODIFIED INTO A LARGE MASKLIKE STRUCTURE THAT WHEN AT REST COVERS THE OTHER MOUTHPARTS FROM BELOW (AQUATIC)

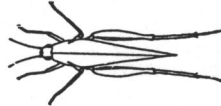
Odonata

LABIUM (LOWER LIP) IS NOT MODIFIED INTO A LARGE MASKLIKE STRUCTURE (AQUATIC AND TERRESTRIAL STAGES)

HIND LEGS ARE ENLARGED AND MODIFIED FOR JUMPING (FORE LEGS ARE MODIFIED FOR DIGGING IN SOME)

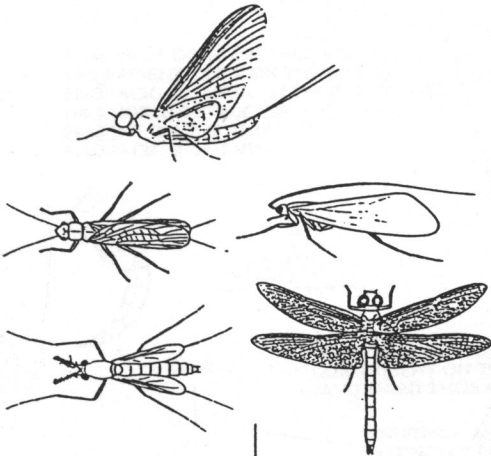

HIND LEGS ARE NOT ENLARGED FOR JUMPING

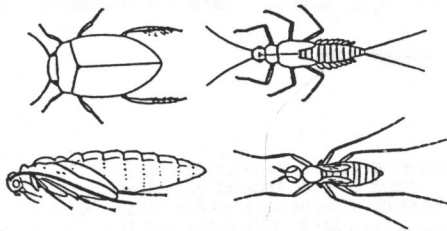
Orthoptera

WINGS ARE FULLY DEVELOPED, AND FORE WINGS ARE ENTIRELY MEMBRANOUS, ALTHOUGH THEY MAY BE VARIOUSLY CLOTHED WITH HAIRS OR SCALES (MOST FLYING, GENERALLY TERRESTRIAL ADULTS)

FORE WINGS ARE EITHER REDUCED, SHEATHED IN CASES, PRESENT ONLY AS PADS OR BUDS, OR MODIFIED INTO PROTECTIVE PLATELIKE COVERINGS

cont. p. 82

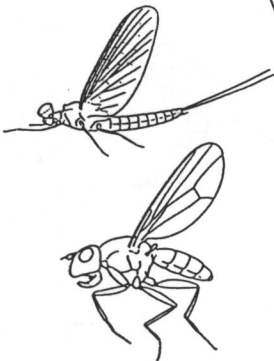
cont. p. 83

ONLY ONE PAIR OF WINGS IS PRESENT

TWO PAIRS OF WINGS ARE PRESENT (HIND WINGS ARE SOMETIMES MUCH SMALLER THAN FORE WINGS)

THIRD THORACIC SEGMENT POSSESSES A PAIR OF SMALL PEGLIKE OR KNOBLIKE STRUCTURES

THIRD THORACIC SEGMENT LACKS A PAIR OF PEGLIKE OR KNOBLIKE STRUCTURES (ABDOMEN ENDS IN LONG TAILS)

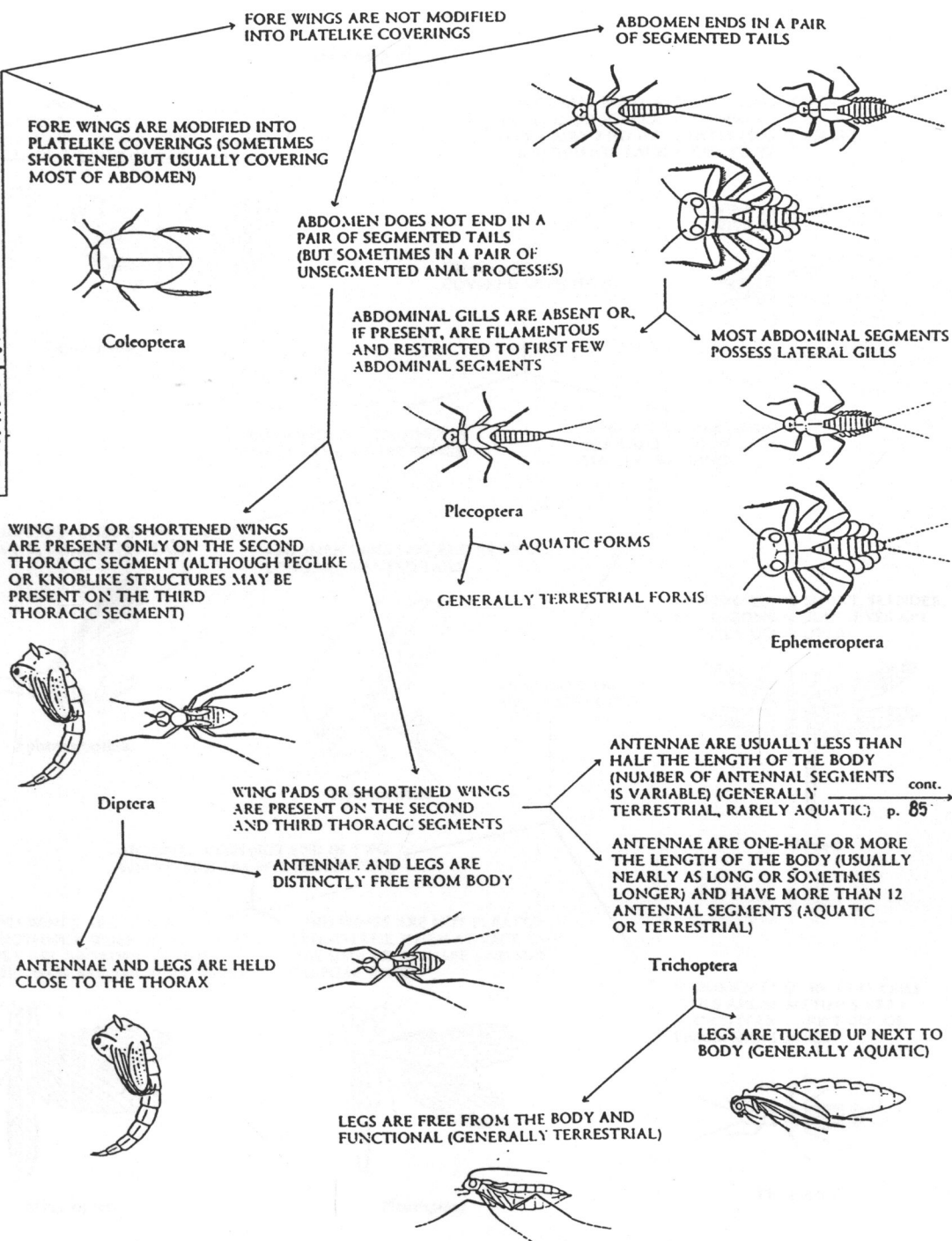

Ephemeroptera

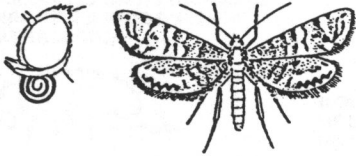
Diptera

Cont. from p. 81

cont. from p. 81

WINGS AND BODY ARE CLOTHED IN FLATTENED SCALES INTERMIXED WITH HAIRS (MOUTHPARTS USUALLY INCLUDE A LONG COILED TUBE)

Lepidoptera

WINGS AND BODY ARE NOT CLOTHED IN FLATTENED SCALES, ALTHOUGH SOME ARE HAIRY AND HAVE INTERMIXED SCALES (MOUTHPARTS LACK A COILED TUBE)

WINGS ARE COVERED WITH HAIRS

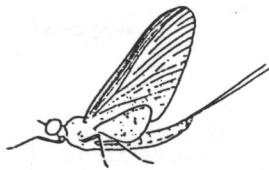
Trichoptera

WINGS ARE NOT COVERED WITH HAIRS

HIND WINGS ARE DISTINCTLY SMALLER THAN FORE WINGS

HIND WINGS ARE ABOUT THE SAME SIZE OR LARGER THAN FORE WINGS

ABDOMEN ENDS IN TWO LONG, SEGMENTED TAILS

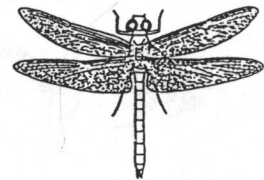
Ephemeroptera

ABDOMEN DOES NOT END IN TWO LONG, SEGMENTED TAILS

Hymenoptera

ANTENNAE ARE SHORT, SLENDER, AND INCONSPICUOUS (EYES ARE GREATLY DEVELOPED)

Odonata

ANTENNAE ARE WELL DEVELOPED

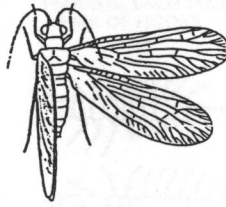
ABDOMEN DOES NOT END IN TWO TAILS (TARSI ARE FIVE-SEGMENTED)

HIND WINGS ARE PLEATED LENGTHWISE WHEN AT REST, AND THEY ARE BROADER AT THEIR BASE THAN ARE THE FORE WINGS

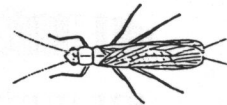
Megaloptera

HIND WINGS ARE NOT PLEATED LENGTHWISE WHEN AT REST AND ARE SIMILAR IN SHAPE AND SIZE TO FORE WINGS

Neuroptera

ABDOMEN ENDS IN TWO TAILS (TAILS ARE SOMETIMES VERY SHORT) (TARSI ARE TWO- OR THREE-SEGMENTED)

Plecoptera

cont. from p. 79

MOUTH IS NOT IN THE FORM OF A BEAK, IF MOUTHPARTS LONG AND SLENDER, THEN THEY PROJECT FORWARD; EYES ARE ABSENT OR CONSIST OF SINGLE OR GROUPS OF SINGLE SPOTS OR FACETS

MOUTH IS IN THE FORM OF A BEAK PROJECTING BELOW THE HEAD; EYES ARE COMPOUND

Hemiptera

ABDOMEN USUALLY POSSESSES A FORKED JUMPING ORGAN THAT ORIGINATES ON ITS UNDERSIDE (MINUTE SURFACE-DWELLING ARTHROPODS)

Collembola

ABDOMEN LACKS A JUMPING ORGAN

MOUTH NOT MADE UP OF LONG SLENDER RODS (AQUATIC OR TERRESTRIAL)

MOUTH INCLUDES LONG SLENDER RODS THAT PROJECT FORWARD; WHEN HELD TOGETHER, THEY FORM A SUCKING TUBE (SUBMERGENT)

ABDOMEN POSSESSES PAIRS OF SHORT, FLESHY, LEGLIKE STRUCTURES ON THE UNDERSIDE; THESE STRUCTURES END IN A SERIES OF TINY HOOKS

Lepidoptera

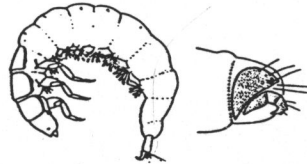
ABDOMEN LACKS PAIRS OF FLESHY LEGS ON THE UNDERSIDE THAT END IN SERIES OF TINY HOOKS

Neuroptera

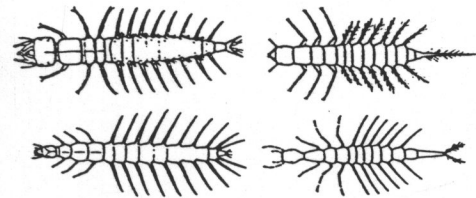
ABDOMEN ENDS VARIOUSLY BUT NEVER IN A PAIR OF PROLEGS EACH HAVING A SINGLE HOOK. IF TERMINAL HOOKS ARE PRESENT, THEN THERE IS A TOTAL OF FOUR HOOKS

ABDOMEN ENDS IN A PAIR OF SHORT TO LONG PROLEGS (SOMETIMES FUSED TOGETHER) THAT END IN A SINGLE HOOK

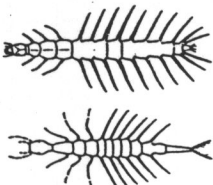

Trichoptera

ABDOMEN POSSESSES WELL-DEVELOPED LATERAL FILAMENTS

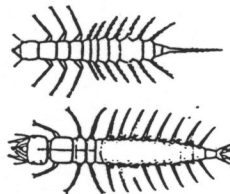

ABDOMEN ENDS VARIOUSLY BUT NEVER WITH A SINGLE, UNFORKED, ELONGATE FILAMENT AND NEVER WITH A PAIR OF PROLEGS EACH HAVING A PAIR OF HOOKS. IF FOUR TERMINAL HOOKS ARE PRESENT, THEN TWO PAIRS OF TERMINAL FILAMENTS ARE ALSO PRESENT

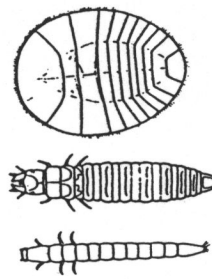
Coleoptera

ABDOMEN ENDS EITHER IN A SINGLE, UNFORKED, ELONGATE FILAMENT OR IN A PAIR OF PROLEGS, EACH POSSESSING A PAIR OF HOOKS

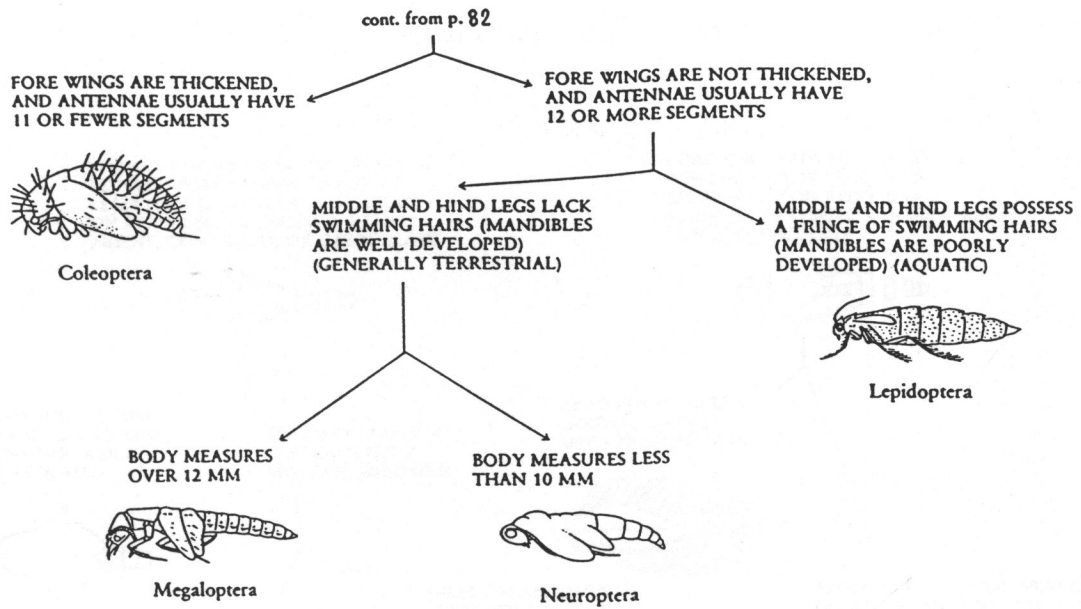

Megaloptera

ABDOMEN LACKS WELL-DEVELOPED LATERAL FILAMENTS

Coleoptera

Order Ephemeroptera

MATURE EPHEMEROPTERA LARVAE

THORAX ROBUST WITH NOTUM FUSED BETWEEN FORE WING PADS FOR AT LEAST HALF LENGTH OF PADS; GILLS ON ABDOMINAL SEGMENT 2 EITHER ABSENT, CONCEALED, OR OPERCULATE

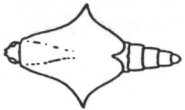
FORE WING PADS FREE, SEPARATE FOR HALF THEIR LENGTH OR MORE; GILLS ON ABDOMINAL SEGMENT 2 PRESENT, VARIABLE, BUT NEVER OPERCULATE

THORACIC NOTUM CARAPACE-LIKE AND COVERING MUCH OF ABDOMEN

THORACIC NOTUM NOT COVERING MOST OF ABDOMEN

ABDOMINAL GILLS 2-7 DOUBLE, ELONGATE, WITH FRINGED MARGINS

Baetiscidae

ABDOMINAL GILLS 2-7 NEVER DOUBLE, ELONGATE, AND FRINGED IN COMBINATION —

Cont. p. 87

GILLS ON ABDOMINAL SEGMENT 2 ABSENT

GILLS ON ABDOMINAL SEGMENT 2 PRESENT AND OPERCULATE

Ephemerellidae

GILLS ON ABDOMINAL SEGMENT 2 ROUNDED OR TRIANGULAR

Tricorythidae

GILLS ON ABDOMINAL SEGMENT 2 QUADRATE

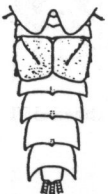
HEAD WITH ANTERIORLY PROJECTING TUSKS

HEAD WITHOUT TUSKS

Behningiidae

GILLS ON ABDOMINAL SEGMENT 2 FUSED ALONG MIDLINE

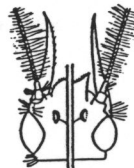
Neophemeridae

GILLS ON ABDOMINAL SEGMENT 2 NOT FUSED, BUT OVERLAPPING

Caenidae

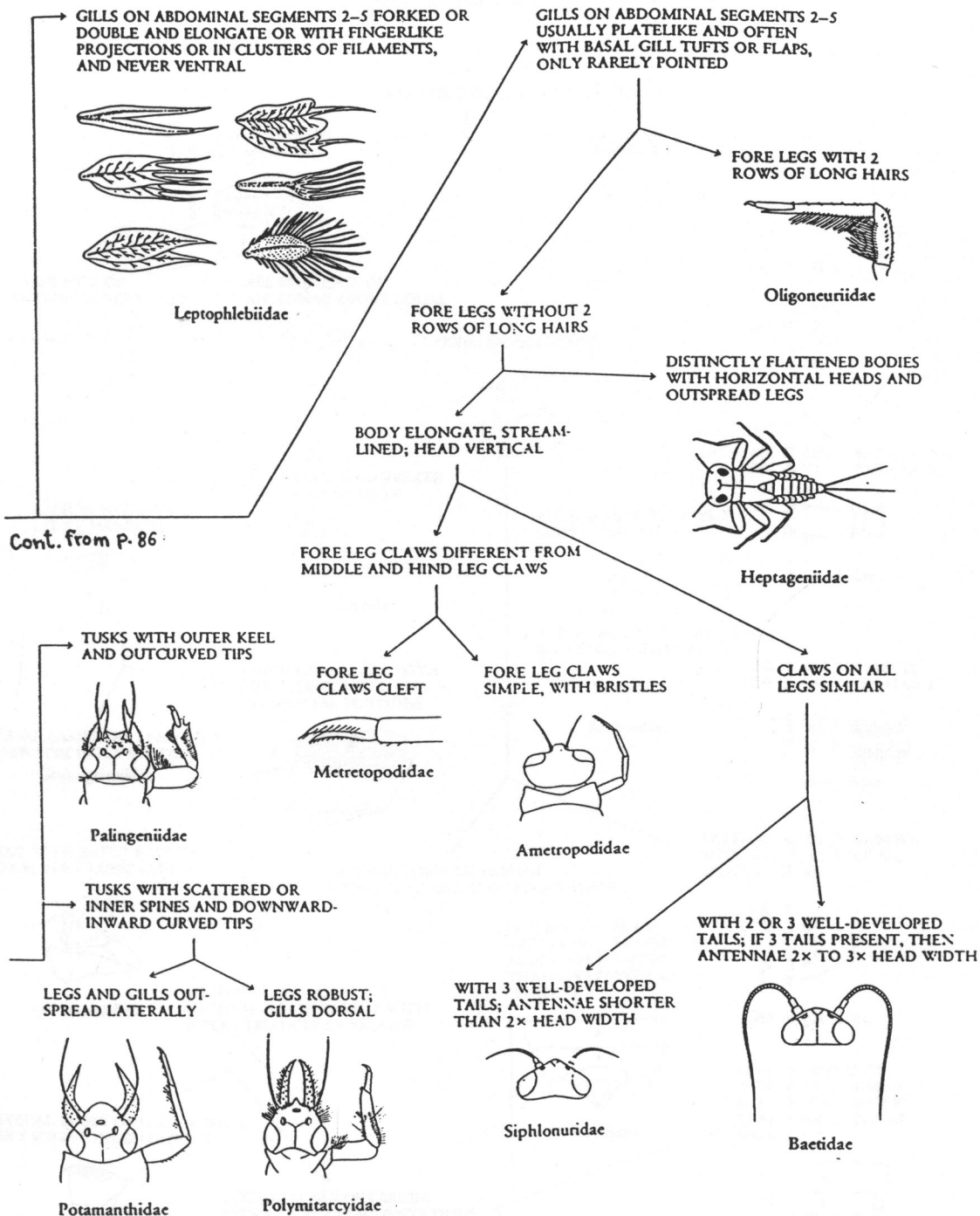
TUSK WITH NO SPINES IN DISTAL HALF

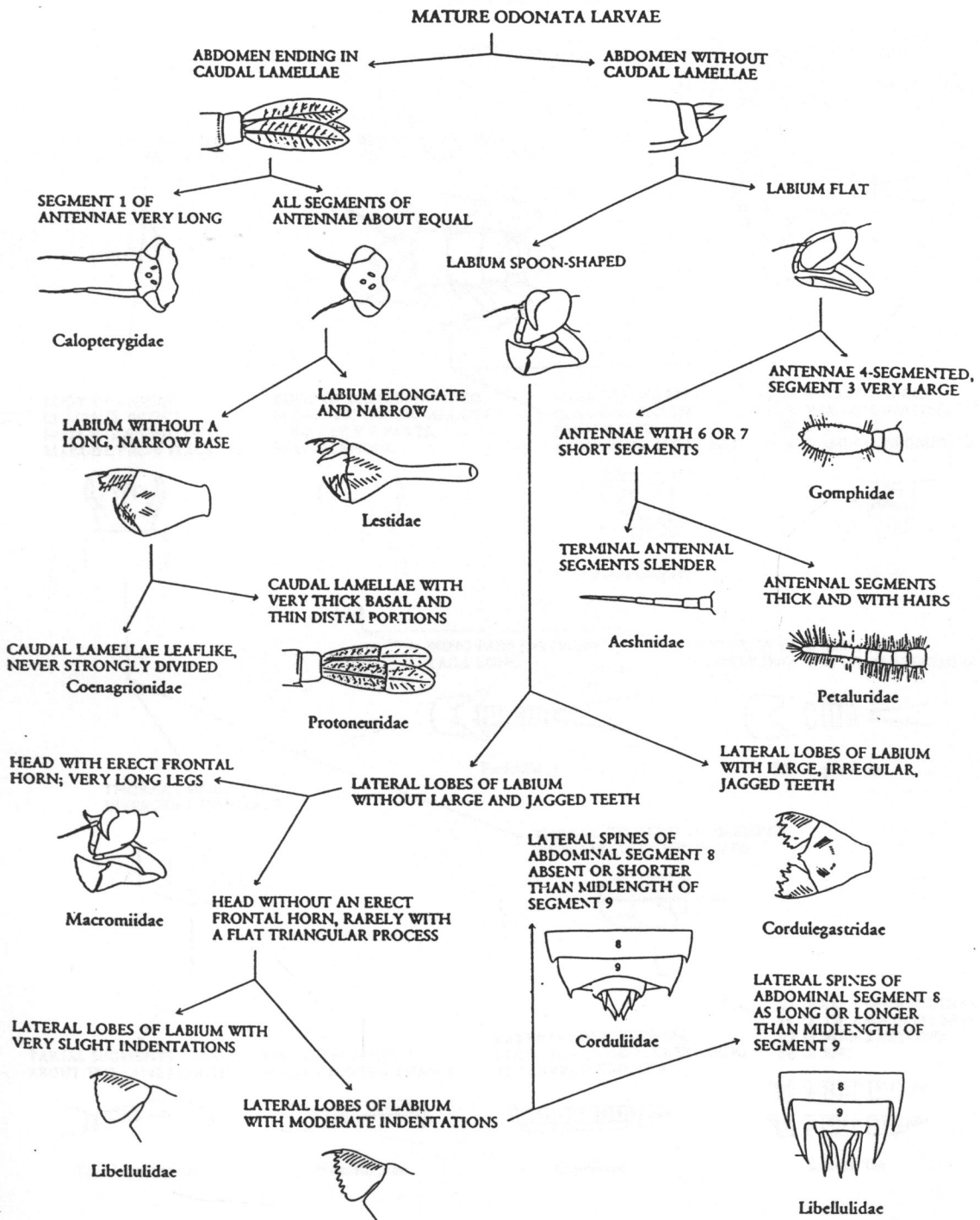
Ephemeridae

TUSKS WITH DISTAL SPINES

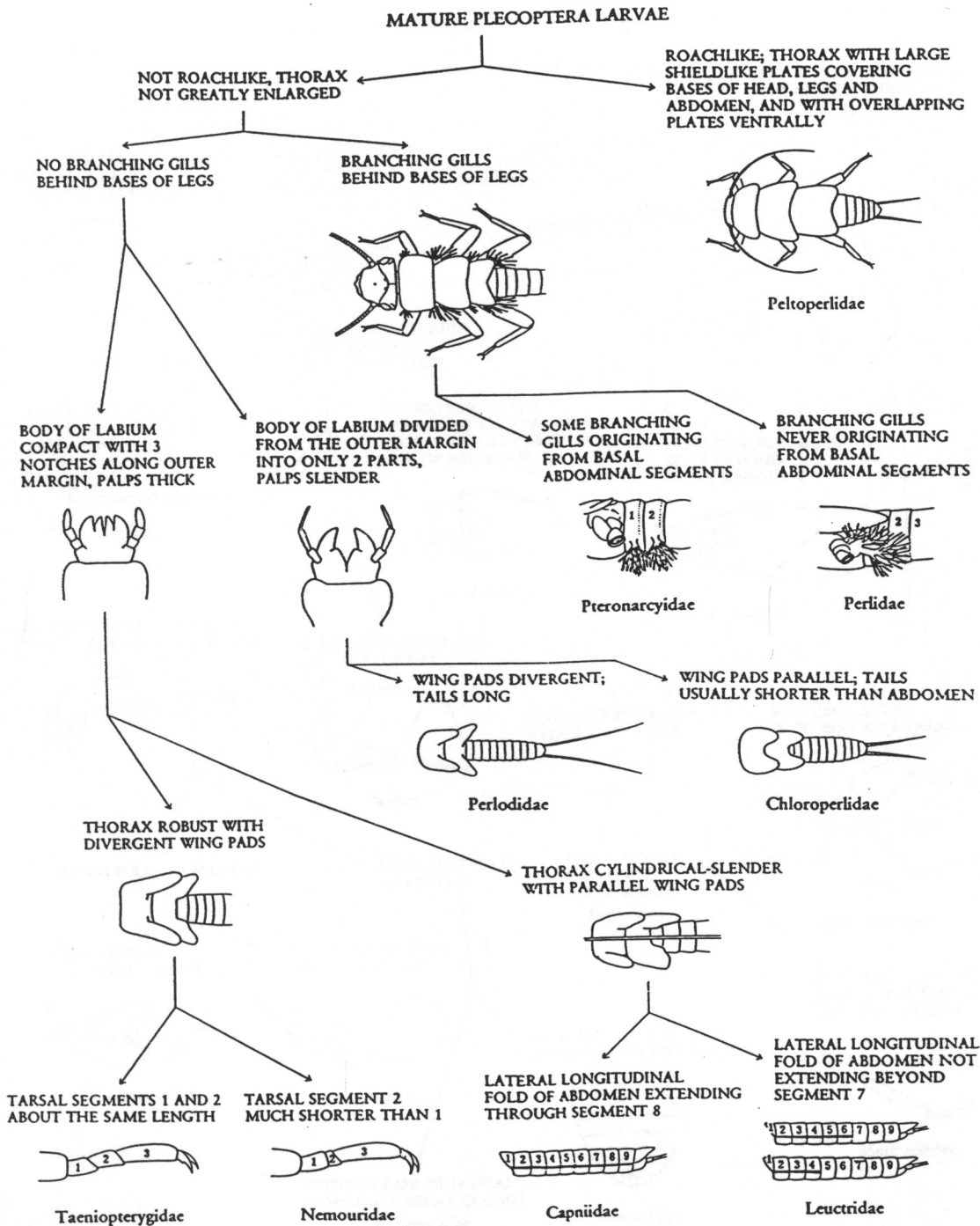
Cont. p. 87.

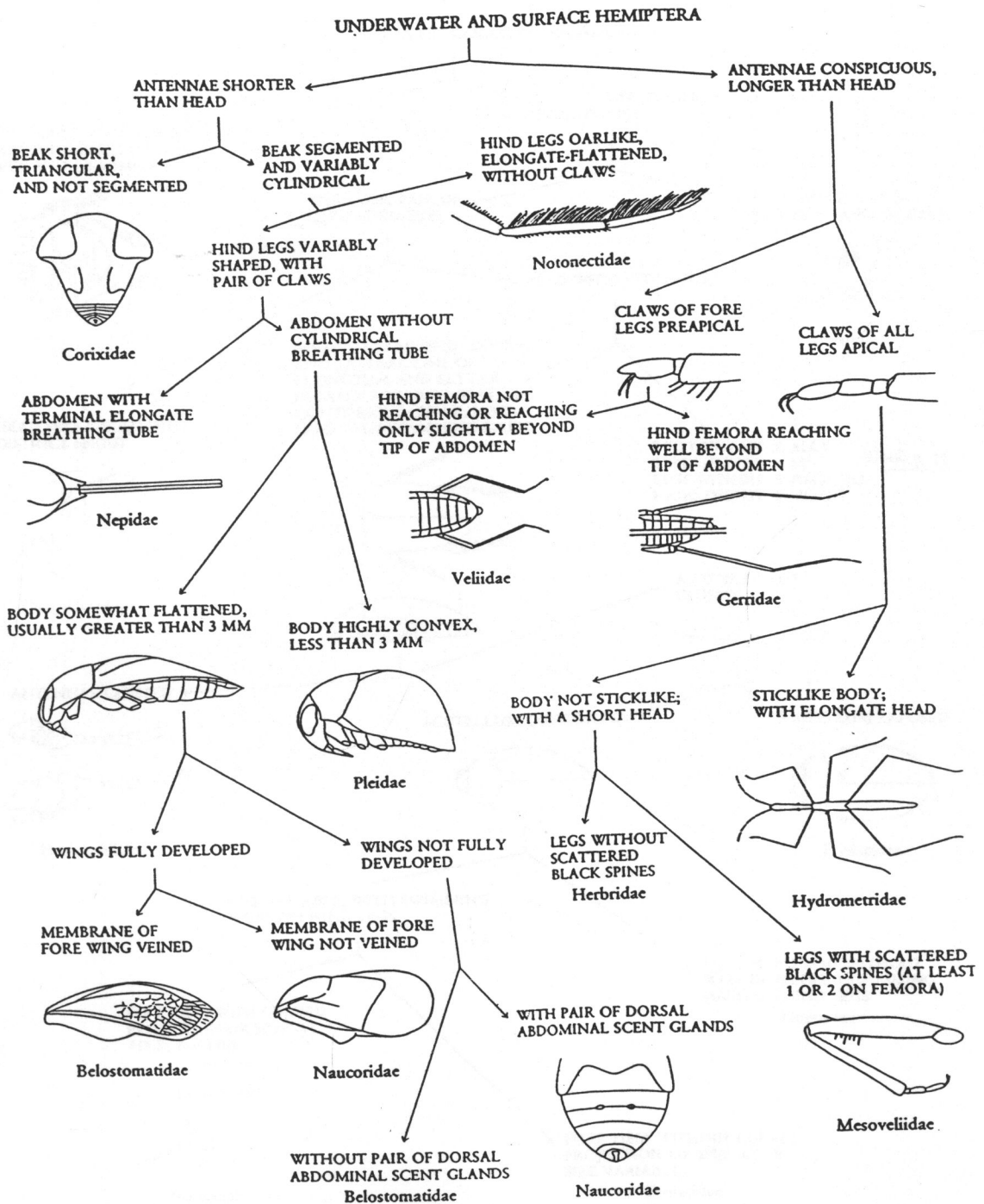
Order Odonata

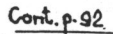
Order Plecoptera

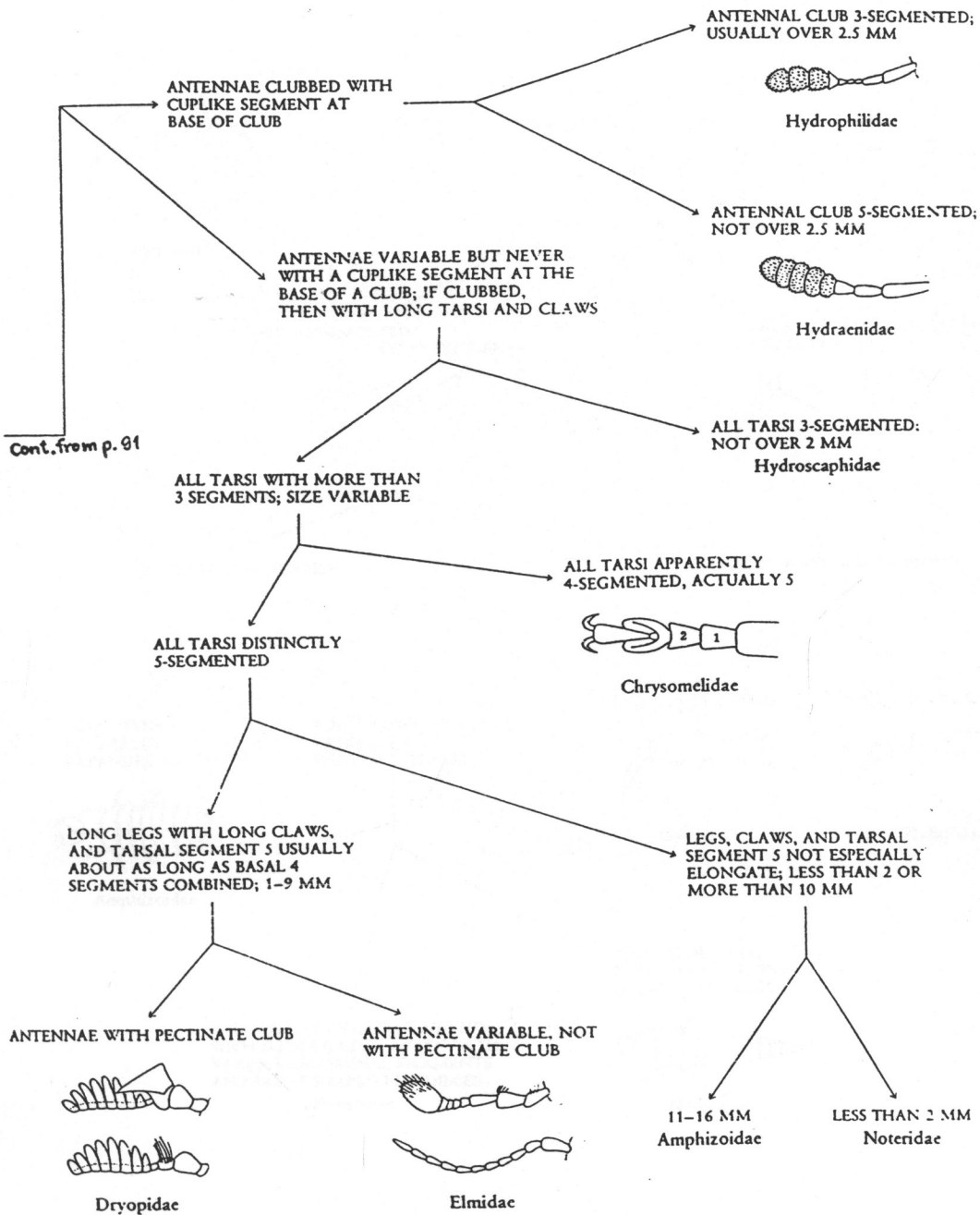

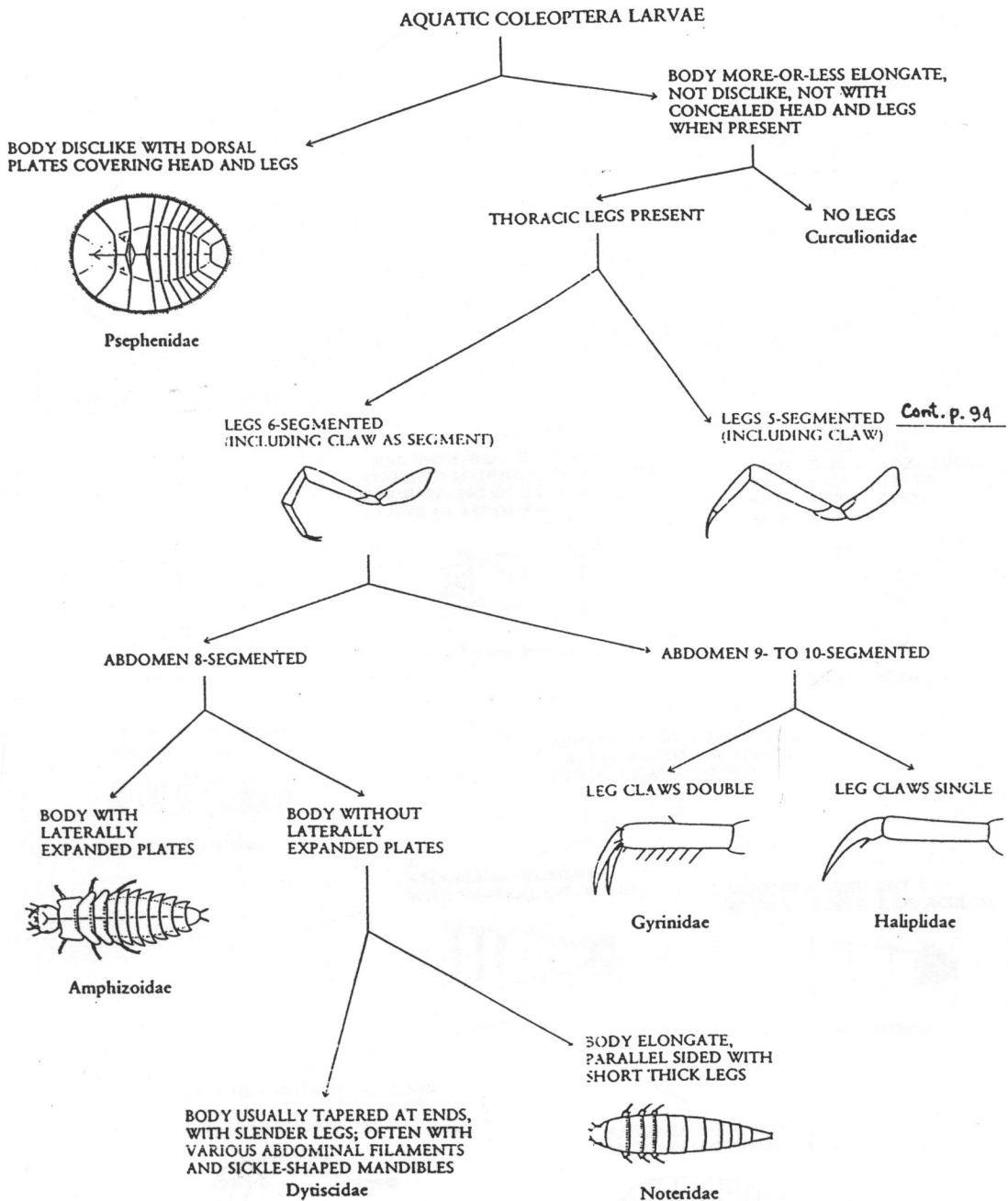
Order Hemiptera

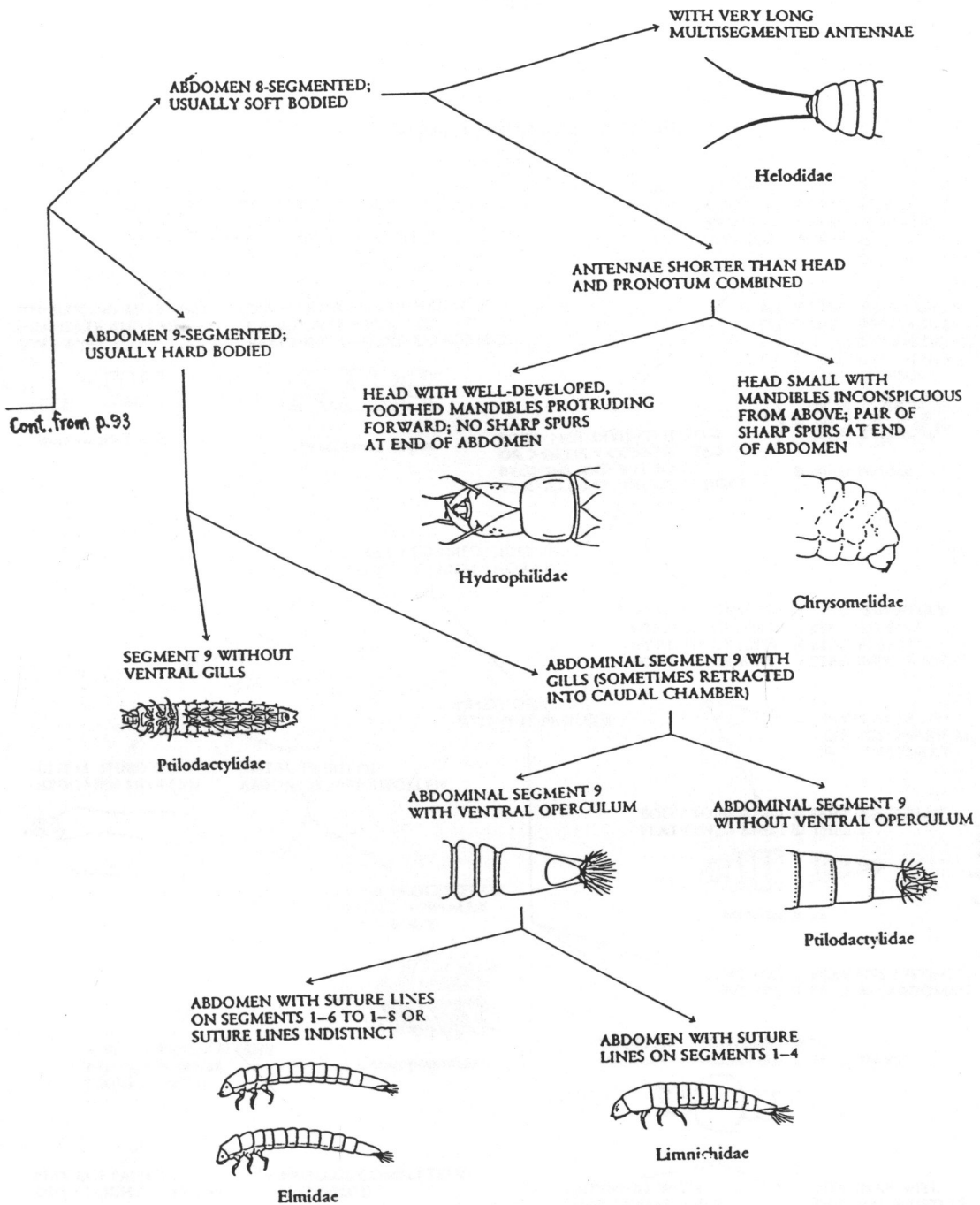

Order Coleoptera

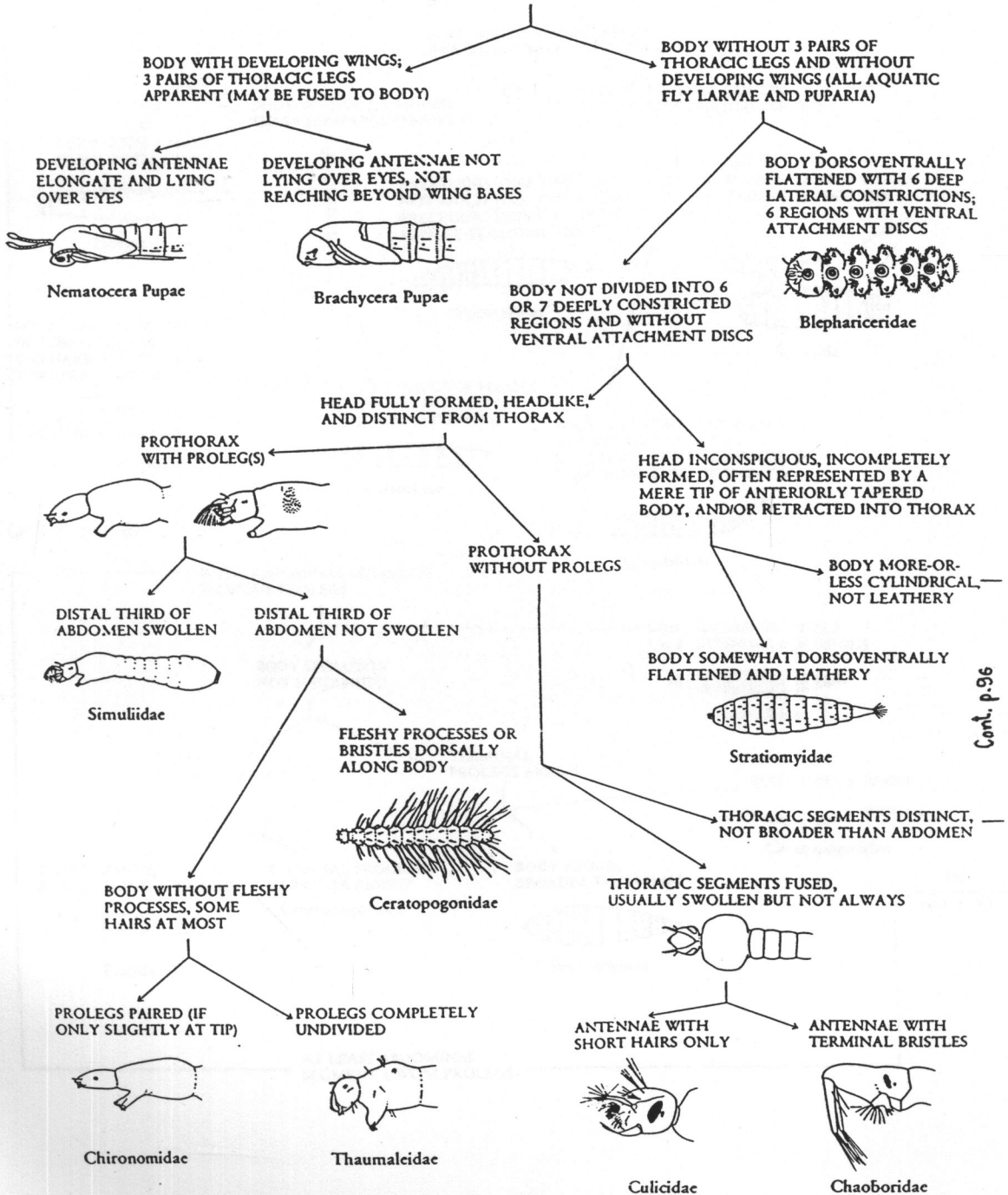

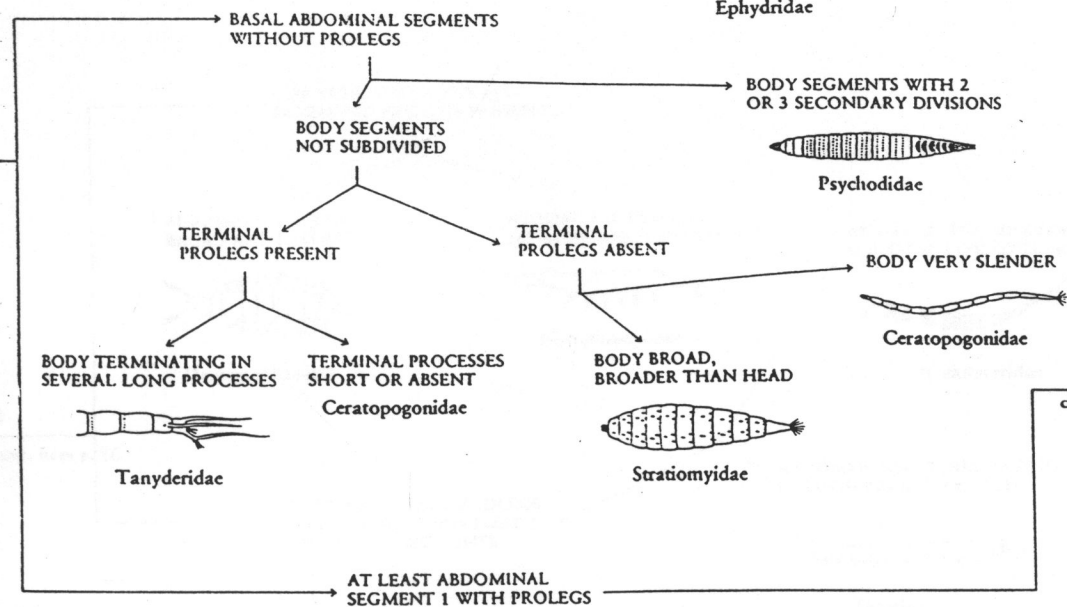
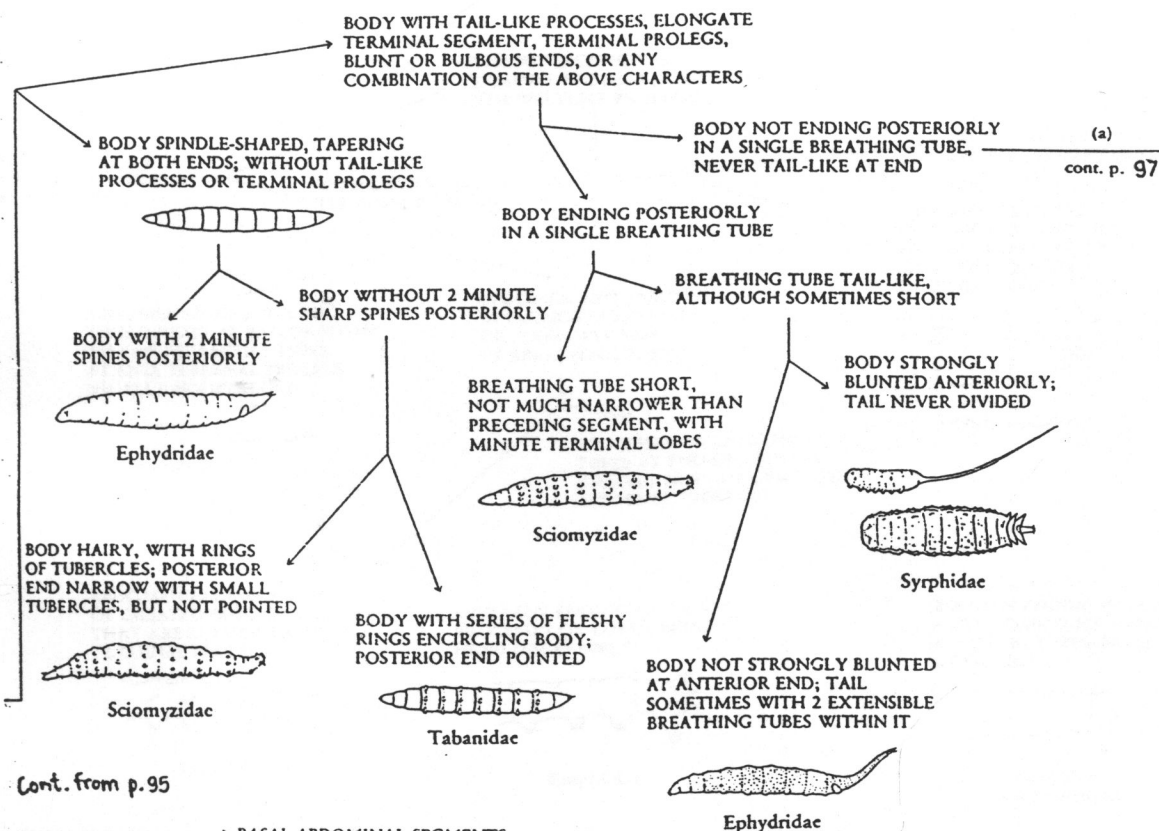

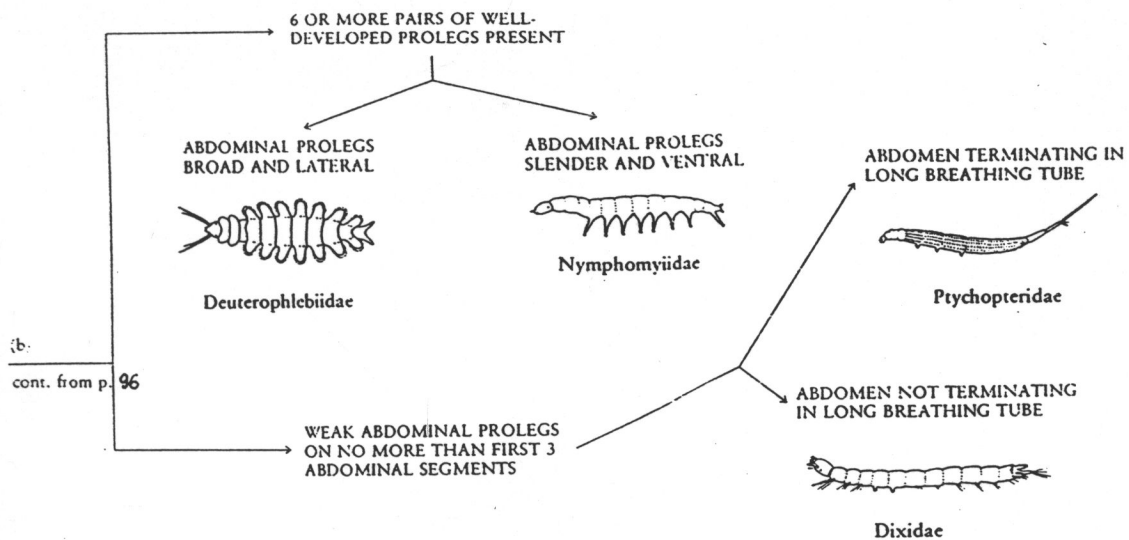
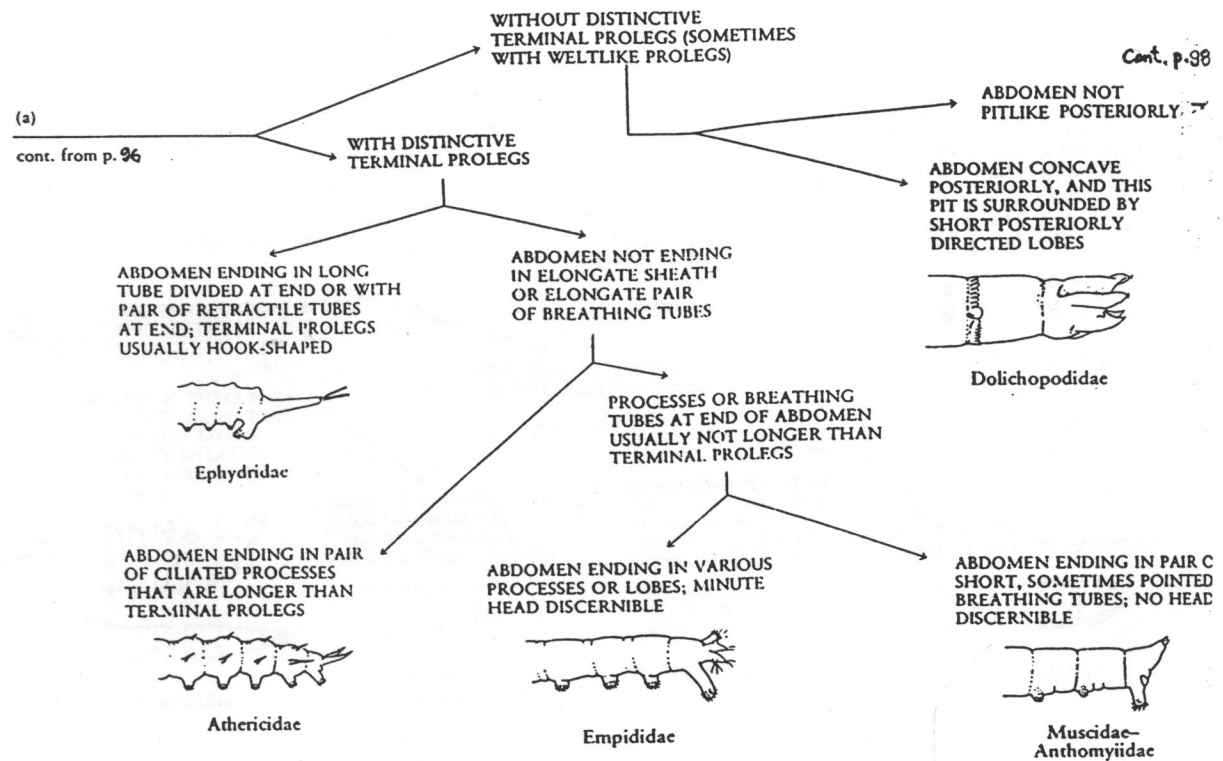

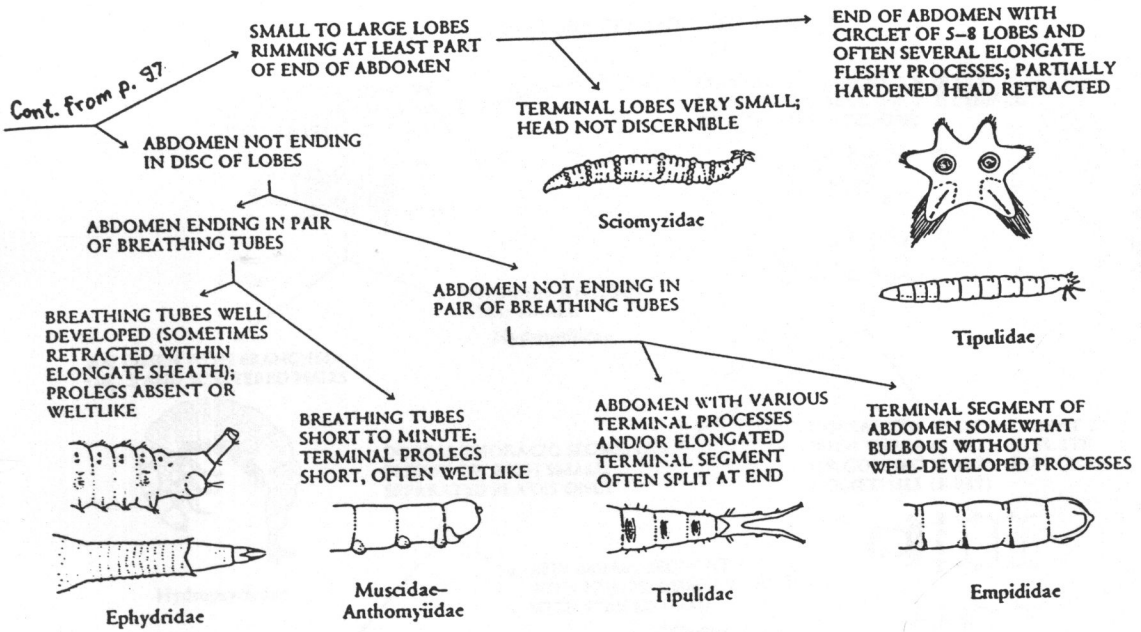
Order Diptera

AQUATIC DIPTERA IMMATURES

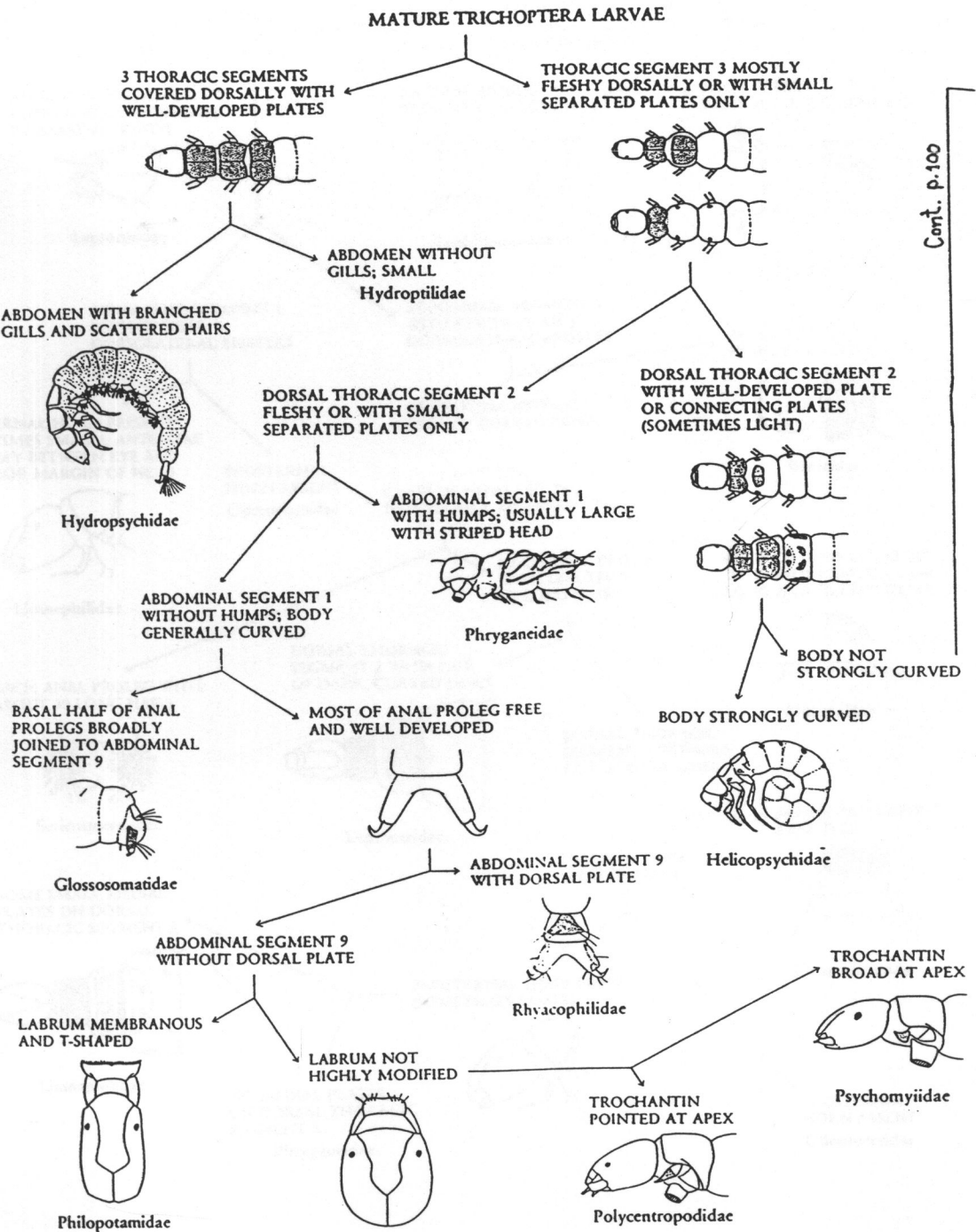

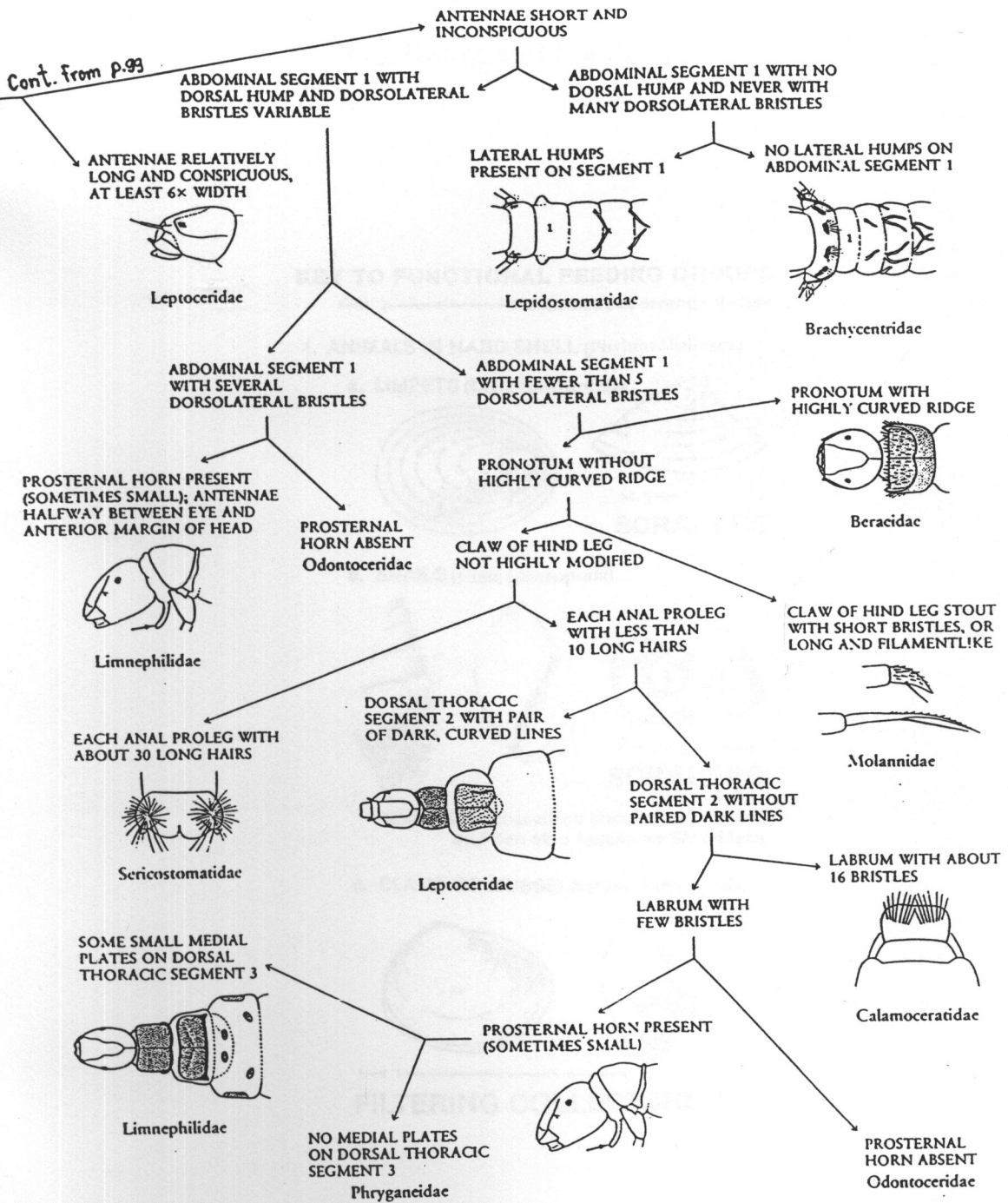

Order Trichoptera

คู่มือจำแนกบทบาทการกินของกลุ่มสัตว์ที่ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ในแหล่ง

น้ำไหล (Hauer and Lamberti, 1996)

KEY TO FUNCTIONAL FEEDING GROUPS

—|—|—| indicates size or range of sizes

1. ANIMALS IN HARD SHELL (Phylum Mollusca)

a. LIMPETS (Class Gastropoda)

SCRAPERS

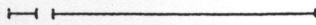
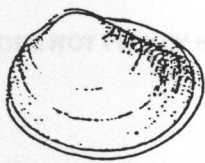
b. SNAILS (Class Gastropoda)

SCRAPERS

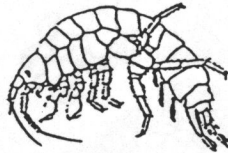
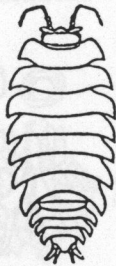
Snails are generalized (facultative) feeders
and can also function as Shredders.

c. CLAMS OR MUSSELS (Class Pelecypoda)

FILTERING COLLECTORS

2. SOW BUG OR SHRIMP-LIKE ANIMALS
(Class Crustacea)

SHREDDERS

Generalized, can also function
as Gathering Collectors.

3. LARVAE IN PORTABLE CASE OR "HOUSE"
Go to KEY 2

4. LARVAE IN FIXED RETREAT
WITH CAPTURE NET
Note: Care must be taken when collecting to observe nets.
Go to KEY 3

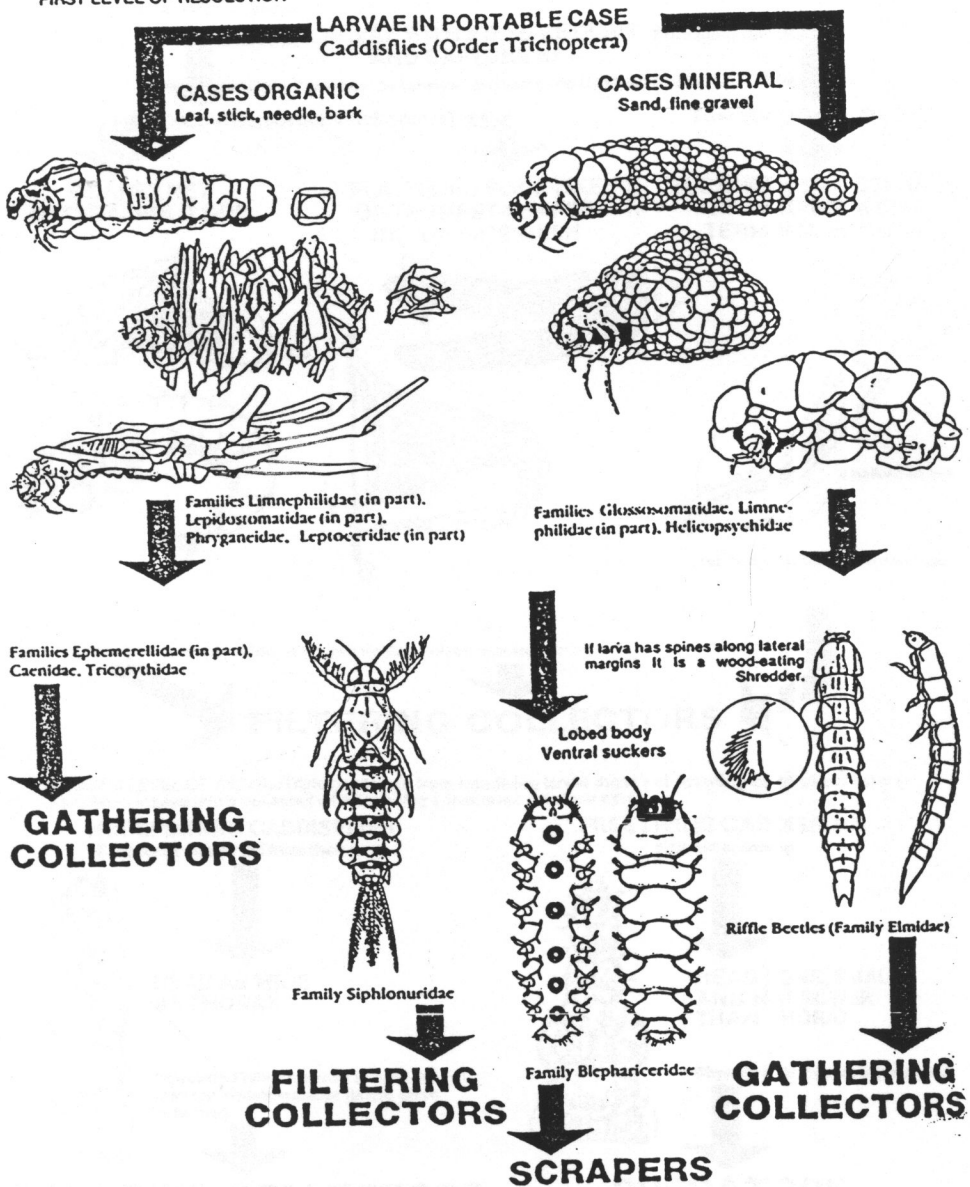
5. WITHOUT CASE OR FIXED RETREAT
a. WORM-LIKE LARVAE
WITHOUT JOINTED LEGS
Go to KEY 4

b. NYMPHS OR ADULTS
WITH JOINTED LEGS
Go to KEY 5

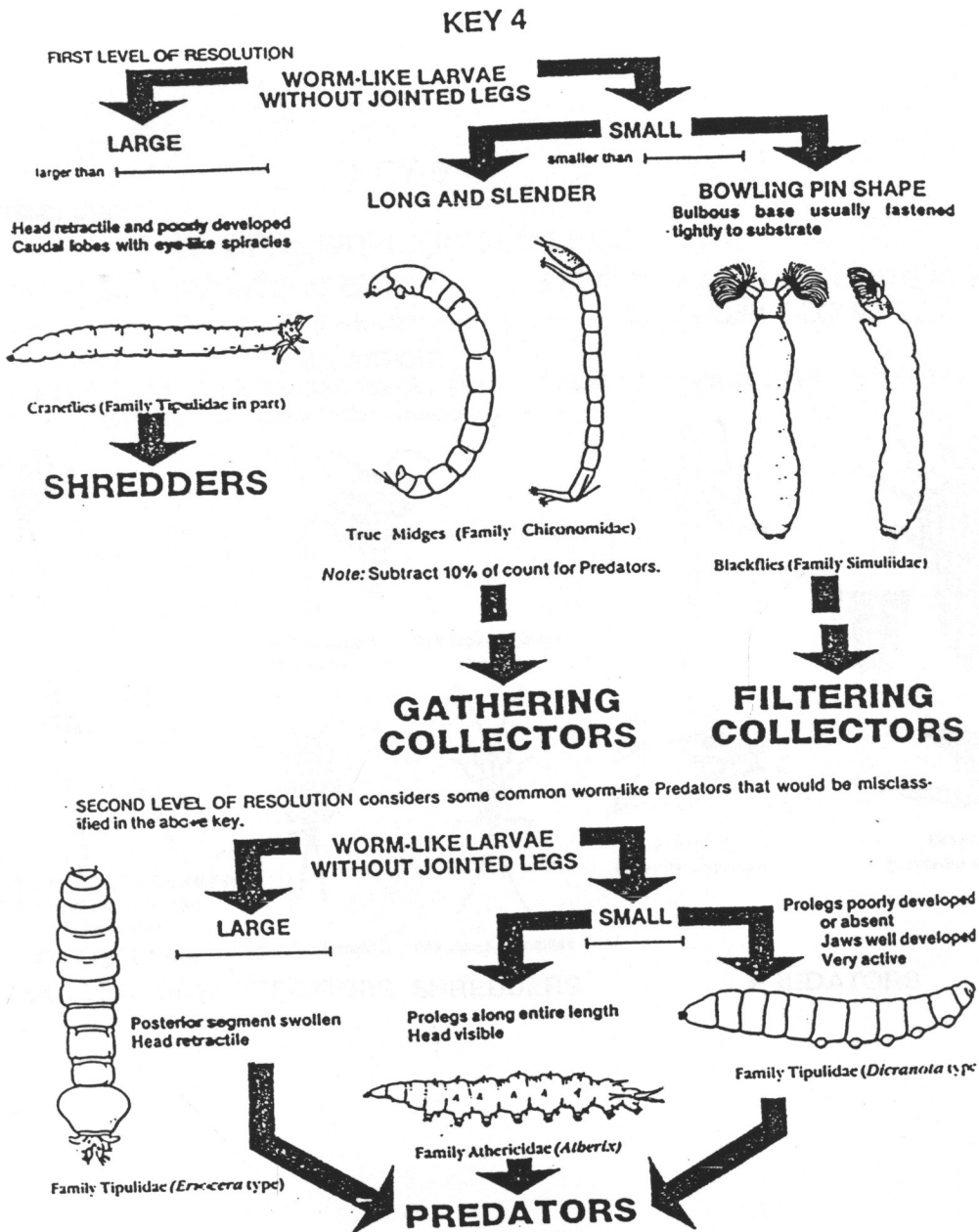
6. DOES NOT FIT KEY 5 EXACTLY. GO TO KEY 6

KEY 2

FIRST LEVEL OF RESOLUTION

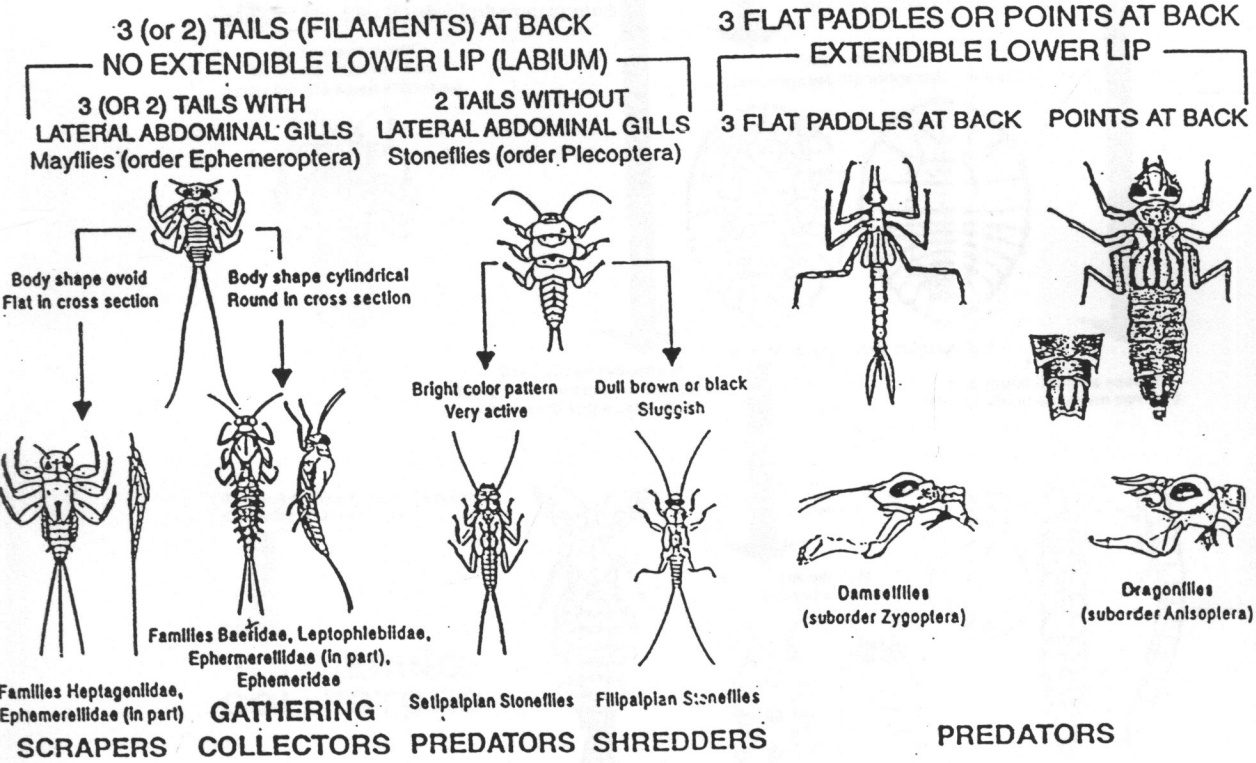

KEY 5

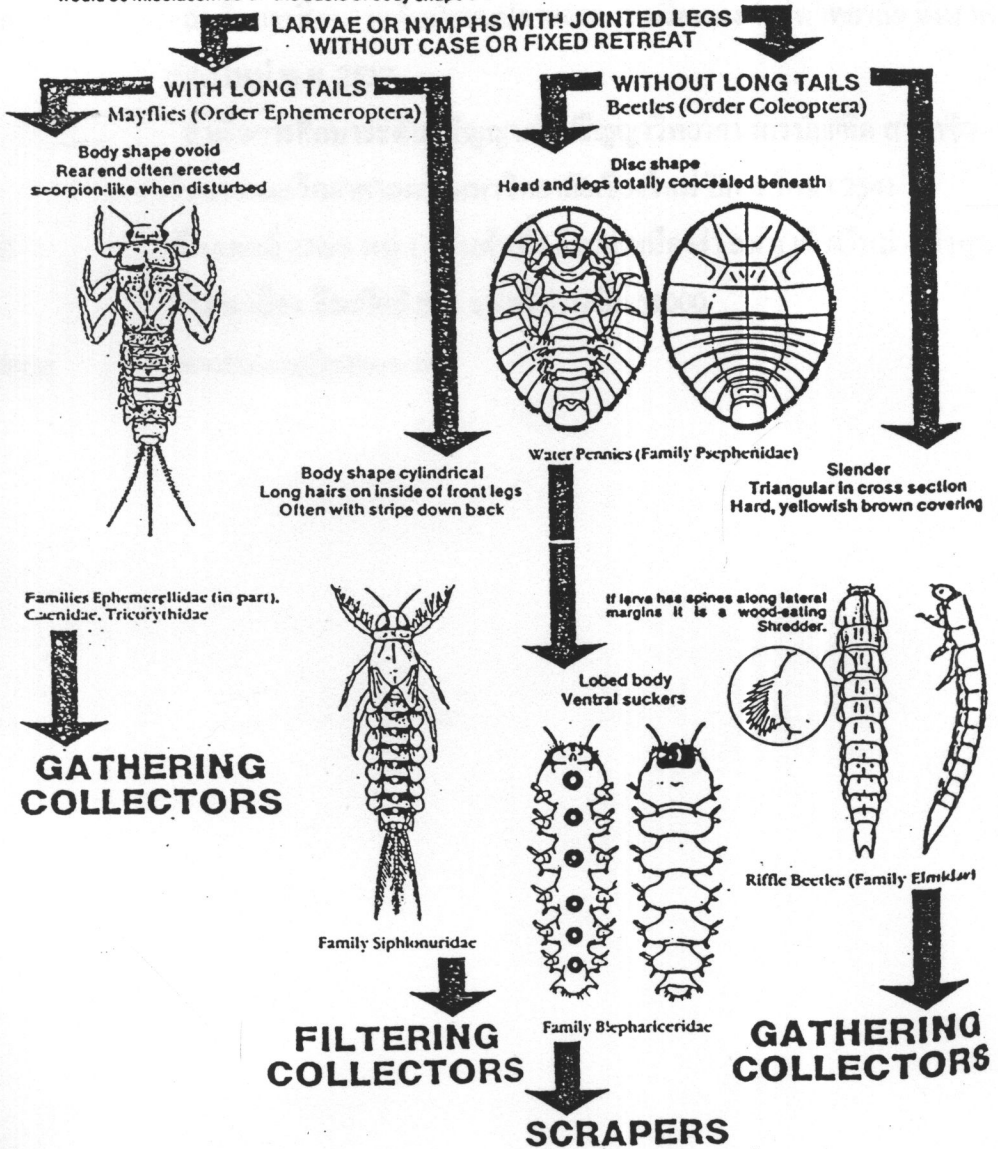
FIRST LEVEL OF RESOLUTION

NYMPHS WITH JOINTED LEGS

KEY 6

SECOND LEVEL OF RESOLUTION considers some fairly common insects that do not fit in the above key or would be misclassified on the basis of body shape alone.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายอาทิตย์ นันทขว้าง
วัน เดือน ปี เกิด	19 ธันวาคม 2519
ประวัติการศึกษา	- สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายจาก โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัด เชียงใหม่ พ.ศ. 2537 - สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาชีว วิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2541
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 210/3 หมู่ 1 บ้านคันผึ้ง ตำบลเหมืองง่า ถนน เชียงใหม่ – ลำพูน อำเภอ เมือง จังหวัดลำพูน รหัสไปรษณีย์ 51000
E-mail Address	nuntakuang@yahoo.com